

The background of the cover is a dramatic sky with large, white, billowing clouds on the left and a dark, deep blue sky on the right. Two hands are reaching towards each other from the left and right sides, palms facing each other, creating a sense of tension or divine spark. The hand on the left is a light-skinned human hand, while the hand on the right is a darker-skinned hand wearing a blue sleeve.

Bibelens skjulte kunnskap

Christian Paaske

Bibelens skjulte kunnskap

ESOTERISK SYMBOLIKK OG UNIVERSELL VISDOM

CHRISTIAN PAASKE

Forlag

Yogasenteret, Stavanger © 2018

*Siter gjerne, men oppgi kilde.
Gjengivelse ut over sitater kontakt
utgiver for godkjennelse.*

Illustrasjoner

Shutterstock.com

Side 117: Tresnitt av Albrecht Dürer

*Side 135: W. Eugene Smith, Fotoutstillingen,
The Family of Man, Museum of Modern Art,
New York 1955*

*Side 140: En detalje fra Omskjæringen av Jesus,
av Friedrich Herlin*

Digitalprint

Jærprint trykkeri & design

Grafisk design

Christian Paaske

ISBN 978-82-90917-06-2

www.christianpaaske.no

E-post: paaske@online.no

*«Han talte kun til dem i lignelser,
men til disiplene utla han alt i enerom.»*

Mark. 4:34

Til Inon

*I en reise ut over tid og rom
trådte en gudinne ut av mørket
Lysende, skinnende, syngende
vekket hun meg ut av min drøm
Sangen ut over alle sanger
førte meg tilbake til mors liv
Klar for en ny runde i livets drama
Inntil solen brøt gjennom illusjonens skyer
og stjernestøvet eksploderte fra himmelen
Regnet over meg og velsignet meg.*

FORORD - 11

TAKK - 17

INNLEDNING - 21

INTRODUKSJON - 35

1. SKAPELSEN - 51

Intelligent designet eller tilfeldig kaos?

2. ADAM OG EVA - 61

Syndefall eller da mennesket fikk fornuft?

3. KAIN OG ABEL - 69

Hvordan handle i verden og mestre livet

4. DE TI BUD - 77

Moses – reiseleder, lovgiver og mystiker

5. JESUS - 91

Åndelig lærer, misforstått martyr eller
symbol på bevissthet ?

6. ASTRO-TEOLOGI - 101

Den kosmiske virtuelle verdens dataspråk

7. JOHANNES ÅPENBARING - 117

Verdens mest berømte psykedeliske reise

MEN STØRST AV ALT ER

KJÆRLIGHETEN - 135

APPENDIKS - 138

LITTERATUR - 151

FORORD

ll tekst må tolkes. Tekst gir ikke mening hvis den ikke tolkes, analyseres, settes i sammenhenger og forstås. Forståelse er alltid fortolkning, og vi har alle vår egen forståelseshorisont, som er de gitte rammer for hvordan vi tolker og forstår stadig nye ting. Møte med andres forståelser vil alltid få oss til å stille spørsmål ved våre egne forståelseshorisonter. Som dialogprest anser jeg dette som berikende og innsiktsskapende.

Jeg har opp gjennom årene hatt flere interessante samtaler med Christian Paaske i det offentlige. Det har vært mange og lange samtaler på sosiale medier, i avisinnlegg og i paneldebatter. Høsten 2014 inviterte jeg ham til å delta på en dialoggudstjeneste i St Petri kirke i Stavanger der vi sammen holdt preken i form av en dialog. Det var første gang en slik gudstjeneste ble holdt.

Temaene for våre samtaler har vært alt fra yoga og meditasjon til sunn mat og nå: Bibelen. Vi har vært uenige og vi har støttet hverandre, vi har kranglet og vi har ledd, vi har debattert og diskutert. Men mest givende har det vært når vi har ført dialoger. For dialogen skaper et rom som ingen andre samtaleformer kan skape. I dialogen møter man hverandre med gjensidig respekt, der man ikke trenger å overbevise den andre om at jeg har rett og du har feil. Nei, dialogen skaper et trygt uenighetsrom. Der du kan få stå for ditt og jeg for mitt. Poenget med dialog er nemlig ikke å bli enige. Men dialog handler om å lære mer. Lære mer av hva som er viktig i andre menneskers liv – og dermed også om hva som er viktig i mitt liv.

I denne boken deler Christian Paaske raust av sine dypeste tanker om hvordan Bibelen kan forstås. Han leser Bibelen med sine briller som er farget av

mangeårig fordypning i Østens religioner og filosofi, og da særlig *advaita vedanta*. Dette gjenspeiles i hans tolkninger av kjente bibelfortellinger og bidrar til at også vi kan se på disse fortellingene med et nytt blikk.

Så må det sies at jeg ikke er enig i alt han skriver. Noen av påstandene er rigide og gått ut på dato og er etter min mening direkte feil. Men det er greit. For han gir seg ikke ut for å være teolog, og det veies opp av nye innsikter, nye perspektiver og dypt funderte og vakre formuleringer. Han skriver om og for et samfunn som han omtaler som «åndelig konkurs». For et briljant begrep!

Hvem er det gitt å tolke Bibelen? Hvem vet hva sannhet er? Christian Paaske utfordrer etablerte sannheter, og jeg håper at han med denne boken kan inspirere og gi mot til flere om å tenke nytt og tenke selv i forhold til Bibelen. Med varme og humor maler han fram for oss bilder av frøken i kristendomsundervisningen på skolen, bilder vi smilende kan nikke gjenkjennende til. Med sin særegne stil og spissfindige formuleringer om livets eksistensielle spørsmål tar han oss med til nye forståelser om esoterisk symbolikk og universell visdom.

Christian Paaske sa en gang til meg: «*Takk for at du har vist meg at det var høyere under taket i Kirken enn jeg trodde.*» Ja, det er høyt under taket i Kirken. Det er rom for ulike syn og tolkninger. Religionsdialog er en gjensidig utveksling av tanker og er etter min mening en forutsetning for økt forståelse, kunnskap, innsikt og respekt.

Kan en bok være dialogisk? Ja, dersom man leser boken og samtidig gir rom for egne tanker. I møte med mennesker som tror annerledes enn meg, opplever jeg å få en rikere og dypere tro selv. Derfor anser jeg denne boken som et verdifullt tilskudd i arbeidet med å oppdage Bibelens skjulte visdom.

Silje Trym Mathiassen
Dialogprest Kirkelig dialogsentor

FORORD

Biblen er et værk, alle må nærme sig. Det er grundlaget for de ord og billeder, vi i vores del af verden bruger i vores samtaler mellem hinanden nu og bagud i vores slægter, og vi kan ikke tale for meget om den. Den skal endevendes og ses på fra alle vinkler. Det er den blevet i årtusinder, og derfor er samtalerne med udgangspunkt i den de mest givende, vi har. Den er det land, vi alle lever i.

Christian Paaske lægger sine begavede refleksioner frem, så vi andre kan tale videre sammen. Og med ham. Om vi er enige eller ej har ikke betydning. Det er tonen, der skal bære, den mellem menneskelige tone, kærligheden til verden. Den har han.

Nogle af os er kastet ind i tro af spirituelle oplevelser og har erfaret den kærlighed, biblen beskriver, og Paaske forsvarer. Den er det største, men for at begribe den må man arbejde med at rumme verden og dens uhyrligheder, den onde selv, som bogen her også vover at gå i lag med.

Vi har i vores tid, vel i enhver tid, pligt til at gøre verden bedre for dem, der følger efter os. Det kræver en bevidsthed om, at vi er fælles om at være her. Måske endog en fælles bevidsthed. At gå ind i troen er en vej, der kræver mod. Det mod lægges frem i bogen, så vi andre kan arbejde videre.

*Charlotte Rørth
Journalist og forfatter av boken
Jeg møtte Jesus
Bekjennelser fra en motvillig troende*

FORORD

hristian Paaske leser bibelen som fanden – og mange bibelforskere. De leser tanker inn i historiske tekster som ikke har vært der. Jeg ble likevel særlig berørt av siste kapittel, Johannes åpenbaring, og analysen av nåtiden og det sataniske herredømme.

Dette behøver jeg ikke verken Åpenbaringen eller Bibelen for å forstå, men jeg ser dette skriftet mer som en historisk tekst med bilder som beskriver tiden under keiser Domitian, og det gir mindre mening å tolke skriftet som profeti om ettertiden. Men det gjøres her slik de fleste bibellesere gjør. De har en teori og en forklaring som de finner bilder og tekster for i det historiske skriftet og leser inn. Det er greit nok, men jeg håper likevel siste kapittel vil bli lest og diskutert i vide kretser.

Selv har jeg ikke slikt pessimistisk syn på verden, at den er under satanisk styre. Jeg tror det er en gud, en kjærlighet, en visdom som arbeider for «*en ny himmel og en ny jord*». Jeg ser det som min oppgave stadig mer å oppdage og peke på den kraften. «*Når verden skal fødes på ny*», snakket Jesus om. Og jeg tror han hadde visjoner eller innsikt om at etter den æonen han var i begynnelsen av, ofte omtalt som Fiskenes tidsalder, vil nye krefter ta over i «*Vannmannens æon*». Jeg har altså et annet perspektiv, men har lest denne analysen av «*Satans rike*» med interesse og forferdelse.

Resten av boken er jeg nok litt mer skeptisk til. Dog er jeg helt på linje med uttrykk som «*barbarisk blodoffer*» om Jesu korsfestelse, og at Jesu død heller er bilde på forvandling enn blodoffer. Jeg deler også beskrivelsen av israelittenes fangenskap i Egypt, ørkenvandring og erobring som en indre reise, det er godt!

Jeg deler også innsikten at bevissthet står over materie, materie oppstår av bevissthet og ikke omvendt, og at verden er Gud i en annen form, og mange, mange andre gode innsikter som her formidles – og med et språk enhver journalist kan misunne, så lett å forstå og lese, det flyter, også derfor har det vært en glede å lese!

Og helt til slutt; presentasjonen av Charlotte Rørth er fantastisk, eksemplarisk, to the point, glimrende! Bare det er verdt boken.

Helge Hognestad
Prest.dr.theol.

TAKK

n varm takk til Silje Trym Mathiassen, Charlotte Rørth og Helge Hognestad for deres inspirerende forord. De tar leseren i hånden, forbereder lesningen og oppmuntrer til selvstendig tenkning. Her vanker både ris og ros, og i møte med teologer fortjener flere av de hobby-teologiske betraktningene litt faglige justeringer fra tid til annen. Det bærer de over med, viser respekt og ønsker meg velkommen i deres selskap som diskusjonspartner og venn gjennom mange år.

Helge Hognestad var tidlig en inspirasjon hvor en av hans første bøker ble lest med begeistring. Her gjenkjentes en åndsfrende hvor vi beveget oss i samme tankebaner. Hans for tiden radikale tolkninger av Bibelen kostet ham dyrt, med flere års «bannlysing» og utestengelse fra sitt yrke som prest. Et yrke hvor egenkapen av å være et varmt medmenneske burde være viktigere en den rette tolkningen av skriften. Til glede for mange ble han tatt til nåde, og fortsatte sin livsgjering i tillegg til en omfattende bokproduksjon av å se kristendom og åndelighet i et nytt lys.

Silje Trym Mathiassen ble jeg først kjent med som alternativ behandler. Så ble hun prest! Hun har markert seg sterkt med å flytte grenser og utvidet kirkerommet både i høyden og i bredden. Hun kommer stadig med nye kreative innspill som meditasjon i kirkerommet, dialoggudstjenester, flerreligiøse fredskonserter og fredsmåltid der det dekkes langbord i Stavanger domkirke, og hun hentet Norges mest berømte engel, prinsesse Märtha Louise til byen.

Hun inviterte også Charlotte Rørth til Stavanger og nok en gang var det kun ståplasser igjen i kirken. Henne hadde jeg dog hørt om før, da danske venner snakket begeistret om en sensasjon av en bok jeg skyndte meg å lese, skrive om og la meg inspirere av.

Charlotte er verken alternativ eller teolog, men i kraft av egne opplevelser og sin personlige tilpasning av kristendom og religiøsitet i sitt liv er hun en spennende stemme som kan utvide perspektivet og vitalisere hva det vil si å tro, søke etter mening og sannhet i livet, frigjort fra dogmer og tradisjoner, men i større grad basert på egne opplevelser og egen søken etter kunnskap og visdom. Med andre ord, i tråd med denne bokens ånd.

Fra et astrologisk synspunkt er det interessant at både Helge, Silje og Charlotte er født i Tyrens tegn. Denne boken er skrevet av en Vær. Det er det første stjernetegnet. Deretter kommer Tyren.

Væren er styrt av krigsplaneten Mars. Det er den maskuline kraften av livslyst, konkurranse, pågåenhet og gleden over å komme i mål, og helst først. Væren symboliserer den skapende impulsen, gnisten av inspirasjon, frøet som plantes om våren eller sædcellen som kjemper seg i vei og i konkurransen med mange andre om å være den foretrukne, kommer i mål og fører til befruktning.

Tyren er styrt av kjærlighetsplaneten Venus. Det er den feminine kraften av skjønnhet, mykhet og kjærlighet alle menn i dypet av sitt hjerte kjemper for, lengter tilbake til, vil beskytte og få til å blomstre. Tyrens oppgave er møte, forene seg med og føre denne impulsen videre. Med stødighet, tålmodighet og jordnær omsorg skal det nye livet vokse og spire fram. Jordan skal gis næring, motstand og ugress skal fjernes og den kjedelige jobben med luking, få jord mellom fingrene og kjenne livet vokse, elsker heldigvis dette stjernetegnet.

Med tre Tyrer som her trekker vognen og en Vær i førersetet kan denne boken bli en ustoppelig kraft. Forhåpentligvis med nok innhold til å vekke begeistring, forargelse, inspirasjon, debatt og introduksjon av innsikter og ny forståelse.

Men hvem har egentlig skrevet denne boken? I gamle dager mente man at forfattere hadde sin muse eller demian. Forfatteren var bare en håndverker som lastet ned og kanaliserte fra høyere åndelige sfærer hva musen inspirerte dem til å skrive.

For hvor kommer tankene fra? Jeg vet ikke hvor mine idéer og inspirasjon kommer fra. De bare oppstår og så spretter egoet inn og tar eierskap over tankene og kaller det mine. Jeg har ikke skapt min egen kropp, plutselig en dag er jeg i en kropp. Og hver dag når jeg våkner, ja, så er kroppen der igjen. Inntil en dag jeg våkner og så er kroppen borte.

Jeg skaper heller ikke mine egne tanker, de kommer bare. På den måten har jeg heller ikke skapt denne boken, – så all takk går til den opprinnelige forfatteren som i kraft av å være elsket, misforstått, beryktet og kalles ved mange navn, foretrekker å være anonym.

Der ordene slutter tar mysteriet over. Det finnes ikke faste svar på alt. Livet er det umulige som er blitt mulig. Livet er en gave! Det slutter aldri å fylle meg undring, fascinasjon og takknemlighet.

INNLEDNING

Min første forelskelse var frøken i kristendom. Hun var ung, lys og vakker som en lang sommer. Kun vingene manglet for at hun var en ekte engel. Omtrent midtveis i timene med henne lysende foran kateteret måtte jeg alltid gå hjem på grunn av uforklarlig vondt i magen. Følelsene for henne var for mye å takle for et syv år gammelt barnesinn.

Siden fikk vi en eldre, strengere frøken av den gamle skolen. Hun overtok både kristendomstimene og som klasseforstander. Det var definitivt slutt med sommeren, nå kom vinteren. Hun var så kristen at alle fagene ble til religionsundervisning. For henne var ikke Gud og Jesus noe vi trodde på, – det var virkeligheten. Det var like mye fakta som regning, historie, geografi og alle de andre skolefagene.

Hun tok Bergprekenen og misjonsbefalingen om å gjøre alle folkeslag til Jesu disipler på alvor. Hennes ambisjon var å gjøre hele klassen til misjonærer. Under hennes kateter lærte vi salmevers utenat, vi foldet våre barnefingre og ba Fadervår, leste Luthers katekisme og startet alltid dagen med en oppbyggende salme. Vi lærte bibelhistorien på kryss og tvers. Heltene og idealene i våre små barnesinn var ikke Tarzan, Lynvingen, Hardy guttene, fotballspillere eller filmstjerner, men Jesus.

Henne ble jeg ikke forelsket i. Jeg fikk heller ikke undervisningen forstyrret av vondt i magen, men i dag ville jeg nok det. Jeg ble religiøs i denne perioden. Jeg ba aftenbønn, fikk kristne bøker frøken hadde sagt vi skulle ønske oss til jul og fikk en far i himmelen jeg kunne snakke til fra tid til annen.

Skjebnen hadde andre planer. Det må ha smertet frøken å forlate sin post som hyrde for hennes lille

saueflokk av disipler, men hun gikk av med pensjon og vi fikk en ny lærer. Han var uten et religiøst bein i kroppen. Han elsket naturen og den utslitte gymdrakten med et flott emblem fra Norges Idrettshøgskole. Han var en drøm av en lærer. Han innviet oss i blomstenes magiske verden, tok oss med i ut naturen og viste oss anemoner, tangsorter og lærte oss om trekkfugler, ekorn og pingvinenes vandringer i arktiske strøk. Min religiøse periode ble avløst av den botaniske. Jeg samlet blomster, presset dem og lærte de fleste blomsternavnene. Jeg dyrket min egen kjøkkenhage hvor læreren kom innom og inspiserte gulerøttene.

Religion hadde en dominerende plass i 1950-tallets Stavanger hvor jeg tilbragte min lykkelige og bekymringsfrie barndom. Kristendommen stod sterkt i byen med den berømte Bergelandsgaten med verdensrekord i antall bedehus og frikirker. Samfunnet var delt mellom de to religionene, kristendom og vitenskap. Mellom de to fundamentalistiske ytterpunktene i hver ende, befant de fleste seg på ulike steder på skalaen.

Denne polariseringen var langt mer dramatisk på Alexander Kiellands tid og da Lars Oftedal og hans kaniner styrte Stavanger Aftenblad og det religiøse livet i byen.* Avstanden var større mellom kirken og vertshusene den gangen. Måtehold var sjeldent. Enten ruset de seg på alkohol eller på religion. Skadevirkningene kom an på dosene. Det var få gråtoner mellom de svarte prestekjortlene og borgerskapets hvite skjorter.

* Oftedals kaniner er kun morsomt for dem som kjenner til den polemiske feiden og kontrasten mellom livsnysteren, kvinneelskeren og forfatteren fra bedre borgerskap og den ledende skikkelsen i byens religiøse liv. Kaniner var et uttrykk Kielland brukte for å beskrive Oftedals mange håndlangere som pilte rundt i smågatene, rottet seg sammen i politikken, handelsstanden og utgjorde middel-mådighetens usynlige makt.

«De gikk med små hurtige skritt ned ad gaten – nær inntil husveggen og gjørende en liten bue for hver

Innledning

Med årene ble fargeskalaen mer nyansert i takt med kristendommens utfasing som samfunnsideologi og erstattet med det vitenskapelige verdensbildet. Dette scenariet var fortsatt merkbart i min barndom. Det var tydelig tilstede i min skolegang og heldigvis med en representant fra begge leire for balansens skyld. Dog kan jeg takke mine kristne frøkner for å kunne skrive denne boken. De la grunnlaget.

Jeg kom ikke fra noe spesielt kristent hjem. Min far arbeidet på en hermetikkfabrikk – riktignok som direktør. Min min mor hadde gått på husmorskole og passet grytene med de beste kvalifikasjoner. Hun gikk på torvet hver dag, laget mat fra bunnen og tok seg omsorgsfullt av hus og hjem.

Familiens religiøse standard ble imidlertid utfordret en tidlig søndag morgen da to vandrende apostler fra Jehovas vitner ringte på døren. Etter at de hadde lirt av seg hvor viktig det var med kristen barneoppdragelse og at dommedag var nær, fikk samtalen en brå slutt med denne replikken fra min mor:

- Her i huset oppdrar vi våre barn etter De ti bud, og det går aldeles utmerket, takk!

Min fars bibel var det amerikanske nyhetsmagasinet Time. Det lå alltid på nattbordet. For ham fantes svarene på livets mysterier i vitenskapen. Han sa at den kan forklare alt, og det uforklarlige tar bare litt lenger tid.

gatedørstrapp.» «Kaninene formerte seg og ble vidtfarne. Med aviser, skrifter og penger grov de seg ut over det hele land til de fjerneste egne. Men de lignet ikke fortidens legpredikanter og oppbyggelsesmenn. Det ble ikke noe liv eller noen begeistring etter dem, ingen sterke omslag og omvendelser; de gikk og kom ganske stille, og det var ingen lyd av dem uten en bestandig raslen med skillinger.»

Fra romanen St. Hans fest.

Innledning

Riktignok hadde han en kortvarig religiøs periode i ungdommen hvor han ba til Gud om gode karakterer. Han ble bønnhørt og fikk en god eksamen. At Gud på denne måten favoriserte ham til fordel for sine klassekamerater syntes han var så urettferdig at hans religiøse engasjement stanset der. Tvert i mot ble det et argument mot Gud, og i tilfellet han fantes var det en urettferdig gud og ikke noe å tilbe eller tro på.

Hva tro og livssyn angikk befant jeg på noenlunde nøytral grunn og var ikke arvelig belastet med kristen indoktrinering som mange på den tiden. Foreldrene mine hadde en verden som fungerte. Krigen var over, velferdssamfunnet var i vekst og hermetikkindustrien var byens blomstrende næring. I sommerferiene fløy vi med propellfly til Danmark, om vinteren gikk vi på ski i den norske fjellheimen og hver søndag på tur i skog og mark inntil foreldrene mine begynte å spille golf.

Min far levde ut fra noen enkle leveregler av typen, hva du gjør, gjør helt og ikke stykkevis og delt. Det er bedre å være en dyktig rørlegger enn en dårlig kirurg. Og nok det beste av dem alle: Du skal ikke tro, du skal vite.

Å være kristen var for mine foreldre å være et godt menneske. Det var deres ideal og det levde de opp til.

Innledning

Mange og meg selv inkludert, kan tilslutte meg en slik definisjon, men teologene legger nok listen adskillig høyere. For dem er det å være kristen å tro at Jesus døde for våre synder. Med det følger syndsforlatelse og evig frelse. Dette er selve bærebjelken og en er neppe skikkelig kristen uten å sverge til dette budskapet.

Til denne definisjonen passer jeg ikke inn. Tvert i mot synes jeg det er en tvers gjennom pervers og absurd trosforestilling. Det gir ingen mening. Jesus korsfestelse hvor en stakkars mann tortureres til døde for å godgjøre en streng gud som ellers ville sende oss til helvete, er et barbarisk blodoffer. Det tegner et bilde av en gud moden for psykiatrisk behandling og dem som tror på noe slikt ute av stand til å tenke.

Men det er også meningen med religion. Ved å bli påtvunget en absurd tro som var slik de fleste ble omvendt i sin tid, bryter fornuft og logikk sammen. De troende blir mentale krøplinger og slaver av makt og øvrighet, hvilket har vært religionenes fremste samfunnsfunksjon gjennom det meste av historien.

Å dele ut frelse gratis, uten det minste krav til anstrengelse er en effektiv eliminering av den enkeltes ansvar for egen åndelig utvikling. I følge kristendommen spiller ens handlinger og livsførsel ingen rolle. Alle blir jo frelst uansett, bare en tror. Det er det eneste kriteriet. Det er for dumt.

Det bærer like galt avsted å tolke korsfestelsen bokstavelig og ikke symbolsk. For å gjenoppstå med ny innsikt, kunnskap og åndelig frigjøring må en dø fra sin gamle identitet og kunnskap. Det er en smertefull prosess, en blir misforstått, forhatt og utstøtt.

Steinen av uvitenhet som sperret Jesu grav må fjernes for å oppstå fra de døde og stige opp til himmelen i betydningen av åndelig frigjøring, selv-realisering eller å bli ett med Gud. Det var Jesu transformasjon til Kristus. Eller som det heter på engelsk; *Jesus the Christ*. Da er dette ikke lenger en absurd historie, men gir mening.

Innledning

Da er det heller ikke en historie særegen for kristendommen. Det skjedde også for Ganesh i India. Han var også en gudesønn som ved en misforståelse fikk hodet hogget av. Han måtte dø fra sitt gamle jeg og fikk et nytt elefanhode. Dette er selvsagt ikke bokstavelig, men elefanten er et klokt dyr og symboliserer visdom og kunnskap. Ganesh gikk gjennom en lignende dødsprosess og transformasjon som Jesus.

Så flere av historiene i Bibelen er ikke spesifikt kristne, men uttrykker snarere en universell åndelig kunnskap som finnes i de fleste religioner og åndelige tradisjoner verden over gjennom alle tider. Like aktuell den gang som nå. Noen åndelige tradisjoner uttrykker denne kunnskapen mer tydelig og direkte enn andre.

Min referanse utenom studier i filosofi, 40 års fordypelse i yoga og meditasjon, studier av Vestens esoteriske tradisjoner og særlig astrologi, er de opprinnelige indiske kildene i vedaene, upanishadene og *advaita vedanta*.*

Muligens er dette kilden til alle vesentlige religioner, også den jødisk-kristne. Dette perspektivet kan være en døråpner til å trekke mening ut av Bibelen på en rekke historier som ellers virker uforståelige om de tolkes bokstavelig og ikke symbolsk. Derfor talte Jesus i lignelser, men forklarte alt i enerom til disiplene.

En inspirator og lærer verdt å nevne av viktige symbolske nøkler i Bibelen har vært Paul Solomon. Hans karriere som baptistprest i USA fikk en brå slutt da hans kone ville skilles. Da det i sørstatene i USA ikke finnes noe som heter en skilt baptistprest måtte han finne seg noe annet å gjøre. Det åpnet en ny dør

* De vediske skriftene kommer fra India omtrent 3000 år før vår tidsregning. De omhandler alle livets forhold. Den delen som tar for seg riktig livsførsel (dharma) og åndelig frigjøring (moksha) kalles vedanta. Det betyr slutten på vedaene. Det finnes flere varianter av vedanta, noen dualistiske og andre ikke-dualistiske. Advaita vedanta er ikke-dualistisk. (Dvaita betyr to, advaita betyr, ikke-to.)

og under hypnose begynte han å kanalisere en mer autentisk forståelse av Bibelen. Det førte til omfattende foredragsvirksomhet og en forfriskende og dynamisk forståelse av Bibelen.

Gode eventyr, myter og fabler har mening på mange plan. Det gir mening både for barn og voksne og hvor den enkelte er i sin utvikling. Det gjelder også for mange av historiene i Bibelen.

Denne boken blir neppe populær i kristne kretser og det er heller ikke målgruppen. Boken henvender seg ikke til dem som tilhører hva den franske filosofen Henri Bergson kalte *statisk religion*. De søker til religion fordi det gir trygghet, forening med likesinnede og et ordnet liv med faste regler fra vugge til grav. Indre samhold styrkes ved å tilhøre de utvalgte, de rettroende og dele en felles ytre fiende av de vantro. Mot dem projiseres indre frustrasjon og aggresjon omvendt proporsjonalt med egen frykt og utrygghet. Hedningene må enten omvendes, eller slik kristendommen gikk fram i tidligere tider, drepes. Alt i Guds navn selvsagt. Utenfor menighetens trygge rammer råder en verden av kaos, synd og evig fortapelse. Selvstendig tenkning, tvil, sannhetssøken og kritikk er ikke bare uønsket, – det er en direkte trussel.

Dynamisk religion i motsetning, er når en forlater dogmene og søker sannhet. Da er en plutselig alene og må finne veien selv. Mange skifter bare miljø i denne prosessen ved å finne seg en ny menighet. Den religiøse underholdningen er gjerne mer emosjonelt inderlig og fargesprakende enn orgelmusikk, salmesang og harde kirkebenker. Her tilbys meditasjon, delfin-svømming, eksotiske guruer, engler, krystaller, tantrisk sex og andre ekstatiske opplevelser.

Det er likevel fortsatt mulig å være statisk religiøs selv om det er karismatiske menigheter, nyreligiøst eller New Age. Det er fortsatt det samme evangeliet at det er noe galt med deg, og ved å følge dette programmet vil du bli rensket, forbedret og opplyst. Det er fortsatt de

Innledning

samme truslene om skyld og skam, og løftene om frelse og syndsforlatelse bare med andre navn. Det er den samme vinen på andre flasker.

Dynamisk religion er å sette sannhet over tro. Det ligner mer på vitenskap enn religion fordi fornuft, kritisk sans og egen erfaring og erkjennelse er siste instans for ens tro.

All kunnskap inneholder et element av tro. Selv vitenskap hviler på forutsetninger hvor vilkårene for sann kunnskap ikke kan bevises. De må velges og er hva filosofene har diskutert i de siste par tusen år. Sannhet er sannhet, men tilgangen på sannhet er kun noe vi kan nærme oss. Tro og viten, religion og vitenskap er to forskjellige banehalvdeler, med filosofene som kritiske dommere et sted i midten.

Denne boken er skrevet for dem som har begynt en slik reise og har oppdaget at det er mulig å tenke selv. Å være kritisk er en god egenskap. Det er spesielt påkrevd i den åndelige verden hvor det er et stort underskudd på den slags tenkning. De fleste oppfordres til å gå med hodet under armen, legge det fra seg utenfor kirkedøren eller til føttene av en guru. Her inviteres til å rette et kritisk blikk på Bibelen og forhåpentlig kaste lys over en bok med en stor plass i kulturen og i manges liv.

Frigjøring er vårt ultimate mål. Det er mange veier dit. Kristendommen har produsert helgener og opplyste mestre. Det finnes en brønn med kilde av kunnskap også her. Alle har sin vei. Det spiller ingen rolle i hvilken form vi tilber Gud, eller som Krishna uttrykker det i Bhagavad Gita; «*Alle bønner med sann hengivelse kommer til meg.*»

Hva du tror betyr mindre, kjærlighet til Gud betyr mer. I siste instans er det viktigere å elske enn hva vi tror. Det er likevel ikke en motsetning. Et hode uten hjerte er farlig, og et hjerte uten hode er idioti. La oss utvikle begge deler!

Kapitlene i denne boken er tidligere publisert som en artikkelserie i *Magasinet Medium* under tittelen; *Bibelens hemmelige koder*. Her er de samlet, redigert, utvidet og satt i sammenheng.

Det bes om tilgivelse for gjentakelser. Unnskyldningen er at repetisjon er det pulserende hjertet av all læring. En del av temaene er såpass komplekse at repetisjon og gjerne med en litt annen vri, er kun en fordel og del av god pedagogikk.

Videre bes det om tilgivelse for en lettere journalistisk skrivemåte noen vil kunne oppfatte uforenelig med et så seriøst emne som Bibelen. Noen vil til og med oppfatte det som mangel på respekt for andres tro.

Det skal innrømmes at en slik respekt for min del, er begrenset. Hvis noen i ramme alvor mener at de tilhører den eneste rette religionen, og alle andre skal drepes eller bli deres slaver om de ikke konverterer til deres tro, da er min grense for religionsfrihet for lengst overskredet. Skikker som hijab, burka, omskjæring, steining, æresdrap, enkebrenning eller kastesystem håper jeg heller ikke at det sjokkerer leseren at jeg er intolerant og respektløs overfor.

I et sekularisert samfunn hvor stat og kirke har skilt lag og hvor tro er en privatsak, er en ikke-sekularisert religion en utfordring. Religionsfrihet settes alvorlig på prøve overfor en religion som samtidig er en politisk bevegelse. Et politisk parti med slike mål ville vært forbudt. Humanistiske verdier, demokrati og ytringsfrihet er allerede begrenset når avis-tegnere, forfattere og kritikere må leve med politibeskyttelse eller har måttet bøte med livet.

Det er naivt å snakke om toleranse, dialog, forståelse og respekt for en religion med et klart politisk mål av statsdannelse, avskaffelse av demokrati og innførelse av prestestyre og monsterstater vi ser rystende eksempler på overalt hvor denne ironisk nok, «fredens religion» vinner fram.

Videre er det naivt å rekke ute en åpen hånd overfor en religion som kun viser knyttneven tilbake. Å forlange toleranse fra andre og levere nulltoleranse tilbake lover dårlig for et multikulturelt samfunn hvor det burde være plass til alle.

Særlig blant de progressive og radikale på venstresiden og de fleste politisk korrekte foran et TV-kamera eller mikrofon mener at dette er lite å bekymre seg for. Tvert i mot må vi være rausere og tolerante og åpne grensene for flest mulig, fordi dette går seg til, så lenge alle er snille med hverandre, og NAV fortsatt har penger på konto. Andre frykter at denne konflikten kan bli Europas og den vestlige verdens nemesis, med et ekko fra slik fascisme, kommunisme og demokrati var kreftene som satte verden i brann og utløste 2.verdenskrig. Kanskje er det enda dypere og mer kyniske krefter av splitt og hersk i en strategi hvor menneskeheten styres som en saueflokk, og fra tid til annen ommøbleres verdenskartet for nye beiteområder og kontroll på antallet i flokken?

Ingenting kan forgifte et samfunn mer enn religion fordi det legitimerer å handle irrasjonelt. Det åpner slusene for en mental oversvømmelse uten grenser for absurde trosforestillinger, skikker og tradisjoner. Alt for ofte med ekstreme konsekvenser. Hvor mange kriger er ikke blitt utkjempet i religioners navn? Hvor mange liv har ikke gått tapt i religions-konflikter? Mellom protestanter og katolikker i Nord-Irland, mellom hinduer og muslimer i India, eller mellom Ku Klux Klan og svarte i Sørstatene i USA. *Motsetningene er ikke mellom religionene, men hvordan de blir praktisert.* Religiøs fanatisme er destruktivt uansett i hvilken form.

Religion har ikke gjort seg fortjent til å bli behandlet med silkehansker, omtales med senket stemme og vernes som sårbart og hellig av fare for å krenke andres religiøse følelser. Religion kan være livsfarlig, og må behandles med forsiktighet, forståelse og kunnskap.

Det bør utvises toleranse for behovet for å tro på noe irrasjonelt ut over vår forstand, men innenfor rimelighetens grenser. Vi er alle troende i større eller mindre grad. Vi er alle fanger av sinnets fengselscelle av egne forestillinger. Kun størrelsen på cellene varierer.

Det kan sikkert være vanskelig å svelge skråsikkerheten og alt for mange bombastiske påstander som her legges for dagen. I tillegg til spenstige antakelser og spekulasjoner. Leseren er herved advart. Det kunne vært valgt mykere og forsiktige formuleringer med mer plass til undring, muligheter og uttrykk av typen; – hva med å se det på denne måten....?

Ta det som en invitasjon til å teste vinkelen på egne skyklaffer, – dem tidligere brukt på hester for å få dem til å se rett fram. En invitasjon til å teste oppleste og vedtatte sannheter, – så langt som å stille spørsmåltegn ved om jorden er rund!

Det meste av vår kunnskap kommer fra andre. I vår tid av en daglig tsunami av informasjon, – hva kan vi egentlig vite? Og hva kan vi vite med sikkerhet?

En søker etter sannhet kan ikke stole på noe annet enn sin egen fornuft. Intellectet som siste skanse for realitetsorientering er også et sjansespill, men finnes det andre alternativer? Å følge hjertet skal ikke underverdes, men kan lett bli en hengemyr av følelser uten særlig fast grunn under føttene.

At jeg eksisterer og er bevisst er omtrent det eneste jeg kan vite med sikkerhet og ikke kan benekte. Ut over det er opplevelser, erfaringer og oppfattelse av verden straks mer over i det usikre.

«*Det eneste jeg med sikkerhet vet, er at jeg intet vet*», skal Sokrates ha sagt, hvis vi kan stole på Platon som skrev om ham. En slik intellektuell ydmykhet går det an å tilslutte seg. Dog går jeg ut fra at sannhet finnes. Men vår tilnærming til sannhet er kun en mulighet, noe vi kan nærme oss med større eller mindre hell. Å tro er den lettvinde løsningen, å tenke selv er straks mer anstrengende. De færreste velger den muligheten.

Mindre bombastiske påstander ville krevd mer plass og av fare for å kjede leseren er det valgt sterke påstander for å gå rett på sak med større sjanse for å holde leseren våken. Men for all del, – Bibelen er kompleks, overveldende, allsidig, kaotisk, motsetningsfull, uforutsigbar, til tider uforståelig og vanskelig å bli ferdig med, klok på eller komme til en endelig konklusjon om dens innhold. Dette er derfor selvsagt langt fra den eneste lese måten, og den eneste rette tolkningen av Bibelen finnes ikke.

Dette er ikke en teologisk avhandling, men er ment å underholde, spekulere, provosere, vekke tanker og invitere til å utforske nye tenkemåter og synsvinkler på et tema overmodent for fornyelse. Forhåpentlig er dette et bidrag i en slik retning.

Kristendommen og Bibelen har en lang fortid, men har den en framtid? Kirkens hegemoni og jerngrep på folks tankeliv er over. Det tar nå vitenskapen seg av og har gjort de fleste religiøse uten at de er klar over at de tilhører en religion. Vitenskapisme er en kvasi-religion de fleste i dag bevisst eller ubevisst bekjenner seg til. Det har blant annet resultert i livssynsorganisasjonen Human-Etisk Forbund med 89 000 medlemmer hvor deres tro er at de ikke tror på noe. Behovet for noe hellig, ritualer for livets overganger av fødsel, voksen, ekteskap og begravelse er pulsåren i et hvert samfunn. Dette behovet må fortsatt ivaretas. Human-Etisk Forbund fyller en slik funksjon for dem som ikke føler seg komfortable i kirken.

Det har også oppstått en hard konkurransesituasjon om sjelene i impulsene fra Østen med yoga, meditasjon, buddhisme, importerte eksotiske guruer og åpningen av dørene på vid gap for mange nye former for religiøs og åndelig praksis. En hel alternativ verden har åpnet seg hvor en Pandoras eske av sjamaner, hekser, healere, synske, medier, astrologer og mange av Vestens egne okkulte og folkemedisinske tradisjoner har kommet ut av skapet. Over halvparten av befolk-

ningen har nå oppsøkt en alternativ behandler og en tredjedel tror på reinkarnasjon. Det nyreligiøse er kommet for å bli. Kirken og kristendommens monopolstilling er ferdig. Nå gjelder et av mine fars slagord: *Competition is the real life of all business.*

Kirken har alltid vært i underholdningsbransjen. I tider med hardt arbeid, daglig kamp mot naturkreftene og enklere liv var det å komme fra de små stuer, trange smau, brolagte gater og inn i kirken på søndagen til høymesse en sterk opplevelse. Katedralens enorme takhøyde, de lysende glassmaleriene fra vinduene, orgelmusikken og overjordisk vakkert kor brusende gjennom kirkerommet og presten tronende på prekestolen satte scenen for et ukentlig skuespill med nok magisk kraft til å forvandle de fleste til lydige samfunnsborgere og fylle deres liv med mening, håp og tro i en ellers formørket verden.

Etter film, TV, internett og eksplosjonen av underholdning i tillegg til kortere arbeidsdager, mer fritid, ferier og et mer bedøvet liv av sydenturer, hytter, båter, biler og høyere levestandard må det i dag helt andre virkemidler til for å skape en slik magi. Mer grense-sprengende opplevelser må til og fordi kirken ikke lenger kan levere varen søker mange over i det alternative. Her kan turen gå til meditasjonsretreat, sjamanistiske trommereiser, guruer i India, psykoterapeutisk dramaverksted på Bali eller til taoistisk massasjekurs i Thailand. Også på hjemmefronten finnes det kurs, bøker, tidsskrift og alternativmesser i de fleste norske byer. Spåkoner er heller ikke lenger unna enn et par tastetrykk på telefonen.

Det er fortsatt opplevelser og underholdning. Det er en form for *åndelig materialisme* i prinsippet ikke forskjellig fra en hvilken som helst annen opplevelse, det være seg et godt måltid, en kjekk film, sex eller en tur i skogen.

Kirken har forsøkt å ta opp konkurransen med å gjøre seg mer populær, fargerik, tolerant og låner flittig

Innledning

fra den alternative verden for å gjøre seg mer tiltrekkende og spennende for søkende sjeler. I det lange løp er dette ikke veien å gå, verken for kirken, karismatiske menigheter eller den nyreligiøse scenen, i hvert fall ikke hvis målet er åndelig frigjøring. Hvis målet er underholdning, sentimentale følelser, trøst og opplevelser som det religiøse livet er for de fleste, må kirken tåle at publikum strømmer til der hvor underholdningen er best.

Med overgangen fra kristendom til vitenskapens verdensbilde skjedde det et skift fra en idealistisk til en materialistisk virkelighetsoppfatning. Idealisme vil si at verden er skapt av en åndskraft og den materielle verden er en effekt og ikke dens årsak. Med vitenskapens materialisme er dette snudd på hodet. Gud har ikke lenger skapt mennesket, men det er omvendt. Mennesket har skapt Gud i sitt bilde.

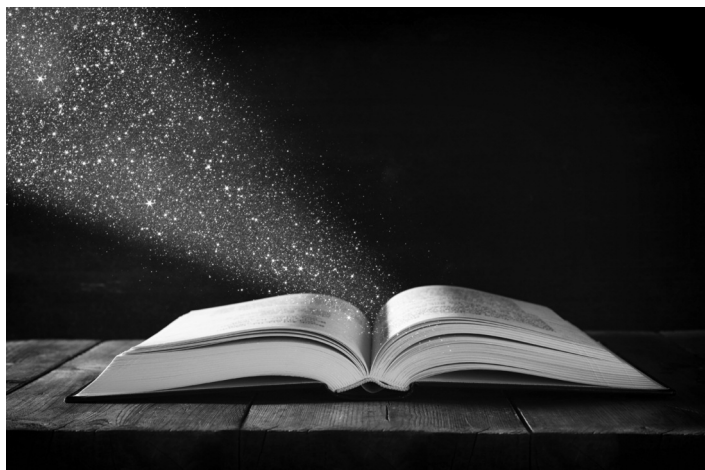
Essensen av denne boken er å gjenreise den idealistiske virkelighetsoppfatningen fordi materialisme er den største trusselen mot menneskets åndelige framtid. Derfor trenger kildene i vår egen kultur av en levende åndelighet særlig ivaretatt av kristendommens mange mystikere, å revitaliseres og bringes fram i dagslyset.

Kristendommen har utspilt sin rolle om den fortsetter med tomme ritualer og gudstjenester uten reel kunnskap om vår sanne identitet, livets mål og universelle åndelige sannheter. Kristendommen som statisk religion kan fortsette som en interesse for spesielt interesserte, men det finnes en arv verdt å ta vare på. Kristendommen må ta spranget til en dynamisk religion som fremfor trygghet, dogmer og fastlåste ritualer, søker sannhet, transformasjon og frigjøring.

Ogna 16. september 2018

INTRODUKSJON

EN POPULÆR BOK

Alle har hørt om Bibelen. De aller fleste i oppdratt i den vestlige verden har fått med seg noen av de mest sentrale historiene. De har vevd seg inn i litteraturen, i ord og uttrykk og er fundamentet i store deler av vestlig kultur og tenkemåte. Hvem har ikke hørt om å kaste perler for svin? Å skille bukkene fra fårene. Landet som flyter av melk og honning. Å vende det andre kinnet til. Se skriften på veggen. Gi steiner for brød. Ulv i fåreklær. Kaste den første stein. Intet nytt under solen. Det kommer alt sammen fra Bibelen.

Tidligere fantes Bibelen i alle hjem. Mange leste den fra perm til perm. Andre søkte trøst og fant styrkende ord i tunge stunder. Ved høytider, vielser og begravelser ble det den gang som nå lest fra Bibelen.

Introduksjon

Vår materialistiske sivilisasjon er paradoksalt nok basert på denne boken med et mirakel på annenhver side. Det kan videre virke motsetningsfullt at en sivilisasjon som har startet flere kriger enn noen annen, utryddet og massakrert utallige millioner, oppfunnet atombomben og står i fare for å utslette seg selv, har preket og misjonert idealet om å elske sin neste som seg selv. Har det hjulpet, kan en jo spørre seg?

På hotellrom verden over ligger en Bibel i nattbord-skuffen. Beatles synger om den i sangen Rocky Racoon på The White Album: «*Rocky Raccoon checked into his room, – only to find Gideon's Bible.*» Dette er takket være stiftelsen Gideons International som helt siden 1899 med amerikansk driftighet oversatte Bibelen til de fleste språk og delte den ut gratis.

Bibelen brukes også i amerikanske rettssaler til å avlegge ed. Mange får en bibel i konfirmasjonsgave. Kristne leser i den daglig. For dem er det Guds egne ord, fylt med hellig kraft på hver eneste side.

I Norge kommer den i stadig nye reviderte utgaver for å være rettskrivningsmessig oppdatert og for å justere teksten i forhold til de teologiske strømningene i tiden.

Etter at Gutenberg startet verdens første trykkeri ble hans største kunde kirken. De bestilte et formidabelt antall Bibler og holdt ham i arbeid resten av hans levetid. Slik spredde Bibelen seg rundt om til de tusen hjem. Selv den dag i dag har de fleste en Bibel et eller annet sted. Mange setter den så høyt at de plasserer den øverst i bokhyllen. Andre leser den fra perm til perm og lar dens innhold være fundamentet i deres religiøse tro. I dag er Bibelen verdens nest mest publiserte bok, i opplag kun slått av Ikea katalogen.

KRISTENDOMMENS MAKT SMULDRER

Inntil moderne læreplaner i nyere tid borret dynamitt-huller inn kristendomsfaget og sprengte dets urokkelige

status siden Olav den hellige, var kristendommen grunnfjellet i Grunnloven, samfunnet, skolen og i de fleste familier. Et av samfunnets høyeste og mest aktverdige yrker utenom lege, var å bli misjonær. Kunne man ikke reise til Afrika og omvende svarte hedninger, kunne man i det minste bli lærer. Det satte sit preg på skolehverdagen med morgenandakt, salmesang og engasjerte kristendoms lærere med ambisjoner om å sende de fleste elevene til misjonsmarkene siden, de ikke klarte det selv.

Fra middelalderen og fram til Gudmund Hernes ble kirke- og undervisningsminister i 1990 var kristendommen en realitet. Faget ble undervist fra innsiden. Kristendommen var ikke en tro blant flere alternativer, men en åpenbaring av sannhet og fakta. Dette har endret seg. Etterhvert som samfunnet er blir stadig mer multikulturelt og internasjonalt har kirken og kristendommen ikke lenger den monopolstillingen i kulturen den en gang hadde.

Nå undervises kristendommen fra utsiden. Den studeres slik man betrakter dyr i zoologisk hage sammen med andre religioner som buddhisme, hinduisme, islam, taoisme, shintoisme, sikhisme, nyreligiøsitet, human etikk og andre. Faget heter ikke lenger kristendom, men KRLE, eller Kristendom, religion, livssyn og etikk.

HISTORISKE RØTTER

Kristendommen har etterlatt et uslettelig inntrykk og vært en dominerende innflytelse på det meste av vestlig sivilisasjons utvikling. Det ble særlig fart på sakene da kristne ikke lenger var en forfulgt og truet minoritet. Det skjedde i Romerrikets dager. De kristne kom ut av katakombene hvor de hadde gjemt seg i underjordiske huler og fram i dagslyset. De omvendte den romerske keiseren Theodosius, og i år 380 gjorde han kristendommen til romersk statsreligion.

Kommunikasjonen i verden gikk langsommere den gang og det tok 600 år før det kristne budskap nådde Norge. Med sverd i hånd reiste Olav Tryggvason, Håkon den gode, Olav den hellige og kretsen rundt dem fra bygd til bygd og ga folk et tilbud de ikke kunne avslå: Bli kristen eller et hode kortere.

Slik forsvant den norrøne verdensanskuelsen. Den mistet status som religion, men kalles nå mytologi eller overtro. En religion ble skiftet ut med en annen, med nye makthavere til å definere forskjellen på tro og overtro, eller normal tro og unormal tro. Gudene må vite forskjellen!

Odin, Tor og Freia, ble skiftet ut med Gud, Jesus og Jomfru Maria. Slik ble norrøn tro faset ut til fordel for kristendom. Prestene flyttet inn i prestegårdene i hver eneste bygd. Kirker og menighetshus spratt opp som paddehatter, ofte bygget på steder for de tidligere religiøse ritualene. De tradisjonelle feiringene av vinter-solverv og vårjevndøgn ble skiftet ut med jul og påske.

På søndager var markene folketomme. Alle satt finpyntet, renvasket og fromme i kirken. Der tok de i mot ukens formaning fra prekestolen om å være arbeidsomme, lydige og underdanige. De lærte at samfunnet på tross av skrikende forskjeller mellom fattig og rik var Guds hellige orden. Å protestere eller gjøre opprør var syndig og en forbrytelse mot Gud. De få som gjennomskuet bedrageriet tidde stille. Ytringsfrihet var enda ikke oppfunnet og straffene for å gå i utakt med flokken var strenge. Veldig strenge.

Det fikk særlig kloke koner, vismenn og mange av folkemedisinens representanter erfare. De forvaltet den gamle troen, generasjoner av erfaring og var datidens leger, jordmødre og sjelesørgere. De hadde fortsatt tillit blant folk og var prestenes største konkurrent.

Det problemet tok heksebrenningen seg av. Over hele Europa brant heksebålene. Fra 1400 - 1700-tallet ble rundt regnet 100 000 menn og kvinner stilt for retten og anklaget for hekseri og trolldom. Halvparten

ble dømt til døden. I Norge var tallene mer beskjedne. Kun et par tusen fikk en slik skjebne og en kun en tredjedel med døden til følge. Noen ble hengt, andre halshogd og de fleste brent. De fleste var kvinner.*

Da eidsvollsmennene signerte Grunnloven i 1814 ble kristendommen norsk statsreligion. De tilsluttet seg en opprinnelig jødisk religion med en jøde som høyeste ideal og samtidig innførte en lov som forbød jøder adgang til riket. Så hvis Jesus hadde kommet igjen ville det ha vært grunnlovsstridig. Først i 1851 etter flere forsøk, ble den såkalte Jødeparagrafen fjernet.

Valget stod mellom katolisisme eller protestantisme. Kong Sverre hadde allerede gjort seg vellykket bemerket med å tale Roma midt i mot noen hundre år tidligere. Antakelig var det naturlig å følge i hans fotspor og tilslutte seg Luther og hans protestbevegelse mot pavekirken. Antakelig var det økonomiske og politiske årsaker bak et slikt valg, fordi forbindelsene til England og Tyskland som allerede var protestantiske var sterkere enn til katolske land.

* Heksebrenning skal ikke bare skyldes på kirken. Det er også en form for sosial kontroll i mer primitive samfunn. Trolldom, magi, hekseri og sjamanistiske evner kan også misbrukes til å skade, ta hevn og få makt over andre. Når noen ble syke, rammet av ulykker, husdyr døde eller avlingene slo feil kunne skylden legges på at noen hadde kastet forbannelser eller trolldom på dem. Samfunnet hadde bruk for en syndebukk og det kunne gå ut over fiender, svake, utsatte og upopulære i bygden. Det medførte at folk var forsiktige med ikke å få fiender, oppførte seg høflig og holdt konfliktnivået på et minimum av frykt for å få kastet forbannelser på seg eller bli mistenkt for å ha forårsaket dem.

I Peru og deler av Amazonas hvor sjamaner, medisinnmenn og brujos eller magikere er en del av kulturen finnes fortsatt slike sosiale kontrollmekanismer. Det er en annen grunn til at magi og trolldom kan vekke frykt og samfunnsmessige reaksjoner.

Status som statsreligion holdt stand helt fram til 2012. Da endret Stortinget Grunnloven. Den norske kirke kalles ikke lenger statskirken, men ønsker å bli omtalt som folkekirken. Fram til da var det automatisk innmelding ved enhver fødsel fordi i gamle dager var det kirken som tok seg av folketellingen og utstedte dåpsattester og det var ensbetydende med å bli opptatt i samfunnet. Udøpte barn for rett til helvete og det måtte for enhver pris unngås. Forholdet mellom medlemskap og tilhørighet er likevel komplisert og nytt regelverk er kommet på plass, særlig etter at den katolske kirken hadde fingrene litt for langt ned i kakeboksen med omfattende svindel med medlemsregistrering for å utnytte de offentlige tilskuddene til trossamfunn. *

* Barn «tvangsinnmeldes» ikke lenger i kirken ved fødsel. De blir medlem ved dåp, dersom foreldrene velger å la dem døpe. Staten har innført en tilhørighetsordning for å kunne beregne den offentlige støtten til tros- og livssynsamfunn. Siden synet på hva det vil si å være medlem i et trossamfunn varierer, regner staten alle barn som tilhørende foreldrenes trossamfunn. Registrerte trossamfunn mottar offentlig støtte for både medlemmer og tilhørende.

For Den norske kirke fungerer ordningen slik at barn av foreldre som er medlem regnes som tilhørende ved fødsel. Dersom barnet bæres til dåp, endres statusen til medlem. I følge lovverket regnes barnet som tilhørende også dersom bare den ene av foreldrene er medlem av kirken.

Kirkerådet har tatt til orde for at denne forrangsbestemmelsen bør opphøre. Foreldre som tilhører ulike trossamfunn bør aktivt velge hvilket trossamfunn barnet skal tilhøre. Dersom begge foreldrene melder seg ut av kirken, vil ikke deres barn lenger være registrert som tilhørig. Tilhørig faller automatisk ut av kirkens registre når de fyller 18 år. Foreldre som ikke ønsker at deres barn skal stå som tilhørig kan be om at barnet strykes. Når barnet fyller 15 år, kan det selv be om å bli strøket. Å bli strøket som tilhørig, er ikke det samme som å bli utmeldt av kirken, for en har aldri vært medlem.

Kristendommens røtter går likevel langt tilbake og fortaper seg i gammel jødisk religion antakelig tusen år før vår tidsregning. Det kan også nøstes lenger tilbake, og mye av kristendommen er en resirkulering av egyptisk religion.

Alle de syv sakramentene kommer derfra. Historien om Jesus er nok snarere en vandrehistorie fra oldtiden enn en faktisk historisk hendelse. Til forveksling ligner Jesus på den egyptiske guden Osiris. Tre vise menn fulgte stjernene og oppdaget ham da han ble født. Han ble omtalt som guden over alle guder. Han hadde disipler og spiste et siste måltid med dem innen han ble drept av sine fiender. Videre gjenoppstod han etter sin død.

Hvor alle disse historiene kommer fra er et lappeteppe med biter og deler fra mange kulturer og verdenshjørner. Historiene er kanskje ikke det viktigste, men den esoteriske kunnskapen for åndelig utvikling gjemt i dem.

SYMBOLER OG BILDER

Verdt å ta høyde for i omgang med Bibelen er at ikke alt er bokstavelig ment, mye er skrevet i koder og symboler. Kunsten er å vite forskjellen. Jødene utvandret i sin tid fra Egypt hvor Moses tok meg seg sitt folk ut på vandring i ørkenen. 40 år tok denne ørkenvandringen inntil de oppdaget landet som fløt av melk og honning. Det er ikke sikkert at det er historisk korrekt at jødene kom fra Egypt. Det kan like godt være en billedlig fortelling og henvisning til jødedommens egyptiske opphav.

Dette området er ikke så stort at det skulle ta 40 år å oppdage Judea eller det området som i dag utgjør Palestina og Israel. Og skulle det virkelig flyte av melk og honning ville det jo være litt av et søl!

Også når det er snakk om å se splinten i sin broders øye og ikke bjelken i sitt eget, må en nok anta at det er

billedlig ment. Oppfordringen om å gjengjelde øye for øye og tann for tann var nok heller ikke ment å tolkes bokstavelig. Det virker ikke slik blant mange av Bibelens etterkommere skal en vurdere ut fra den politiske situasjonen i Midtøsten.

I år 586 f.Kr ble jødene tatt til fange og ført til Babylon av kong Nebukadnesar II etter at han hadde erobret, plyndret og ødelagt Jerusalem. I denne 50 års perioden i det babylonske fangenskap ble store deler av Det gamle testamentet omskrevet i symboler og koder for at den esoteriske kunnskapen ikke skulle komme i hendene på fienden. Det førte til at Bibelen ble langt mer obskur og tåkelagt enn nødvendig og det krever tilgang på kodene for å bli forstått og gi mening.

KART OVER VIRKELIGHETEN

Etter at kristendommen ble romersk statsreligion ble Bibelen revidert flere ganger for å bli et ideologisk redskap tilpasset makthavernes behov av kontroll over massene. På kirkemøtet i Nikea i 325 e.Kr. ble det for eksempel vedtatt at reinkarnasjon ikke lenger skulle være del av kristendommen. Det ble nok for demokratisk at rollene i samfunnet gikk på omgang. Var en konge eller keiser i dette livet, var nok sannsynligheten stor for å havne med tresko i bakgatene i neste fødsel.

Med reinkarnasjonstanken forsvant den enkeltes ansvarlighet overfor sin egen åndelige utvikling. Den ble erstattet av den langt mer passive frelsestanken hvor Jesu blodoffer betaler for menneskehetens synder og alle blir frelst uansett, – vel og merke hvis de tror på kirken, kongen og makthavernes religion, og alle de andre havner i Helvete.

I denne prosessen av ideologisk tilpasning forsvant også bøker og evangelier ut av Bibelen, som for eksempel Enoks bok, Thomas evangeliet og Jesus kjæreste Maria Magdalenas evangelium. Bibelen er snarere en boksamling, og hvor utvalg og sammen-

setning har skiftet gjennom tidene. Det som er igjen av Bibelen er et sammensurium det ikke er så lett å bli klok på.

Fordi prosessen av åndelig utvikling er universell er det mulig å tolke Bibelen i et slikt lys. Det finnes kun én virkelighet og religioner er forsøk på å forholde seg til og beskrive denne virkeligheten, med større eller mindre hell. Religioner er kart over virkeligheten. Kartet bør stemme med terrenget og ikke omvendt. I et slikt lys ses det her nærmere på Bibelens dypere esoteriske kunnskap og med ambisjoner om i større grad å få kartet til å stemme med terrenget.

SKAPELSEN

«I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden», er den første setningen i Bibelen. Her ser nok mange for seg Gud som en stor person, – en slags kosmisk arkitekt og håndverker. På den første mandagen skapte han jorden og over jorden skapte han en vakker blå himmel opplyst av solen om dagen, og om natten dempet belysning fra månen og tusenvis av små lysende stjerner.

Denne setningen ligner på slik vi finner skapelsen anskueliggjort i taoismen. *«Det ene, deler seg i to, de to deler seg i tre, og de tre blir til de ti tusen ting.»* I skapelsesmyter verden over finner vi en lignende tankegang hvordan livet oppstår av polaritet, hvor det ene skiller seg i to; yin og yang, maskulint og feminint, Shiva og Shakti eller for kristendommens del i himmel og jord eller som ånd og materie.

Gud er det evige og uforanderlige før noe ble skapt. Og himmelen og jorden er Gud i forandring. *Gud har to sider, en umanifestert og en manifestert. Gud som uforanderlig og Gud som verden. Alt er Gud.*

IKKE-DUALISME

Dette lar seg forklare rent fysisk. Verden består av sammensetning av kjemiske grunnstoffer, molekyler, atomer, protoner, elektroner, pre-atomære partikler, energi og til slutt ingenting. Eller hva enkelte fysikere kaller *ubegrenset potensialitet*.

Alt i verden er i konstant bevegelse og eksisterer i tid og rom, samtidig med «noe» utenfor tid og rom og hva fysikere kaller uten lokalitet. Eller som fysikeren Arthur Eddington uttrykte det: «*Something unknown is doing something we don't know what.*»

Fysikere har oppdaget disse to sidene ved eksistens, den manifesterte verden og det umanifesterte. Verden oppstår tilsynelatende ut av ingenting, ut av ubegrenset potensialitet eller Gud. August Strindberg beskrev det på denne måten i skuespillet, Et drømspel:

«Alt kan skje, alt er mulig og sannsynlig.

Tid og rom eksisterer ikke.

På et ubetydelig virkelighetsgrunnlag spinner fantasien nye former og vever nye mønstre»

Fysikeren *Nassim Haramein* illustrerer dette ved å sammenligne Gud eller ubegrenset potensialitet med et svømmebasseng fylt med vann. Før noe ble skapt er det som vannet i bassenget står helt stille. Det ser ut som tomrom eller ingenting og det er ikke noe å oppleve. Verken tid eller rom gir mening fordi det er ingenting å måle det i forhold til. Det eneste som eksisterer er ren væren og mulighet eller potensialitet for et noe kan bli skapt. Ren væren har ingen begynnelse eller slutt.

Dette svømmebassenget er som verdensrommet uendelig. Det har ingen yttergrenser, for hva er utenfor der igjen? Uendelighet kan ikke måles i avstand, fordi det innebærer at uendelighet er avgrenset og har en slutt. Tid er heller ikke noe som bare fortsetter og

forsetter til evig tid som det står feilaktig i Bibelen. Evighet kan ikke måles i tid, fordi det igjen forutsetter at tiden slutter et sted. Så Gud er utenfor tid og rom. Gud bare er, har alltid vært, og vil alltid være. Det er eksistens og ren væren.

Få steder er det mer tydelig beskrevet i episoden hvor Moses møter Gud i form av en brennende busk og spør hvem han er. Og Gud svarer:

«JEG ER DEN JEG ER.» 2.Moseb. 3:14

Dette er et av de få steder, kanskje det eneste, hvor det i Bibelen brukes blokkbokstaver. I hver fall i King James versjonen fra 1611. Den er utenom greske kilder antakelig den mest autentiske og minst tuklet med i stadig nye omskrivninger og krampaktige forsøk på modernisering for å gjøre Bibelen mer leservennlig og i takt med tiden. At et så sentralt poeng i nyere versjoner går hus forbi ved å utelate blokkbokstavene viser jo bare hvor lite forvaltere av Bibelen i nyere tid har forstått.

At dette sentrale skriftsteder videre er i kapittel 3, vers 14, har muligens en henvisning til π . Det er som kjent forholdet mellom radius og omkretsen i en sirkel og 3,14. Bibelen har muligens langt flere slike matematiske henvisninger som andre har analysert, og er langt ut over denne bokens ambisjonsnivå.

Hvordan Gud har oppstått er det ingen forklaring på. Men noe som er evig kan ikke oppstå eller slutte. Det eksisterer ikke i tid. Her bryter menneskelig logikk sammen, og vi må nøye oss med å konstatere at eksistens finnes, og det er umulig å benekte. Det går ikke an å konstatere at her er det ingen eksistens, fordi det er nødt til å være noe til å konstatere akkurat dette. *Ikke-eksistens finnes ikke, på samme måte som verdensrommet ikke kan ha noen slutt.*

Gud eller ren væren, JEG ER, og eksistens er ikke-dualistisk. Det vil si det finnes ingen adskilthet. Det

Introduksjon

er det ene uten det andre. Det finnes kun én virkelighet. Det finnes ikke en virkelighet utenfor denne virkeligheten som virkeligheten kan observeres fra. Den observerende er del av virkeligheten. Gud er virkeligheten. Det er ikke noe som ikke er Gud.

Å spørre noen om de tror på Gud, er fra dette perspektivet like meningsløst som å spørre noen om de tror på virkeligheten eller om de tror de finnes.

DUALISME

Inntil nå i analogien med svømmebassenget, er ingenting skapt, Gud finnes kun som umanifestert ubegrenset potensialitet. Men så plutselig skjer det noe, – en virvel oppstår i vannet. Et objekt har oppstått og et fenomen kan oppleves og observeres. Denne virvelen har varighet, størrelse og form. Den eksisterer i tid og rom. Den oppstår, eksisterer, for så å opphøre. Virvelen kan ikke fastholdes, den kan kun oppleves som bevegelse.

For at en slik bevegelse skal oppstå må det være en spenning mellom to motsatte krefter. Dette er symbolsk uttrykt som himmel og jord, yin og yang eller maskulint og feminint. I elektrisitet er dette ladning mellom pluss og minus. I atomet spenningen mellom negativt ladede elektroner og den positivt ladede atomkjernen. Mytologier verden over ser for seg at skapelsen oppstår ved en polaritet av motsatte krefter. Energi oppstår og videre utfoldelse av myriader av liv i uendelige livsformer og uttrykk.

Denne overgangen hvordan bølgene kan oppstå i svømmebassenget og hvordan en ikke-dualistisk væren utenfor tid og rom kan skape en eksistens av fenomener i tid og rom er det store mysteriet. Hvordan Gud kan eksistere i to former som umanifestert og en manifestert verden. Eller hvordan noe kan eksistere i det hele tatt. Hvordan kan noe oppstå ut av ingenting? Det gis ingen forklaring på dette spørsmålet.

Denne overgangen fra bevissthet til opplevelser kaller inderne maya. Det er verden som illusjon hvor Gud drømmer en verden inn i eksistens. *Maya betyr, det som får det umulige til å bli mulig.* Gud og maya er det samme, men likevel forskjellig.

Maya er jokeren i livets mysterium. Dersom denne verden er mulig, bør toleransen for hva som ellers er mulig være ganske stor. Vi deltar i en drømmeverden hvor livet i seg selv er et mirakel.

Dataverdenen er også basert på polaritet. Alt som skjer på en dataskjerm er den matematiske sammen-setningen av to tall, 1 og 0. Dette er grunnlaget for myriader av dataprogrammer, dataspill, film, anima-sjoner, hjemmesider, internett og hele den elektroniske virtuelle virkeligheten skapt ut av moderne elektronikk.

Slik kan en også forestille seg at verden er en lignende virtuell virkelighet, men hvor grafikken er så utrolig mye bedre at det oppleves som virkelighet. Det er likevel skapt etter de samme prinsippene av polaritet mellom to motsatte krefter og følgelig en kompleks og omfattende verden matematisk designet og i kontinuerlig bevegelse, vekst og utvikling.

Dersom strømmen ble skrudd av på samtlige data-maskiner i verden ville det ikke være noen dataverden eller internett. Det ville forsvinne. Tilsvarende vil det heller ikke være noen verden dersom bevisstheten til å oppleve den ikke fantes.

Bevissthet oppstår ikke ut av materie slik vitenskapen vil ha oss til å tro. Det er omvendt, materie og den fysiske verden oppstår ut av bevissthet, fra ubegrenset potensialitet eller Gud. *Livet er et bevissthets-fenomen.* Dette er sann *idealisme* i motsetning til *materialisme* som filosofisk eller erkjennelsesteoretisk posisjon.

Kristendom og de fleste religioner deler et slikt idealistisk perspektiv ved å tro at Gud eller en åndskraft skaper verden. De fleste forstår likevel ikke sitt eget trosgunnlag fordi de fortsetter å tro at den fysiske

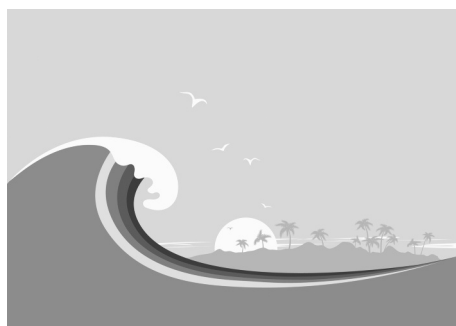
Introduksjon

verden er virkelig. De forholder seg likevel til den syntetiske virkelighetsoppfatningen skapt av vitenskapen og tror at verden er fysisk og ikke skapt av ånd.

Filosofen Descartes prøvde å løse dette problemet ved å skille ånd og materie som to forskjellige verdener. Det har etterlatt en schizofren tilstand i vestlig tenkning like siden. Det har ført til at de fleste oppfatter seg selv som et materielt vesen i en fysisk kropp og grunnleggende adskilt fra Gud. Dette er dualisme. Kristendommen trenger å ta sin opprinnelige idealisme tilbake.

Den skapte verden er dualistisk fordi den består av spenninger mellom motsetninger. Den oppleves også dualistisk fordi det ser ut som jeg er adskilt fra verden, og som subjekt betrakter en ytre verden av objekter. Dette er en illusjon. Det oppleves slik, men det er ikke slik verden er. Det er ingen motsetning mellom vannet i bassenget og virvlene. Det er begge deler vann. Det er bare en virkelighet med to sider, uforanderlig og en verden i forandring. Det er begge deler Gud.

Verden er Gud i en annen form. Gud er årsak og verden en effekt. Årsaken er mer subtil enn effekten. Årsaken er uavhengig av effekten, men effekten kan ikke eksistere uten årsak. Det er som havet og bølgene. Havet er årsaken og uavhengig av bølgene. Men bølgene kan ikke eksistere uten havet. Det er begge deler vann. Havet er forskjellig fra bølgene, men likevel det samme.

JEG ER GUD

Dersom alt er Gud betyr det at jeg også må være del av Gud, eller som Jesus sa det; «*Jeg og Faderen er ett.*» Men hvem er jeg? For å finne ut det anbefales Brød-testen. Den består i å finne ut forskjellen på et brød og et menneske.

Et brød er et objekt. Det har utstrekning og en fysisk form og tidsmessig holdbarhet. Det kan veies, måles og telles. Det eksisterer i tid og rom. Du kan eie et brød og gjøre med det hva du vil. Kaste, ødelegge, dele det i to, skjære det i skiver og spise det.

Med et menneske er dette litt annerledes. Et menneske kan ikke deles i to og så få to halve mennesker. Et menneske kan miste armer, bein og forstanden og fortsatt være et helt menneske. Et menneske kan ikke eies og må behandles med en annen respekt enn et brød. Et menneske kan holdes ansvarlig for sine handlinger. Det kan ikke et brød. Ingen klandrer brødet om det ikke smaker godt, men klager til bakeren. *Forskjellen på et brød og et menneske er at brødet er et objekt og mennesket et subjekt.*

Men hvor er subjektet? Finnes det i hjernen og tilfellet hvor? Foreløpig har ingen vært i stand til å lokalisere dette subjektet, av den enkle grunn at det eksisterer ikke i tid og rom. Det har ingen fysisk lokalitet. Det bare ER. Subjektet er ren væren. Det er den helt selvfølgelige viten jeg har av at jeg finnes og er til. At jeg er et subjekt. Det som genuint gjør meg til et menneske og ikke et objekt, maskin eller et brød.

Jeg er bevisst og jeg er eksistens. Jeg kan ikke benekte min egen eksistens, og heller ikke at jeg er bevisst. Dette begynner å ligne mistenkelig på de samme egenskapene som Gud. Uten lokalitet, uten fysisk form i tid og rom, men bare væren. Jeg og Gud er det samme. Jeg er Gud.

Introduksjon

Før stormannsgalskapen tar over er jeg ikke den personen jeg tror jeg er. Kroppen, følelsene og tankene er objekter i samme nivå av eksistens. Det er alt sammen ulike vibrasjoner i bevegelse. En tanke er også et fysisk objekt, slik et radioprogram er det. De fleste identifiserer seg med kroppen og personligheten, med et bestemt kjønn, alder, vaner, kunnskaper, historie, sosiale relasjoner og et sted å bo. Men dette er ikke den jeg er. Jeg er bevissthet, væren, eksistens – jeg er Gud. Jeg er ikke adskilt fra Gud, men likevel forskjellig slik bølgene er forskjellig fra havet, men begge er vann.

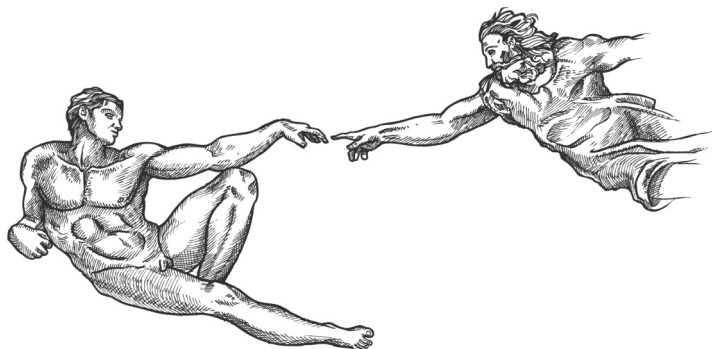
Skillet mellom dualisme og ikke-dualisme må brytes ned. Dualisme er en mental konstruksjon og sinnets medfødte uvitenhet og feil oppfatning av hvem jeg er. Det skaper følelsen av adskilthet, mangel, begrensning og isolert fra alt og alle. Alle religioners ultimate mål er å fjerne denne grunnleggende uvitenheten, lære meg hvem jeg er og oppdage at jeg allerede er fri.

Kapittel 1

SKAPELSEN

Intelligent designet eller tilfeldig kaos?

Gud skapte verden på syv dager. Noe forhastet vil mange si, men fortellingen er symbolsk. Tallene to, tre og syv speiler en kosmisk orden og skjuler universets indre oppbygning. Intelligent designet vil mange si. Den guddommelige arkitekten har en plan og alt er i rute.

TO ASPEKTER AV GUD

«I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden» er den første setningen i Bibelen. Den uttrykker et felles tema vi finner i de fleste skapelsesmyter og religioner verden over. Det ene deler seg i to, og ut av denne polariteten oppstår verden. Hvis Gud sammenlignes med havet, er alt det skapte bølgene. Havet er uendelig, det har som evigheten og verdensrommet ingen begynnelse eller slutt. Havet er ubegrenset

Skapelsen

potensialitet utenfor tid og rom. Bølgene kommer og går. De har fysisk form, varighet og eksisterer i tid og rom. Havet er ikke-dualistisk, uforanderlig og virkelig. Bølgene er dualistiske, i kontinuerlig forandring og kun tilsynelatende virkelige.

En drøm om natten for eksempel er tankebølger og oppleves som virkelig mens den varer, men neste morgen er drømmen borte. Likedan med alt du har opplevd i livet fram til nå. Det er ikke virkelig i betydningen av noe varig. Dersom det var virkelig skulle en kunne hente det fram igjen og oppleve det om igjen. Det er ikke mulig. Fortiden er borte vekk og eksisterer kun som minner.

Livet oppstår i denne spenningen mellom det ene, bevisstheten som vet, og alle fenomener som oppleves. Det er kun to kategorier i eksistensen, subjekt og objekt.

Det er ingen motsetning mellom havet og bølgene, slik det heller ikke er mellom Gud og verden. Det er begge deler Gud. Gud som umanifestert ubegrenset potensialitet og Gud manifestert som verden.

*Oppmerksomhet uten et objekt er Gud.
Oppmerksomhet med objekter er verden.*

*Oppmerksomhet uten et objekt er bevissthet.
Oppmerksomhet med et objekt kalles en opplevelse.*

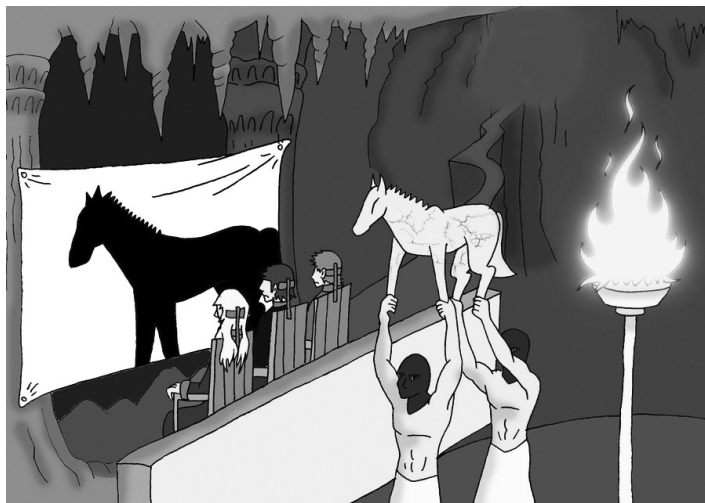
Verden er bare Gud i en annen form.

ET KOSMISK DATAPROGRAM

I polariteten mellom motsatte krefter oppstår motstand, friksjon og energi og verden utfolder seg i milliarder av livsformer i all sin kompleksitet. En parallell er hvordan all grafikken på en dataskjerm, alt som skjer i en datamaskin og hele den digitale verden består opprinnelig av kun to elektroniske signaler i ulike matematiske

kombinasjoner av 1 og 0. Verden er antakelig konstruert på samme måte som et dataprogram, men så godt laget at de fleste tror det er virkelig.

PLATONS HULELIGNELSE

Få har illustrert livets illusoriske verden bedre enn Platon i den berømte hulelignelsen. I en slags forhistorisk kino er slaver plassert inne i en grotte. De er lenket til gulvet og kun i stand til å se rett fram foran seg på et stort lerret. Bak dem er det en lyskilde. Mellom lyskilden og lerretet holdes det opp ulike sjablonger og pinner som fremkaller skyggebilder på lerretet. Slavene tror dette er virkeligheten fordi det er det eneste de opplever. Kun en sjelden slave, skriver Platon, er i stand til å bryte opp lenkene av uvitenhet, snu hodet rundt og se hva som egentlig foregår. Da kan han vandre ut av hulen, forene seg med lyskilden og bli fri.

I en film ser det ut som alle personene og objektene i filmen er adskilte. Men egentlig er alt sammen kun en projeksjon av lys som er sendt gjennom et filter som får lyset til å fremstå i komplekse variasjoner av objekter

og former. De har ingen virkelig substans, men er bare lys. Slik er virkeligheten også, hvor lyset er Gud, bevissthet, eksistens eller oppmerksomhet.

Fenomenene gis navn og form, men er ikke virkelige. Det eneste virkelige er bevissthet.

En skjorte er egentlig bomull. Bomull er molekyler, atomer, energi og til slutt ingenting eller ubegrenset potensialitet. De fleste fortaper seg i verden. Uvitenheten er så massiv at de fleste er som slaver lenket fast til troen på at verden er virkelig, men egentlig er vi på kino.

På livets kinolerret oppleves alle aktørene å være forskjellige fra hverandre. Det er alt sammen en projeksjon av den samme lyskilden. Dersom jeg er lyskilden og ikke en av de mange projeksjonene er det ingen adskilthet, mellom meg og verden. Vi er alle ett. Guds rike er inne i oss. Så hvis du vil oppleve deg selv – så bare se på verden, den er hvem jeg er.

SYMBOLER PÅ POLARITET

Denne forståelsen av polaritet er i hjerte av de fleste religioner og mytologier. Religionsstiftere flest forstod tidlig betydningen av en gjenkjennelig logo. Særlig i tider hvor de fleste var analfabeter var bilder og symboler viktige uttrykk. Alle de store religionene valgte deres mest sentrale symbol denne grunnleggende polariteten mellom motsatte krefter.

Korset i kristendommen symboliserer himmel og jord eller ånd og materie. Himmelen som den vertikale kraften som gjennomtrenger og befrukter den horisontale jorden. Symbolet er noe firkantet og maskulint og mangler noe av de myke formene vi finner for eksempel i den muslimske halvmånen, uten at denne religionen har utmerket seg som videre kvinnevennlig eller feminin av den grunn.

Korset har sin opprinnelse i den egyptisk anken med en sirkel over korset. Her forsvant en myk og feminin

dimensjon til fordel for en mer rendyrket og forenklet utgave. Mens andre slike symboler er dynamiske er det kristne korset statisk. Det meste av dets dogmatiske historie har vært preget av fanatisme, sort-hvit tenkning og en verden inndelt i det gode og det onde. De gode er kun gode og de onde kun onde. Med en plass i himmelen for de gode og med evig pine i helvete for de onde. Denne tankegangen har ikke bare preget kristendommen, men store deler av vestlig tenkemåte. Oftest langt mer firkantet, lineær og venstre hjernehalvdels orientert enn østlig tenkemåte. Den er ofte mer helhetlig, sirkulær og høyre hjernehalvdels dominert, hvilket også kommer til uttrykk i mange av de religiøse symbolene i østlige kulturer.

I den jødiske Davidstjernen kommer den samme symbolikken av polaritet til uttrykk i form av to trekantner. Med dette følger en utvidet betydning hvor også tre-tallet som et sentralt skapende prinsipp kommer i tillegg. Her utfolder langt mer matematiske muligheter seg, og relevant fordi skapelsen er grunnleggende matematisk.

Den muslimske halvmånen og en femkantet stjerne viser også polaritet. Dog er valget av månen som symbol for helhet litt utenom det vanlige. Solen og sirkelen er et mer nærliggende symbol. Månen er ofte et uttrykk for ubevissthet. Månen er også i kontinuerlig forandring. Prinsippet om polaritet er dog ivaretatt.

Dette er særlig tydelig i yin-yang tegnet i taoismen. I denne religionen eller snarere livsfilosofien står iakttagelsen av naturen sentralt. Symbolet uttrykker alle fenomeners kontinuerlige forandring. Det viser hvordan motsetninger inneholder en del av sin motsetning i form av de to små prikkene. En plomme inneholder en hard stein, en blomst har også en rot eller liten tue

velter stort lass. Videre viser symbolet sol og måne, hvordan lys skifter til mørke, dagen går over i natt, sommer forvandles til vinter eller livets syklus av fødsel, voksen, alderdom og død. Et genialt symbol!

Svastikaen i hinduisme og buddhisme er en litt mer firkantet variant av yin-yang symbolet. Det fremhever de fire elementene og livets kontinuerlige forandring. Hitler og nazistene gjorde særlig dette symbolet kjent og mange bruker det nå med forsiktighet da det lett vekker feil assosiasjoner.

Det saftigste symbolet på polaritet er utvilsomt den hinduistiske shiva-lingam. Puritanske hinduer vil nok tolke det annerledes, men det er vanskelig ikke å se at dette illustrerer en erigert penis plassert i en vagina. Den vertikale fallosen symboliserer den maskuline vertikale Shivas kraft, og skålen formet som en vagina symboliserer, Shakti, den feminine urkraften.

Det ekstra pikante med dette symbolet er at kjønnsorganene går over i sin motsetning i henholdsvis seksuelt passiv og aktiv tilstand og illustrerer hvordan motsetninger går over i hverandre. Et mer dynamisk åndelig symbol skal en lete lenge etter. Det føyer seg til hinduismens fargesprakende og fantasifulle gudегalleri med en stor rikdom av spektakulære religiøse symboler med dypt og komplekst innhold.

VITENSKAPENS MYTE OG SYMBOLER

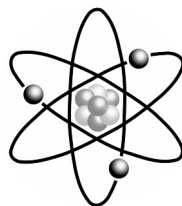
Vitenskapen har også sin skapelsesmyte i form av teorien om The Big Bang. Dette er vel og bra med en slik begynnende eksplosjon, men det gjenstår fortsatt å forklare hvor materialene til denne eksplosjonen kom fra. Det er som vitenskapen sier bare gi oss ett mirakel og vi skal kunne forklare resten. Eller som Terrance McKenna uttrykte det: «*Moderne vitenskap er basert på prinsippet, 'gi oss ett mirakel og vi skal kunne forklare resten.'* Dette ene gratis mirakelet oppstått på et øyeblikk ut av ingenting, er forekomsten av all masse og energi i universet og alle lovene som styrer det.»

Tatt naturens ufattelige orden, harmoni og skjønnhet i betraktning i en verden hvor barn fødes, bjørken springer ut om våren, fuglene flyr, hjerter banker og mennesker elsker, krangler og lever et langt liv, er det vanskelig å tro at alt dette har oppstått ut av tilfeldigheter.

Dem som bekjenner seg til vitenskapen tror imidlertid at livet er oppstått ut av kaos. Etter tilstrekkelig lang tid av tilfeldige mutasjoner av prøving og feiling har de mest tilpasningsdyktige overlevd. Det tilsvarer å gi tusen apekatter hver deres datamaskin og etter lang nok tid forvente verdenslitteratur. Eller å samle en haug med byggematerialer og vente på at huset etter en stund bygger seg av seg selv.

Vitenskapen ser med forakt på Bibelens skapelsesmyte på syv dager og anser den som både primitiv, barnslig og selvsagt uvitenskapelig, blind for det faktum at vitenskapens egne forklaringer på livet opprinnelse er hakket mer naiv og også en mytologi. Vitenskapen er nettopp like primitiv som religioner som tilber steiner i skogen. Steinene de tilber kalles molekyler og atomer. Vitenskap er i vår tid dominert av en *materialistisk virkelighetsoppfatning* med en tro på at verden har oppstått ut av fast stoff og materie.

I den grad vitenskapen har en logo må det nettopp være atomet. Denne illustrasjonen av atomkjernen og elektronene i baner rundt protonet i midten uttrykker også polaritet.

Ingen har sett et atom. Det er en matematisk modell og en abstraksjon.

Nicholas Teslas uttrykte det slik : *«I dag har vitenskapen erstattet matematikk med eksperimenter, og vandrer stadig videre i ligning etter ligning, og til slutt bygger en struktur som har ingen relasjon til virkeligheten.»*

Moderne vitenskap nærmer seg stadig mer teologi, i troen på en teoretisk verden like abstrakt som en usynlig gud. Bildet av atomkjernen er et religiøst symbol.

Et åndelig symbol i vår tid er bildet av jordkloden. Det er en demonstrasjon og monument over vitenskapens triumf. Etter spesielt månelandingene på TV har dette gjennom teknologi bidratt til å gi menneskeheten en helt ny identitet og skapt et nytt verdensbilde.

Mennesket er ikke lenger i sentrum av solsystemet, men befinner seg på en liten planet i utkanten av Melkeveigalaksen blant milliarder av andre galakser. Mennesket er blitt til et støvkorn i universet, – aldri har vi vært mindre, takket være vitenskapen.

DEN HELLIGE TREENIGHETEN

Gud og polariteten mellom to motsatte krefter utgjør en treenighet. Faderen, Sønnen og Den hellige ånd. Den episke tretallsloven kjenner vi fra eventyrene hvor alle gode ting er tre. Det er også en treenighet fremtredende i andre skapelsesmyter. I hinduismens tre guder av det skapende Brahman, det bevarende Vishnu og det forandrende Shiva. Dette er igjen symbolske representasjoner for et sentralt prinsipp i all skapelse fra å bygge et hus til å skape et univers.

Det består av de tre kvalitetene *informasjon, stoff og energi* eller *sattva, tamas og rajas*. For eksempel en billedhogger vil skape en vakker skulptur. Idéen blir unnfanget i et øyeblikk av inspirasjon. Han besitter informasjon, kunnskap og ferdighetene, men mangler materialene. Så han bestiller en stor tung marmorblokk. Det som gjenstår er alt arbeidet og energien som skal til for å hogge vekk all overflødig marmor og få fram kvinnen som er gjemt inne i marmorblokken.

Alle fenomener består av disse tre kvalitetene i ulik kombinasjon, med alltid dominans av en av dem i forhold til de to andre. Denne tredelingen er ikke videre utdypet i skapelsessammenheng i Bibelen, men er en implikasjon av den første setningen som inneholder tre faktorer: Gud, himmel og jord.

LOVEN OM 7

Når Gud skapte verden på syv dager er dette selvsagt symbolsk. Dette er relatert til verdens inndeling i syv ulike energitilstander eller informasjonsnivåer. Dette er av omfattende esoterisk betydning og er relatert til syv farger i regnbuen, syv toner i skalaen, syv dager i uken, syv metaller, syv chakraer, syv opprinnelige planeter i solsystemet, syv sakramenter, syv hull i hodet, syv himler og syv erkeengler.

Både tonene i skalaen og fargene i regnbuen er fysiske bølgelengder og frekvenser i matematiske proporsjoner i forhold til hverandre. Begge skalaene forholder seg til etablerte strukturer i naturen og er i overensstemmelse med allerede nedlagte harmonier. En tilfeldig valgt skala av verken farger eller toner er ikke mulig. Det vil uvilkårlig oppleves disharmonisk.

Ukedagene har i flere europeiske språk fått navn etter planetene og speiler en bestemt orden i forhold til solsystemet. Mandag - Månen, tirsdag - Mars, onsdag - Merkur, torsdag - Jupiter, fredag - Venus, lørdag - Saturn og søndag Solen.

GUD ER BEVISSTHET

Når Gud hvilte på den siste dagen var ikke dette fordi Gud har slike menneskelige egenskaper at han ble trett og trengte hvile etter å ha jobbet hele uken. Denne symbolikken av søndagen som hviledag forplantet seg videre i De ti bud med guddommelig pålegg om å ta fri en dag i uken. Gjennom historien lenge før 8 timers arbeidsdag var dette garantert kjærkomment i en tilværelse som for mange var et slit fra morgen til kveld. Dette er en grei samfunnsordning, men ikke en universell etisk regel. Det er muligens en påminnelse om å la minst en syvendedel av ens aktiviteter være viet det åndelige, i form av bønn, meditasjon, refleksjon og fokus på det guddommelige.

Den mest sentrale symbolikken i at Gud hvilte på søndagen, solens dag, er for å illustrere bevissthet. Solen skinner alltid, slik bevissthet er evig. Solen er den kraften som alt liv er avhengig av, tilsvarende slik ingen verden er mulig uten bevissthet. Det er ikke slik at bevissthet finnes fordi den opplever verden. Det er omvendt. *Verden finnes fordi bevisstheten opplever den.*

Dette bildet av søndagen som solens dag og Guds hviledag er en symbolsk representasjon av Gud som ikke-dualistisk virkelighet. Og alt det skapte av en dualistisk verden av konstant forandring. Øyeblikket kan ikke fastholdes fordi livet er en konstant flux. Livet er som en elv. Vannet er alltid i forandring, men elven er alltid den samme.

Kapittel 2

ADAM OG EVA Syndefall eller da mennesket fikk fornuft?

Den første historien i Bibelen om Edens hage og Adam og Eva er av sentral betydning. Her vises tre stadier av utvikling fra dyr til menneske og til guder. Noen mener det var da synden kom inn i verden. Andre at dette var da mennesket fikk fornuft. Med det følger kunnskap og mulighet til å erkjenne sin sanne natur, bli fri og finne veien tilbake til Paradis.

TO TRÆR I EDENS HAGE

Etter at Gud hadde skapt verden på syv dager var alt på plass. En hel verden med hav, fjell, elver, vann, beplantning, insekter, fisker, fugler, dyr og til slutt selve kronverket på skapelsen mennesket. «I Guds bilde

skapte ham dem til mann og kvinne.» Litt senere ut i fortellingen kommer imidlertid historien om at kvinnen ble skapt av mannens ribben og tyder på en viss inkonsistens i teksten. Denne noe patriarkalske tilpasningen av kvinnen som skapt ut av mannen har gjennom det meste av historien gitt kvinner lavere status enn menn. Helt paradisisk kan det ikke ha vært hvis det var kjønnsdiskriminering allerede i Edens hage.

I denne hagen tilrettelagt spesielt for de to første menneskene Adam og Eva fantes det to regler. Den ene var ikke å spise av *Livets tre* midt i hagen. Den andre var ikke å spise av *Kunnskapens tre*, eller mer korrekt; *Treet om kunnskapen om godt og ondt*. «*For den dag du eter av det, skal du visselig dø.*» sa Gud til dem.

SYNDEFALLET

Slik gikk dagene. «*De var nakne, både Adam og hans hustru, men skammet seg ikke.*» I likhet med de andre dyrene i naturen gikk mennesket den gang nakne rundt omkring. Dyrene gjør det fortsatt, men vi har begynt å gå med klær. Grunnen til dette skyldes at det fantes en slange i Paradis. Dette er en litt spesiell slange fordi den kan snakke. En dag kommer den til Eva og spør henne om hun har lyst å smake litt forbuden frukt fra *Kunnskapens tre*.

Slangen sier at Guds trussel om at de vil dø om de spiser av dette treet ikke stemmer. Det som vil skje er at «*...den dagen dere eter av det, vil øynene deres åpnes, dere vil bli slik som Gud og kjenne godt og ondt.*»

Dette ble for fristende for Eva. Hun spiste av treet. Det står ingen steder i Bibelen hva slags frukt dette var. Rennesansemalere valgte epler og siden har dette festet seg. Kort etter lokket Eva mannen sin til å gjøre det samme. I ettertid er dette blitt holdt mot kvinner at de brakte synden inn i verden. Handlingen omtales ofte som syndefallet og det er kvinnens skyld.

FORDRIVELSE FRA PARADIS

Samme kveld er Gud ute på en vandring i hagen. Adam og Eva er i mellomtiden blitt bluferdige. De skammer seg over å være nakne og fester fikenblader omkring seg. Gud forstår straks hva som har skjedd. *«Har du ett av det treet jeg forbød deg å ete av?»* sier han til Adam.

Så følger en skikkelig oppvask hvor Gud forbanner slangen. Eva får vite at hun fra nå av skal føde i smerte og at mannen skal råde over henne. Adam må belage seg på framover å *«ete sitt brød i sitt ansikts sved.»*

Deretter sier Gud: *«Se, mennesket er blitt som en av oss til å kjenne godt og ondt. Bare han nå ikke strekker ut sin hånd og eter av Livets tre, og eter og lever evig.»*

Deretter kledde Gud menneskene med skinn, fulgte dem ut av Edens hage og ba dem om å begynne å dyrke jorden for å overleve. Videre satte Gud en engel eller *«kjerubene og det luende sverd som svingte både hit og dit for å vokte veien til Livets tre.»*

FRA DYR TIL MENNESKE

Istedenfor å kalle dette for et syndefall er det snarere en symbolsk historie om et evolusjonsmessig sprang fra dyr til menneske. Eller for dem som ikke tror på evolusjon, å forklare forskjellen på dyr og mennesker. Dyr er styrt av instinkter. De lever fortsatt i sin paradisiske tilstand. De er nakne og uten bluferdighet. Dyr parrer seg uhemmet og åpenlyst stort sett med den første og beste. De bryr seg ikke om det er skuelystne tilskuere tilstede. Mennesket derimot foretar den slags vanligvis mer tilbaketrukket, bak nedrullede gardiner og i dempet og romantisk belysning. Valg av partner skjer etter nøye utvelgelse, følelsesmessig harmoni og etter omstendelige forberedelser.

Å spise av Kunnskapens tre om godt og ondt betyr at mennesket ble gitt fornuft. Med det følger et intellekt, tankevirksomhet og mulighet til å velge. Med fri vilje følger også muligheten til å velge feil. Derfor er mennesket et dyr som bekymrer seg. *Vi styres ikke lenger av instinkter, men av våre forestillinger.*

Selv om vi har instinkter som sult, kamp, flukt og overlevelse kan vi likevel overstyre dem og velge annerledes. Dyr har sjeldent denne muligheten. Hiv en pølse til en sulten hundeflokk og alle vil kaste seg over maten. Selv i konsentrasjonsleirer og under de mest utfordrende omstendigheter fantes dem som ga vekk maten sin til andre. De færreste styrter inn i kjøleskapet straks de er sultne. De fleste tilbereder maten, forsyner seg med hensyn til de andre rundt bordet og har ulike tillærte forestillinger om bordskikk og gode manérer.

Den paradisiske tilstanden forsvant etter dette. Mennesket var ikke lenger instinktive vesener i harmoni med naturen, men ble overlatt til seg selv. Det ble slutt på å plukke maten rett fra trærne, nå ventet å skape seg en fremtid, bygge samfunn, kultur og sivilisasjon. Det har vært langt fram til dagens overflodssamfunn. Gjennom det meste av historien har kampen for overlevelse vært alt annet enn paradisisk. Noen har levd som konger, grever og baroner, mens størstedelen av menneskeheten har arbeidet hardt for å overleve, og gjør det fortsatt.

FØLELSER ER ET VALG

Å bli styrt av mine forestillinger betyr at livet ikke er hvordan jeg har det, men hvordan jeg tar det. Det betyr at jeg kan velge om jeg vil se glasset som halv fullt eller halvt tomt. Følelser og mitt mentale velvære er noe jeg velger. Følelser kommer ikke av seg selv, de oppstår som et resultat av mine forestillinger og tanker.

Dersom jeg opplever en lapp på bilen i form av en parkeringsbot, vil det få de fleste i dårlig humør. Før

dette var jeg i veldig godt humør fordi jeg kom rett fra gode venner og hadde hatt en hyggelig kveld. Årsaken til dette humørskiftet skyldes ikke lappen på bilvinduet, men en mental forestilling jeg har av at jeg ikke liker uforutsette utgifter. Fordi jeg tolker dette som en dårlig opplevelse, utløser dette en følelsesmessig respons passende for situasjonen. Oftest er dette uttrykk for dypereliggende frustrasjoner basert på underbevisste forestillinger og som nå kan tillates å få utløp.

Dette er særlig relevant overfor frykt og bekymringer. Frykt er en fantasi om noe jeg tror kan komme til å skje, og som oftest ikke skjer likevel. Det er den grunnleggende kilden til stress.

Tanker må identifiseres med det de er. Det er mentale tankeprogrammer som en film eller et TV-program som oppstår i sinnet. Dersom jeg kan skille mellom meg som den som opplever og opplevelsene, kan jeg være et vitne til alt jeg opplever. Det eliminerer stress og fører til varig tilfredshet og indre ro.

JEG ER MIN EGEN LYKKES SMED

De gode følelsene er også et valg. De kommer når jeg får det jeg vil ha. Det gjør meg genuint lykkelig. Hvis jeg bare kan få det jeg vil ha hele tiden, kan jeg forbli konstant lykkelig. Dette er dessverre ikke slik livet virker. *Resultatene av handlingene mine er ikke opp til meg.* De er avhengig av lovene som styrer denne verden. Hvis resultatene var opp til meg, ville jeg jo ha alt jeg har lyst på allerede.

Slik parkeringsboten ikke var årsak til dårlig humør, er heller ikke drømmepartneren, den nye bilen, det flotte huset, den herlige pizzaen og alle opplevelsene jeg vil ha, årsaken til lykken. Det ser bare slik ut. Fordi før jeg traff drømmepartneren var jeg ikke lykkelig. Straks hun dukket opp i mitt liv ble jeg lykkelig. Og jeg ble ulykkelig igjen da hun forsvant med en annen.

Lykke er forskjellig fra de negative følelsene av frustrasjon, sinne, sjalusi, frykt og andre, fordi lykke er min natur. Grunnen til at jeg er ulykkelig uten drømmepartneren er fordi jeg opplever en mangel. Straks hun dukker opp forsvinner mangelen og lykken som er min natur dukker opp slik skyer forsvinner fra solen. Lykken er ikke i objekter, andre mennesker eller opplevelser, men i meg.

UVITENHET

Guds konstatering at mennesket er blitt som en av oss, virker som et oversett bibelvers i det meste av kirkehistorien. For det første står det i klartekst at mennesket er guder og for det andre at det er flere guder. Dette rokker ikke ved prinsippet om én Gud og én ikke-dualistisk virkelighet, men tyder på at det finnes et åndshierarki. Gud har medhjelpere og himmelske sfærer er rikt befolket med både erke-engler, skyts-engler og falne engler også kalt djevlere og demoner. Noen arbeider for lyset og andre for mørket.

Menneskets gudestatus betyr at vi har et stort potensial for utvikling. Men det reiser også spørsmålet: *Er vi mennesker som forsøker å bli åndelige, eller er vi åndelige som forsøker å være mennesker?*

Med fornuft følger uvitenhet fordi de aller fleste tenker feil. De aller fleste tror at jeg er kroppen, personligheten, tankene, følelsene, utdanning, kjønn, alder og den personen jeg tror jeg er. Uvitenhet oppstår når subjektet og objektene blandes sammen. *

* Uvitenhet brukes her i en avgrenset betydning. En kan gjerne være kunnskapsrik og godt informert, men uten en forståelse av virkelighetens ikke-dualistiske natur er en fortsatt under innflytelse av uvitenhet. Korrekt forståelse er heller ikke nok, da det er forskjell på en intellektuell forståelse og selvrealisering. Denne kunnskapen læres følgelig i tre trinn; oppfattelse, forståelse og integrering.

Med fornuft følger denne feil-identifikasjonen med objektene og ikke subjektet som jeg egentlig er. Derfor mistet jeg den paradisiske tilstanden og befinner meg i et mentalt fengsel hvor jeg innbiller meg at jeg er liten, betydningsløs, utilstrekkelig, mangelfull og aldri tilfreds. Dette er en feil forestilling, kun mulig ved å ha blitt gitt fornuft og muligheten til å tenke feil.

Utfordringen er å vende tilbake til Edens hage. Det skjer når jeg forstår hvem jeg, og forstår at jeg er Gud i betydningen av fri, ubegrenset, lykkelig, bevissthet. Å bli kastet ut av Paradis gir mennesket en mulighet til å komme tilbake igjen når jeg forstår hvem jeg er.

LIVETS TRE

Mennesket døde ikke etter at de spiste av Kunnskapens tre. Betyr det at Gud løy allerede i Første Mosebok? Svaret gir seg kanskje ved å se nærmere på det andre treet i hagen, Livets tre. Dette symboliserer kunnskapen om hvordan verden er skrudd sammen. Det tetteste mennesket har kommet Livets tre er da vi spaltet atomet. Da oppdaget vi tilværelsens byggeklosser. Det første den oppdagelsen ble brukt til var atombomben. Den ble umiddelbart anvendt og førte til tap av hundretusener av menneskeliv og ufattelige lidelser for den japanske befolkningen i Hiroshima og Nagasaki.

Det er tydelig at menneskets moralske nivå ikke har holdt tritt med den teknologiske utviklingen. Gjennom overproduksjon, forurensing, kriger og klimakrise står vi i fare for å utslette oss selv. Det er mulig at Gud hadde et mer langsiktig perspektiv og at med fornuft som følge av å ha spist av Kunnskapens tre ville vi dø av nettopp slike grunner.

Derfor satte Gud en engel foran porten til Edens hage for å beskytte Livets tre mot mennesket. Med spaltingen av atomet, genmanipulering og kloning ser denne engelen ut til å ha sovnet på posten sin.

Adam og Eva

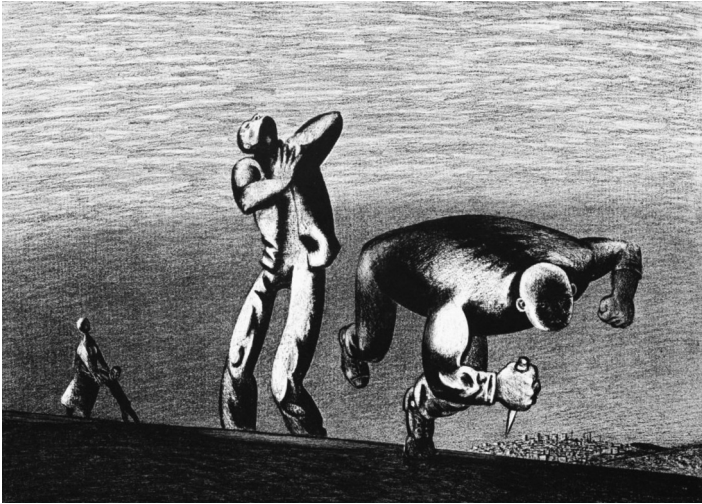
Kunnskap er likevel en stor mulighet. Det kan bli vår undergang om teknologi og vitenskap ikke brukes i jordens og menneskehetens tjeneste. Kunnskap er også en velsignelse og mulighet til å bli fri og vende tilbake til paradiset og erkjenne at vi er guder.

Kapittel 3

KAIN OG ABEL

Hvordan handle i verden og mestre livet

Ketter at Adam og Eva ble kastet ut av paradiset måtte de klare seg selv. Riktignok hadde de fått fornuft og fri vilje, men med valg følger også muligheten til å velge feil. Når instinktene ikke lenger styrer oss som hos dyrene, er å handle riktig en utfordring.

VERDENSHISTORIENS FØRSTE MORD

Etter at de to første menneskene, Adam og Eva var blitt forvist fra paradiset, fikk de to sønner, Kain og Abel. Kain var den yngste. Kain ble bonde og dyrket jorden. Abel drev med sauer og ble fårehyrde. Begge ville gi en offergave til Gud. De ga det de hadde. Kain ofret derfor korn og grønnsaker eller markens grøde. Abel

ofret det førstefødte lammet i flokken. «Herren så til Abel og hans offer, men til Kain og hans offer så han ikke.» Gud likte tydeligvis ikke grønnsakene fra Kain, men var fornøyd med lammekjøttet fra Abel. Dette gjorde Kain sjalu, så da de var ute i ørkenen drepte like godt Kain sin bror.

EN SYMBOLSK HISTORIE

Tolket bokstavelig er dette en vanskelig historie og hanskes med. Den har sikkert gitt mange søndags-skolelærere søvnløse netter. Det er vanskelig å se det moralske oppbyggelige i denne historien utenom at det ikke er bra å være sjalu og det kan få alvorlige konsekvenser. Sjalusimord forekommer, men ikke over noe så trivielt som dette. Ingen dreper sin bror bare fordi faren likte en presang framfor en annen. For at historien skal gi mening må det graves dypere og knekke de symbolske kodene.

Fortellingen er selvsagt også historisk ukorrekt fordi det var ikke noe jordbruksamfunn på denne tiden, med verken bønder eller gjeterne. Senere får vi høre om Kains hustru og dersom Adam og Eva var de to første menneskene blir dette litt ulogisk. Mye i Bibelen tåler ikke en logisk gjennomgang dess mindre en forstår at dette er et felt av fabler, mytologi og skjult esoterisk kunnskap. Dette er del av oldtidens mange vandrehistorier. Denne historien finnes også i Koranen, men med en litt annen vri, men samme fortelling.

DEN FØRSTE MORDER

Ondskapen kom inn verden med Kain. Han ble verdenshistoriens første morder. At Kain og Abel var brødre betyr at de stod hverandre nær. Det er ikke en ytre fortelling, men metaforer på to sider i et hvert menneskes sinn. De sidene i oss som vil gjøre det gode eller det onde, eller det som er riktig eller galt.

At Kain er bonde er et symbol på en som dyrker det materielle. Kains fokus er på den synlige verden av ting og materiell trygghet. Han søker lykke i objekter og tror at det er penger, makt, anerkjennelse og opplevelser som er kilden til lykke. Det arbeider han med daglig slik de fleste går på jobb hver dag. Kain er materialist. Han tror som vitenskapen på den synlige stofflige verden og at den er virkelig.

Offeret han bringer til Gud er ikke at han kaster korn og grønnsaker på et brennende bål og ber Gud forsyne seg. Det er egentlig ikke noe stort offer for Kain. Det er mer som en millionær som gir litt i penger til et veldedig formål. Eller slik de i middelalderen kjøpte seg vei ut av helvete og billett til himmelen ved å betale avlat til kirken.

Å ofre er det jeg retter oppmerksomheten mot.
Å ofre i Bibelsk betydning er en indre handling av konsentrasjon, dedikasjon og hengivelse. Det er ikke et barbarisk blodoffer for å tilfredsstille en humørsyk, lunefull, hevngjerrig gud. Det blir dessverre konsekvensen dersom ofring tolkes bokstavelig.

Det gikk ikke så godt for Kain. Denne holdningen av å dyrke det materielle gjorde ham til morder. Slik kan det gå. Når vi blir for oppfatt av det materielle dreper vi den åndelige siden i oss.

DEN FØRSTE SANNHETSSØKER

Symbolikken i å være hyrde eller gjeter er en person som har styr på tanker og følelser, kontrollerer sinnet og mediterer. Enhver som har prøvd seg på mindfulness eller meditasjon vil oppdage at tanker og følelser er som en saueflokk. De beveger seg i alle retninger og trenger en våken oppmerksomhet til å holde fokus og styr på flokken. En gjeter bruker også en hyrdestav, noen ganger formet som en lang stav og spiralformet i enden. Det ligner på ryggsøylen og hjernen, og viser til det fysiologiske grunnlaget for

meditasjon og høyere bevissthetstilstander. Her vil det også kunne flettes inn dypere symbolikk som de syv chakraene som aktiveres i mer avanserte meditasjonsformer.

For å underbygge denne symbolikken var det hyrdene på marken som så Betlehemsstjernen. En slik kraftig stjerne i en tid uten gatebelysning skulle en tro ville bli sett av alle, men kun dem med et indre syn kunne se denne stjernen. Det var de innvidde som fulgte stjernen og fant veien til Jesu barnet.

Hyrde og lam er symboler som går igjen i Bibelen i flere sammenhenger og har oftest en slik referanse. Valg av dette dyret har også en astrologisk tilknytning til stjernetegnet Væren og symboliser Værens tidsalder. Den fant sted 2000 år før vår tidsregning.

Å ofre det førstefødte lammet betyr at Abel alltid retter sin første tanke mot Gud. Det er hans offer. Abel dyrker ikke det materielle, men det åndelige. Han vet at lykken ikke finnes i gull eller kvinner, min i seg selv. Abel vet hvem han er. Han mestrer seg selv og holder styr på sinnets kaotiske krefter av drifter, lyster og begjær. Han har konsentrasjon og retter den mot Gud. Abel er den første sannhetssøker. Han tjener Gud og tenker på det guddommelige i alt han gjør. Dette hadde Gud sansen for og foretrakk derfor Abels offer.

DE TO FØRSTE HISTORIENE

Fortellingen om Adam og Eva er den første historien i Bibelen. Deretter følger fortellingen om Kain og Abel. Historiene henger sammen. Den første er en oppskrift på frigjøring. Den forklarer hvordan mennesket er fanget av uvitenhet etter å ha spist av Kunnskapens tre. Det er tankene våre om hvordan vi tror vi lever i en illusorisk verden av navn og former som slavene i Platons hule som holder oss i fangenskap. Mennesket ble fordrevet fra paradiset ved å blitt gitt fornuft. Men det finnes en vei tilbake ved å forstå hvem jeg er og bli fri.

Kun den høyt kvalifiserte vil kunne trekke en slik kunnskapen ut av denne historien. Derfor må den tolkes og utdypes. Historien som så mange andre i Bibelen, er kun bruddstykker og skjeletter av en langt mer komplisert kunnskap. Tradisjonelt ble den formidlet videre i en muntlig tradisjon fra lærer til elev.

Det finnes her en parallell til et av hinduismens mest sentrale skrifter, Bhagavad Gita, også kalt hinduismens Nye testamente. Fortellingen begynner med en tordentale hvor Krishna forklarer sin elev Arjuna om virkelighetens ikke-dualistiske natur, og hvordan han kan erkjenne seg selv og bli fri. På lignende måte er historien om Adam og Eva også en slik forklaring på essensen av selvkunnskap og frigjøring.

Problemet er at Arjuna som folk flest, ikke forstår ikke-dualisme. Derfor kommer det en forklaring til hvor Krishna velger en tilnærming ut fra et dualistisk perspektiv. Det samme skjer i Bibelen. For dem som ikke forstår den første historien om Adam og Eva og verdens ikke-dualistiske natur, kommer det en historie til med fra et dualistisk perspektiv om Kain og Abel.

HANDLINGENS YOGA

Til orientering er ikke Gud en stor person, men å forstå som intelligensen i all skapelse eller sannhet i seg selv. Virkeligheten er Gud, og det finnes ingenting annet enn Gud. Det finnes kun én virkelighet, én eksistens og det kan kalles i fravær av et bedre ord for Gud.

Å ofre det førstefødte lammet betyr å ofre alle mine handlinger til Gud. Dette er basert på en forståelse av at resultatet av handlingene mine er ikke opp til meg. Hadde de vært det, ville jeg hatt alt jeg ønsket meg til enhver tid.

Alle handlinger gjør jeg for å oppnå et bestemt resultat. Men det er Gud i form av universets lover som styrer verden og avgjør utfallet. Derfor bør jeg ikke ta resultatene til inntekt for meg selv, men takke Gud,

eller universet eller den intelligensen som bestemmer utfallet av handlingene.

Dessuten er at livet er en gave. Alt er blitt gitt til meg. Kroppen, omgivelsene, naturen, verden. Selv tankene som dukker opp vet jeg ikke hvor kommer fra. Når jeg er blitt gitt noe så stort som livet, det mest verdifulle som er, er det naturlig å ville gi noe tilbake i takknemlighet. Følgelig er det å handle med en slik holdning og ta alt som skjer på godt og vondt som en velsignet gave fra Gud.

Med denne forståelsen kan måten jeg lever mitt liv bli en åndelig praksis 24-7. Jeg arbeider ikke med tanke på egen fortjeneste, men hvordan jeg kan yte til det beste for helheten. Fokus er ikke på hva jeg liker og misliker, men å gjøre det som er nødvendig til enhver tid. Skje din vilje og ikke min. Denne form for åndelig praksis og livsinnstilling kalles for *karma yoga*, eller handlingens yoga.

Å skille mellom rett og galt gir seg selv i de fleste situasjoner. Det finnes likevel mer kompliserte valg hvor det ikke alltid er like opplagt. Guds vilje er ikke absolutt, men ofte situasjonsbestemt. Kanskje er det riktig å bli i et vanskelig parforhold av hensyn til barn og familie. Eller det kan være riktig å bryte opp og følge sin egen vei. I følge Bhagavad Gita er det viktigere å følge sin egen sjelelige livsplan enn å leve andres. Det er bedre å leve sitt eget liv dårlig, enn å leve andres bra.

Det er også viktig å holde avtaler og forpliktelser. Mange blir i overmodne og destruktive relasjoner alt for lenge, noen ganger er det riktig å gjøre det slutt, andre ganger ikke. Med et perspektiv av denne form for yoga-praksis, karma yoga eller handlingens yoga, kan det være lettere å foreta riktige valg.

Dersom jeg ofrer handlingene mine til Gud vil jeg forsøke å gjøre så godt jeg kan og yte mitt beste. Dette er ikke en ni til fire jobb, men det er alt jeg gjør fra å pusse tennene, spise et måltid til å snakke med andre.

Det er alltid mulig å holde Gud i bakhodet og ofre tanker og handlinger til det guddommelige. Det er fort gjort å glemme og vende tilbake til egoets selvsentrerte verden. Det skjer for de fleste hele tiden, men det er en trening. Det er en praksis.

Handlingens yoga er å frigjøre meg fra det jeg liker og misliker, og handle ut fra hva som er riktig og unngå det som er galt. Det er å ta John F. Kennedys ord på alvor. Ikke å spørre hva samfunnet kan gjøre for meg, men spørre hva jeg kan gjøre for samfunnet.

HVORDAN HANDLE I VERDEN

Med handlingens yoga eller karma yoga, renses sinnet. Bagasjen av karma i form av ubevisste tanker, begjær, lyster og ønsker nøytraliseres og bringes gradvist til opphør.

Ved å handle motivert ut fra forventninger om et bestemt resultat skapes karma. Det er tankemønstre som oppstår i underbevisstheten og presser på for å bli oppfylt og tilfredsstillt i dette livet eller i fremtidige liv. Dersom jeg begjærer sex, tenker på det jevnlig og forer sansene med seksuelle fantasier og ønsker skaper jeg en sex-karma. Det fører til savn og smerte om det ikke tilfredsstilles, og smerte om det gjør. Tilfredsstillelsen går alltid over, og etterlater savnet og med forsterket ønske om å oppleve det en gang til. De færreste har sex bare en gang.

Ved å avstå fra forventningene av handlingene og overlate det til Gud om jeg skal få sex eller ei skaper jeg ikke karma. På sikt renser en slik holdning og praksis underbevisstheten for gammel karma og generer ikke ny.

Eller som det står i Bhagavad Gita:

«For den som ikke gir næring til sansene, vandrer sansene tilbake til Selvet, og lar lengselen være tilbake.»

KUNNSKAPENS YOGA

Denne konstante støyen i sinnet av bevisste og underbevisste uoppfylte begjær, lyster og ønsker forhindrer forståelse av min ikke-dualistiske natur, selv om jeg forstår det intellektuelt.

Karma yoga er en indirekte vei og en forberedelse til den direkte kunnskapen av min ikke-dualistiske natur. Det er kunnskap som frigjør og fjerner min uvitenhet om hvem jeg er. Det er ingenting jeg kan gjøre for å bli fri, fordi jeg som bevissthet er allerede fri, ubegrenset og upåvirket allerede. Ingen handlinger, yoga, meditasjon, spise vegetarmat, reise til India eller opplevelser kan gi meg det jeg allerede har. Kunnskapens yoga eller jnana yoga er den høyeste form for yoga, fordi ingenting frigjør mer enn kunnskap. Eller som det står skrevet:

«Sannheten skal sette deg fri.» Joh. 8:32.

Kapittel 4

DE TI BUD

Moses – reiseleder, lovgiver og mystiker

De ti bud er grunnfjellet i kristendommen. Mange tror disse budene må til for å forhindre kaos og barbari. Men slik de oppførte seg mot hverandre i Det gamle testamente så ikke disse budene ut til å ha hatt videre effekt. I budene gjemmer det seg likevel perler av visdom. De er mer enn livets kjøreregler, men også metoder for integritet og personlig vekst.

MOSES MØTER GUD

Moses er en sentral skikkelse i Bibelen det er vanskelig å komme utenom. Allerede de fem første bøkene bærer hans navn. Han var profet, historiker, lovgiver

og leder for det jødiske folk. Han antas å ha levd omtrent 1200 år før vår tidsregning enten som en historisk person eller som en av Bibelens mange mytologiske gallionsfigurer. Han ble født i Egypt i en tid hvor faraoen ville hindre befolkningsvekst blant den jødiske minoriteten i landet. Jødene var slaver og etter pyramidene var ferdige var det mindre behov for arbeidskraft.

Her ble det gått hardere til verks enn kommunist Kinas ettbarnspolitikk. Alle hebraiske spedbarn skulle drepes. Moren til Moses legger derfor det nyfødte guttebarnet i en kurv av sivstrå og lar det flyte nedover Nilen. Slike kurver har siden fått navnet, moseskurv. Faraoens datter finner kurven, tar barnet til seg og Moses blir oppdratt ved faraoens hoff.

Moses drives imidlertid på flukt fordi han dreper en egyptisk slavedriver som mishandler en israelitt til døde. Mens han gjemmer seg i ørkenen bestiger han en fjelltopp. Her fører han samtaler med en engel og senere direkte med Gud. I møte med Gud i form av en brennende busk oppstår den berømte samtalen hvor Moses spør Gud hvem han er. Og Gud svarer: JEG ER DEN JEG ER.

Dette er noe vi alle kan tilslutte oss. Vi kan si det samme om noen skulle spørre oss hvem vi er. Gud henviser til seg selv som bevissthet, eksisens og ren væren. Det kan ikke sies enklere, men krever en dypere forståelse av forholdet mellom ikke-dualisme og dualisme for at det skal gi mening.

UTVANDRINGEN FRA EGYPT

Moses befales å lede jødene ut av Egypt. Faraoen nekter jødene utreisetillatelse fordi slaver er fortsatt kjekt å ha og billig arbeidskraft. Ti landeplager må til før faraoen tvinges til å skifte mening. Moses og hans folk forlater Egypt og begir seg ut på en 40 år lang ørkenvandring for å finne Israel, Det forjettede land.

Det er mange høydepunkter i denne ørkenperioden. Ett av dem er når Rødehavet skiller seg på Moses befaling og jødene går tørrskodd over til den andre siden. Et annet er matforsyningen av manna eller brød direkte sendt fra himmelen. Klimaks er når Moses stiger opp på Sinai fjellet og hører Herrens stemme som befaler ham *De ti bud*. En mørk sky legger seg over fjellet og det ljomer av et stadig økende crescendo av himmelske basuner. Det stiger røyk opp som fra en smelteovn og hele fjellet skjelver. «*Moses talte, og Gud svarte ham med en høy røst.*»

Utenom *De ti bud* forfattet på steintavler innfører Moses omfattende lover. Alt fra de jødiske spise-reglene til straffelover, hvor prinsippet om øye for øye og tann for tann har sin opprinnelse. Det er også episoden da Moses etter å ha vendt ned fra en av sine mange fjellturner finner jødene dansende om en gullkalv. Denne livlige festen får en brå slutt da Moses kaster kalven i ilden og maler den til støv. Deretter henretter han 3000 jøder til skrekk og advarsel. Dansen om gullkalven er siden blitt en metafor for streben etter materiell rikdom og dyrking av avguden Mammon.

Israelittene når omsider Det forjettede land og det rapporteres at landet flyter av melk og honning. Moses får kun se landet fra avstand innen han dør.

TRAGEDIER OG ULYKKER

Det er mye symbolikk gjemt mellom linjene i denne legenden. Mistenkelig mange konger og politiske ledere hadde det med å drepe nyfødte barn på den tiden. Kanskje handler det om at de onde kongene symboliserer egoet som vil knuse alle gode forsetter for å skape et nytt og bedre liv? Eller drepe den åndelige kraften for vekst og forvandling? Slike tanker må fjernes raskt straks de blir født. Det skjedde også med Jesus hvor kong Herodes lot alle guttebarn drepe fordi de tre vise menn hadde fortalt ham at en stor konge

ville bli født. Men den utvalgte unnslipper alltid, dukker senere opp og skaper tilstrekkelige mange dramatiske forviklinger for en god historie.

Det er den klassiske Askepotthistorien eller heltens reise fra en anonym tilværelse, gjennom konflikt og motstand til suksess og seier. Noen ganger ender det tragisk som med Jesus som ble korsfestet, Moses som døde før han kom i mål eller Ødipus som drepte sin far og giftet seg med sin mor. Andre er mer suksessfulle som David som beseiret kjempen Goliat eller båtbyggeren Noah som overlevde syndefloden.

Tragiske personer ser likevel ut til å være overrepresentert i Bibelen. Job for eksempel. Han var sterkt hengiven til Gud, rik, lykkelig og badet i luksus og velstand. En diskusjon oppstod mellom Gud og djevelen om Job fortsatt vil være like hengiven dersom rikdommen ble tatt fra ham og det ville gå ham skikkelig ille. Gud mente det var verdt et eksperiment. Så Gud lot den ene lidelsen etter den andre ramme stakkars Job. Til slutt satt han ensom, eiendomsløs, med kroppen full av sår og væskende byller og med spyfluene surrende rundt seg i sin miserable tilstand. Men Job holdt ut. Ga aldri opp og elsket fortsatt Gud. Selv djevelen ble overbevist. Kanskje derfor det kalles å gå på jobb eller jobbe?

Det kan diskuteres om Job var en tragisk person eller bare utsatt for en ulykke. I en litterær betydning er en tragisk person når gode hensikter ender dårlig. Det er personen som prøver å gjøre det gode, men egne valg og omstendigheter fører likevel til sammenbrudd og katastrofe. Dr. Stockmann i Ibsens skuespill som varsler at badebyens drikkevann er forgiftet tror han gjør det gode, men utstøtes og ender som en folkefiende. En person som intetanende blir truffet av en takstein rammes av en ulykke. Ikke alle ser forskjell på ulykker og tragedier. Særlig ikke journalister. Når en ulykke blir stor nok kalles det ofte i dagligtale en tragedie.

EN INDRE REISE

Grunnen til at Moses ikke når Det forjettede land er fordi fortellingen er en beskrivelse av en indre transformasjonsprosess fra fangenskap av uvitenhet til frigjøring og opplysning. Slaveriet i Egypt er tilstanden av uvitenhet. Å vandre i ørkenen er å være i villrede. Å bestige et fjell er å nå til høyere sinnstilstander i meditasjon. De ti bud er etiske grunnregler for en åndelig praksis. Dansen om gullkalven er fristelser i form av drifter og begjær. De 3000 som ble drept viser bare hvor mange fristende tanker den mediterende må drepe underveis. Landet som flyter av melk og honning er *amrit*, eller *ambrosia*, et sekret som utskilles i halsen og smaker søtt som melk og honning. Det oppstår i avanserte sinnstilstander hos yogier og mystikere. Det forjette land symboliserer bevissthet. Bevissthet kan ikke oppleves og gjøres til et objekt. Derfor ser Moses det kun fra avstand gjennom kunnskap og forståelse. Intellektet har en begrensning. Moses var en veiviser som muligens ikke transcenderte sinnet til full Selvrealisering. Eller at Moses død symboliserer at en må dø fra sitt gamle jeg for å bli frigjort og transformert.

GUD ER EKSISTENS OG BEVISSTHET

Samtalen hvor Gud sier JEG ER, er bemerkelsesverdig. Det er en konstatering at Gud er eksistens eller væren. Eksistens har som verdensrommet ingen begynnelse eller slutt. Det går ikke an å si at noe var før eksistens. Ikke-eksistens finnes ikke. Eksistens bare er. Eksistens gjennomtrenger alt. Ingenting kan eksistere uten eksistens. Eksistens er kinolerretet alle fenomener i livets film projiseres på. Eksistens er uavhengig av fenomenene, men fenomenene kan ikke eksistere uten eksistens. Uten kinolerret blir det ikke noen film.

Jeg vet jeg eksisterer. Det er selvinnsynende og en total selvfølge. Jeg kan ikke si at jeg ikke eksisterer. For

jeg ville jo måtte være der for å kunne konstatere akkurat det. Det vil være som å si at jeg snakker uten en tunge.

Jeg kan ikke vite at jeg eksisterer uten å være bevisst. Eksistens og bevissthet er derfor det samme. En stol eksisterer uten å være bevisst. Men eksistens er ikke en egenskap med stolen. Det er omvendt. Ut av eksistens oppstår en stol. Det er ikke separate eksistenser for hver ting. Det finnes kun én eksistens. Du kan bli kvitt stolen, men ikke eksistens. Den er evig, forandrer seg ikke. Det er ingen steder hvor det ikke er eksistens. Mennesket har reflektert bevissthet og har muligheten til å reflektere over sin eksistens. Mennesket har en subjektiv kvalitet av også å kunne si som Gud, JEG ER.

Gud og mennesket er det samme, men likevel forskjellig. Reflektert bevisstheten forholder seg til bevissthet slik reflektert lys på en vannoverflate forholder seg månen. Det er begge deler det samme lyset. Gud skapte mennesket i sitt bilde som en refleksjon.

PERLER AV VISDOM

Det er oppsiktsvekkende at den kanskje aller viktigste setningen i hele Bibelen ikke gis noen forklaring. Det avslører hvor mangelfull Bibelen er for åndelig veiledning uten en lærer til å forklare den dypere meningen.

På tross av Bibelens kolossale ordflom og tusenvis av sider, nevnes slike essensielle sannheter som bisetninger og drukner i en mylder av uvesentligheter. Hele prosjektet av å lese Bibelen blir til en lignende ørkenvandring hvor det godt kan ta 40 år å lese seg gjennom. Og minst like lang tid å forstå det som står der. Det finnes perler av visdom i denne teksten, men de er sannelig godt gjemt.

DE TI BUD

Budene Moses kom med er retningslinjer for moralsk oppførsel. Selv om budene kan virke enkle krever likevel de fleste en forklaring.

Det finnes to former for etiske regler, *universelle og relative*. De ti bud inneholder begge. Universelle etiske regler er ikke å skade, lyve, stjele eller seksuelt misbruk. Dette er innebygd i ethvert menneske fordi ingen vil bli skadet, løyet til, bestjålet eller utsatt for overgrep. Det er selvvinnlysende helt uten religion. Menneskene blir ikke barbarer uten religion. Det er ofte omvendt.

I religioner vrir det av påbud og regler uten en slik universell forankring. Det er relative regler. For eksempel å holde hviledagen hellig, omskjæring, at kvinner skal dekket til med hijab, hellige kuer eller kastesystemet i India. Mange av slike regler utgjør ofte ulike former for sosial kontroll, irrasjonell tro og kan hemme og begrense naturlig livsutfoldelse.

De ti bud finnes i forskjellige versjoner. Moses versjon gjengitt i Bibelen er merkelig nok forlatt for de fleste kristne til fordel for Luthers oppdatering.

1. Du skal ikke ha andre guder enn meg.

Dette er monoteisme så det holder. Det blir misforstått av mange til å bety at det finnes kun én riktig religion og den jødisk-kristne guden er den eneste rette. Alle andre tar feil og bør omvendes til den rette lære.

Gud er verken kristen, hindu, muslim eller buddhist. Gud er virkeligheten og det finnes kun én virkelighet. Den er ikke-dualistisk. Det ene uten den andre.

Budet er en oppfordring og en praksis av å rette all min oppmerksomhet mot Gud, Selvet eller bevissthet og konstant huske hvem jeg er. Jeg bør unngå å dyrke andre guder i form av distraksjoner av større interesse. Jeg bør vite at livets fenomener er illusjoner i livets film, slappe av og glede meg over underholdningen og vite at jeg er lyskilden som gjør filmen mulig.

Guder er det jeg retter oppmerksomheten mot og som har makt over meg. Sitter jeg foran datamaskinen hele dagen er det min gud. Er fotball min hovedinteresse er det min gud. TV-apparatet er husguden de fleste tilber nokså regelmessig.

Dersom jeg ser bevissthet og Gud i alt følger jeg dette budet.

2. Du skal ikke lage deg noe gudebilde.

Når du møter Buddha så drep ham, sies det. Gud er uten form og uansett hvilken forestilling jeg måtte ha om Gud så er det ikke det. Derfor må en gå bak alle navn, bilder og former for å realisere Gud.

Dette er en instruksjon som først gis til avanserte elever. De alle fleste har bruk for provisoriske bilder som kan symbolisere det guddommelige og gi form til det som er uten form for sin hengivelse og kjærlighet til Gud. Religioner flest er full av slike idealer, forbilder og symboler. Hva vil kristendommen være uten Jomfru Maria eller Jesus til å rette sin kjærlighet mot?

Den katolske kirken så rikelig dekorert med helgenbilder, veggmalerier, fresker, madonnaskulpturer og Jesus i alle varianter har tydeligvis oversett dette budet. Luther kuttet det like godt ut. Dermed ble det kluss i tallene. Så det 9. og 10. budet i Luthers versjon ble nesten like for at det fortsatt skulle være 10 bud.

Det ble kastet mye vakker kunst ut av kirkene da protestantismen overtok. Luther stod for en mer minimalistisk stil og kirkerommene ble ofte deretter.

3. Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn.

Den vanligste tolkningen av dette er at det er stygt å banne. I en esoterisk tolkning henviser dette muligens til bruken av besvergelses, magi og mantra. «*I begynnelsen var ordet, ordet var hos Gud og ordet var Gud*», er Johannesevangeliets berømte åpning. Bruken av mantra har ikke vært ukjent blant jødiske kabbalister og budet omhandler antakelig at en slik kunnskap alltid

må brukes i det godes tjeneste og ikke misbrukes. Ord er hellige. Muligens betyr det en mer bevist ordbruk og ikke kaste dem vekk i endeløse meningsløse samtaler? Lese mindre overfladiske aviser, litteratur, film og annen strøm av ord uten dypere mening som for tiden strømmer ut av alle mediekkanaler?

4. Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!

Å ha fri på søndagen eller som jødene på lørdagen har sin opprinnelse i dette budet. I India for eksempel eller blant eskimoene eller i naturen har de ikke slike fridager. Det er en sosial ordening blant annet for å få folk innenfor kirkedørene for den ukentlige religiøse indoktrineringen og dermed sikre religiøs læring og oppdragelse. Det er også en oppfordring om å vie det guddommelige oppmerksomhet minst en syvendedel av uken eller i livet generelt.

5. Du skal hedre din far og din mor, så du får leve lenge i det landet.

Igjenn en veldig grei sosial regel hvor foreldre med opprørske barn og tenåringer gis en håndsrekning i å etablere sin autoritet i heimen. Det skaper ro i familien og overflødiggjør mange unødvendige diskusjoner. Foreldre kan slå i bordet med at Gud vil ha det slik. Det er nok mange foreldre i dag som kunne tenkt seg dette budet tilbake.

Respekt for eldre og foreldre er en viktig verdi sentralt i alle sunne samfunn. Det er et tegn på et samfunn i oppløsning når en slik naturlig respekt opphører og foreldrene ikke lenger er idealer og forbilder for sine barn.

Henvisningen til et langt liv kan tyde på at når barn og unge følger denne forpliktelsen sikrer det en trygg alderdom for foreldrene.

Det kan også være en symbolikk av å forstå og respektere det feminine og maskuline eller livets krefter av yin og yang. Å balansere disse kreftene i levevaner,

mat og livsstil er essensen av for eksempel kinesisk medisin for å holde seg sunn og sikre et langt liv.

6. Du skal ikke slå i hjel.

Mange regner dette budet som det letteste å overholde. De færreste er mordere. Dersom budet omskrives til ikke å skade eller ikke å utøve vold, blir det straks mer utfordrende. Da uttrykker det den meste sentrale universelle etiske verdien og som tar hånd om alle de andre.

Det kan føre til å ta spisevanene opp til vurdering fordi både planter og dyr må bøte med sine liv for at jeg skal kunne overleve. Mange blir vegetarianere av slike grunner.

Det er imidlertid mange andre måter å påføre skade på grove eller mer subtile måter. Å tenke negativt om andre har en tankemessig effekt.

«Mer enn dine fiender, mer enn dem som hater deg, et udisiplinert sinn gjør større skade», sa Buddha. Ofte er vi mest skadelige mot oss selv gjennom sjuskete spisevaner, røyking, drikking, latskap og på andre måter disrespekt, mangel på kjærlighet og aksept av kroppen og oss selv.

På tross av dette budets ordlyd hadde Moses likevel ikke problemer med å foreskrive dødsstraff, steining og andre harde straffemetoder. Det var ikke en tid for homofile å komme ut av skapet. Krig og massakrer er det rikelig av i Det gamle testamente og religioner flest er sjeldent i mot en krig. De fleste kriger har alltid Gud på sin side.

7. Du skal ikke drive hor.

Dette saftige budet av ikke seksuelt misbruk i tanker, ord og handlinger lykkes Luther å forandre til det tannløse forbudet mot ikke å bryte ekteskapet. Det opprinnelige budet ville neppe beskyttet alle de stakkars alterguttene prester har forgrepet seg på gjennom tidene, men kunne gjort seksualitet mindre tabubelagt i

religiøse kretser. Ikke å drive hor adresserer holdninger og bringer seksualitet fram i dagslyset på en helt annen måte enn at det er fritt fram for det meste, så lenge det ikke går ut over ekteskapet.

Til Luthers forsvar kan det har vært en utfordring å forklare hor til barn. Ikke å bryte ekteskapet var et mulig kompromiss og behendig omgåelse av et tabu-belagt og ømtålelig område. Brudd på ekteskapets spilleregler kan også gjelde langt mer enn skilsmisse, men troskap mot sin partner på alle plan.

En av religionenes fremste oppgaver er å regulere seksualitet. Både innen kristendom, islam og hinduisme handler det spesielt om å sikre mannen fri tilgang på sex. Ofte blir kvinnen definert som mannens eiendom og med tilhørende seksuelle rettigheter og tjenester. Ingen sex før ekteskap og troskap er obligatorisk. Ofte med en dobbelstandard hvor det ses gjennom fingrene med mannens eskapader, mens overfor kvinner kan straffen knapt bli streng nok.

Islam tar dette til sin ytterlighet for grotesk til å bli gjengitt. Den hinduistiske praksisen av sati, hvor enken etter en mann brenner seg levende sammen med ham på likbålet er selvsagt også i den ekstreme enden. Praksisen forekommer selv i dag i enkelte tilfeller på den indiske landsbygden. Til og med frivillig fordi det gir helgenstatus og ekspress-billett til himmelen. Eller ut av sosial tvang fra et religiøst fanatisk lokalsamfunn som tror at et slikt offer gir en spesiell velsignelse, bedre avlinger, mindre straffedom fra gudene og kommer hele samfunnet tilgode. Det følger utvilsomt mange bizarre og helseskadelige forestillinger med mange former for religion.

8. Du skal ikke stjele.

Det er flere måter å stjele på enn innbrudd, biltyverier eller bankran. Å stjele andres oppmerksomhet kan være noe å tenke på neste gang det legges ut trivialiteter på sosiale medier andre blir tvunget til å

forholde seg til. Eller endeløse sosiale begivenheter fylt med babbel for å flykte fra tilværelsens uutholdelige letthet. TV, film og data kalles med rette en tidstyv, men den som administrerer av- og på knappen er den ansvarlige.

Å gi gaver eller motta gaver skaper takknemlighetsgjeld. Firmagaver gis sjeldent for å være snill, men i håp om å stjele litt lojalitet og avhengighet hos mottakeren. Internett har åpnet opp nye muligheter for tyveri med varierende moralsk standard for bruk av andres bilder, musikk, filmer og dataprogrammer.

Hvor mye kan jeg i det hele tatt kan kalle mitt? Jeg har ikke skapt min egen kropp, den er blitt gitt til meg. Maten jeg spiser har andre laget. Selv om jeg skulle dyrke mine egen mat har jeg ikke skapt frøene, jorden eller regnet som får plantene til å vokse. Alle opplevelser bare kommer til meg. Til syvende og sist kommer alt fra Gud. Alt jeg kaller mitt er egentlig tyveri, eller i det minste et lån.

9. Du skal ikke vitne falskt mot din neste.

Dette er en alt for upresis formulering av noe så universelt som ikke å lyve eller positivt formulert, å snakke sant. Vi er vanligvis påpasselige med å overholde avtaler. Dersom vi bryter tilstrekkelig mange av dem mister vi respekt. Andre stoler ikke på oss og vi mister tillit.

Avtalene vi gjør med oss selv følger samme mekanismer, men ofte med en helt annen standard. Dersom jeg tar en beslutning om å slutte røyke, er den største skaden ved å bryte avtalen ikke på lungene, men på min egen selvrespekt. Å holde ord og ta konsekvensene av de beslutningene jeg tar overfor meg selv virker styrkende både på selvrespekt og selvfølelse. *Det er en kilde til større personlig integritet.*

Vi sier ofte ting vi ikke mener. Humor og ironi kan noen ganger falle i en slik kategori og skjule en viss kynisme og misbruk av makt. Spesielt en lærer eller

leder i en maktposisjon vil styrke sin respekt og tillit ved alltid å snakke sant. På et subtilt plan skaper små løgner selv for å være morsom utrygghet og mistillit.

I den indiske åndelige litteraturen i verker som Mahabharata og Ramayana er et avlagt løfte lov. Heltene i disse fortellingene går heller i døden enn å bryte sine løfter. Mahatma Gandhi levde etter en slik standard og ved flere anledninger var klar til å faste inntil døden for å oppnå politiske mål.

Vi lever i en lovregulert verden. Gud og naturen følger kontinuerlig lovene og det forventes at vi gjør det samme. Det ligger stor kraft i å være sann mot sine ord. *Det følger stor frihet med å være villig til å ta konsekvensene av sine beslutninger.*

10. Du skal ikke begjære din nestes hus, hustru, tjener eller tjenestekvinne, hans okse eller esel eller noe annet som hører din neste til.

Dette budet handler om ikke-grådighet. Jeg skal være tilfreds med det jeg har og ikke ta mer enn jeg har bruk for. Et særlig aktuelt bud i en tid av overforbruk, ødsling av ressurser og hvor store deler av verdens befolkning har høyere levestandard enn en konge i middelalderen. Ingen dyr skiter i eget rede, men for vår del er jorden i ferd med å bli en søppelplass.

Begjær er årsaken til lidelse i følge Buddha. Lidelse oppstår når jeg ikke får det jeg vil ha eller livet ikke går etter mine forventninger. Løsningen kan være å justere forventningene, men begjær er likevel uunngåelig og ikke alltid negativt. Det er bra for en alkoholiker å ville slutte å drikke og heller starte en forretning. Det er bra å begjære et bedre liv, en bestemt jobb eller å være kreativ. Tilknytningen til begjærene er problemet.

Den dårlige nyheten er at selv å få det jeg vil ha fører også til lidelse. Fordi tilfredsstillelsen går alltid over. Det gir ingen varig tilfredshet. Den kan kun oppnås ved å se den dypere årsaken til begjærene og adressere følelsen av mangel som følger med ikke å forstå hvem

De ti bud

jeg er. Med et dualistisk syn og identifikasjon med kroppen og den personen jeg tror jeg er finnes det to skuffelser i livet. Det ene er ikke få det jeg vil ha, det andre er å få det. Eller mer positivt. *Det er to former for lykke. Den ene når du får det du vil ha, den andre når du forstår at du er like lykkelig uten.*

Følelsen av mangel og tomhet kan kun kan fylles med kunnskap og en realisering av at jeg som eksistens og bevissthet allerede er hel og komplett og mangler ingenting.

Kapittel 5

JESUS

Åndelig lærer, misforstått martyrt eller
symbol på bevissthet ?

For mange er Jesus et levende ideal for toleranse, tilgivelse og nestekjærlighet. Han er et lys av håp, godhet, trøst og indre kraft i en for mange hard og brutal verden. For andre er han selve veien til frelse. Både troende og ikke troende har et forhold til Jesus. Få historier har hatt større innflytelse på vestlig kultur enn hans liv. Historien har en dypere symbolsk side fordi det også er en fortelling om oss selv.

KRISTENDOM – EN NY IMPULS

En jøde kom en gang til himmelen og henvendte seg til Gud. Han var helt på gråten, sønderknust og fra seg, så Gud spurte hva som var galt.

- Du forstår, sønnen min har nettopp konvertert til kristendommen, svarte jøden.

- Jeg vet akkurat hvordan det føles, svarte Gud,

- det skjedde med min sønn også!

- Så hva gjorde du med det?, spurte jøden.

- Vel, da måtte jeg skrive et helt nytt testamente.....

Jesus var ikke kristen. Han var jøde, og religionen i hans navn oppstod 150 år etter hans død. Om Jesus ville bekjent seg til denne religionen forblir et ubesvart spørsmål.

Kristendommens innførelse som romersk statsreligion ble et viktig skifte i forhold til jødedommen. Jesus ble båret fram som den nye Mesias, verdensfrelseren det var skrevet om skulle komme. Bibelen ble betraktelig utvidet med Det nye testamente viet Jesus og kretsen rundt ham, og deres liv og gjerninger. Det var først og fremst Europa og den vestlige verden som tok til seg Jesus. I prosessen ble han stadig hvitere i ansiktet og vestliggjort, på tross av at han var araber og kom fra Midtøsten.

For jødene var Jesus bare en vanlig profet. De venter fortsatt på Mesias og har en tynnere Bibel som kun inneholder Det gamle testamente. I det hele tatt, jødene er ikke spesielt begeistret for kristne, på tross av at de støtter Israel i tykt og tynt, samler inn penger og holder liv i turistindustrien. Charterflyene fylles jevnlig med alle dem som vil vandre i fotsporene til sitt ideal og religiøse forbilde.

Med kristendommen ble det gammeltestamentlige «øye for øye, og tann for tann», skiftet ut med et budskap om større toleranse, tilgivelse og neste-kjærlighet.

2000 år med kristendom ble likevel en barbarisk tid med heksebrenning, inkvisisjon, slavehold, kolonisering og en endeløs rekke kriger. Om kristendommen ikke lykkes i skape fredelige tider, lykkes den i hvert fall med å holde folk underdanige, lydige, arbeidsomme, beskjedne og ikke protestere mot himmelropende forskjeller mellom fattig og rik. Folk flest aksepterte sin slavetilværelse, skomakeren ble ved sin lest og adlød autoritet og øvrighet fordi straffen mot det minste brudd på å gå i utakt med flokken ble straffet strengt.

ULIKE REAKSJONER

For kristne flest er Jesus en sentral skikkelse. Han er selve veien, sannheten og livet, og ingen kommer til Faderen utenom gjennom ham sies det. Kristendom kunne like godt blitt kalt for «jesuisme» fordi for mange utgjør han selve grunnstammen og fundamentet i deres religion. Soningsofferet hvor det perfekte mennesket, selve Guds sønn, lot seg torturere til døde på korset var så stort at for dem som tror på dette fjerner det alle synder i fortid og framtid, gir frelse og evig liv. Dem som ikke tror på dette går det verre med. De kan grue seg til å brenne evig i helvete.

Noen kaller dette for Guds kjærlighet fordi han «*ga sin sønn til menneskene slik at de kan få evig liv*». Jesus er selve veien ut av den jordiske jammerdalen og til en mye bedre tilværelse i himmelske sfærer blant engler, gullharper og annen overjordisk skjønnhet og lykke.

Dette er sterkt tobakk og burde gi et hosteanfall hos de fleste. Reaksjonene er ulike og her er de tre vanligste. Fordi logikken i denne form for faderlig kjærlighet er hinsides all forstand velger den første gruppen ikke å tenke over det. De aksepterer det med den største selvfølge. Det kalles *blind tro* og er ofte det enkleste. Den andre gruppen kaller det for det store

mysteriet. De slår seg til ro med at det er mye vi ikke forstår her i verden. Troens funksjon er derfor å komme reddende til unnsetning når fornuften kommer til kort. Den siste gruppen får snarere en allergisk reaksjon mot all religion. De avviser både denne og andre irrasjonelle forklaringer som overtro beregnet på dem ute av stand til å takle livets meningsløshet og harde realiteter. De ser på religion som opium for folket og sverger til mer moderne forklaringer inspirert av vitenskap.

HVEM VAR JESUS?

Utenom Bibelen finnes det lite historisk dokumentasjon på at Jesus levde. Verken romerske eller greske historikere på den tiden fikk med seg denne personen som utførte mirakler, gjorde vann til vin, vekket opp de døde, gikk på vannet, kalte seg jødernes konge og samlet store folkemasser som han ved en anledning mettet flere tusen bare med to fisker og par brød.

Enten fulgte historikerne den gangen ikke med, eller var Jesus en mytologisk skikkelse og ikke en faktisk person. En annen mulighet er at det blant eseerne eller i lignende mysteriesamfunn på den tiden fantes en karismatisk og dynamisk åndelig lærer. Han kan ha stått modell for det som 150 år senere ble nedskrevet i evangeliene og er blitt til den Jesus vi kjenner fra Bibelen.

Det mest sannsynlige er likevel at fortellingen om Jesus er en vandrehistorie. Historien finnes i flere nærmest identiske varianter både i Egypt, Persia og India. Mye av kristendommen er rett og slett en omskriving av store deler av egyptisk religion.

Ikke alt i Bibelen skal tolkes bokstavelig. Når slangen i paradiset kunne snakke, når landet fløt av melk og honning, når noen har en bjelke i øyet, Jesus er født av en jomfru, er dette bilder og symboler. Kunsten å lese Bibelen er å skille mellom det symbolske og det bok-

stavelige. Ikke minst gjelder det i historien om Jesus. En fortelling ladet med symboler fra begynnelse til slutt.

KRISTUS ER IKKE EN PERSON

Før sædbanker og prøverørsmetoder for kunstig befruktning var det å få barn uten å ha sex blant Bibelens mange mirakler. Dette er en hard nøtt å knekke og temaet omkring jomfrufødsel har vært en teologisk stein i skoen i det meste av kirkehistorien. Det har også satt sex i et dårlig lys. En tung skygge av noe urent og skittent er blitt kastet over denne form for kroppskontakt, intimitet og glimt av romantiske og ekstatiske øyeblikk. Virkelig fromme, rene og dydige kvinner lar seg nemlig ikke befrukte av en mann om de vil ha barn, men direkte av Den hellige ånd. Selv prevensjonsmidler kommer til kort når Guds veier er uransakelige.

Å være født av en jomfru er imidlertid fra et esoterisk synspunkt et symbolsk bilde på at Jesus representerer bevissthet og eksistens. Bevissthet har ingen begynnelse. Bevissthet ble aldri født. Bevissthet og eksistens bare er. Når begynner eller slutter eksistens og bevissthet er som å spørre hvor slutter verdensrommet, eller hvem var mor til den første kvinnen. Det har ingen slutt eller begynnelse. Det kan ikke ha noen slutt fordi hva er da utenfor der igjen?

Jeg er bevisst og jeg eksisterer. Det er umulig å benekte. Det finnes ikke flere bevisstheter eller flere eksistenser. Det finnes bare én eksistens over alt, og én bevissthet. Jeg er denne bevisstheten. Det er ingen adskilthet. Jeg står ikke utenfor virkeligheten og betrakter den. Jeg er denne virkeligheten. Alt er bevissthet.

Bevissthet er det som gir verden lys, fordi uten bevissthet er det ikke mulig å oppleve noen ting. Eller som Jesus uttrykte det krystallklart: *Jeg er verdens lys.*

Jesus er et bilde og et dramatisk fortellergrep for å beskrive bevissthet, Selvet og min egen natur. Jesus er mennesket, og når han blir Kristus virkeliggjør han sin bevissthetsmessige natur og blir klar over hvem han er. Denne forvandlingen fra å identifisere seg med kroppen og personligheten til å identifisere seg med bevissthet gjelder for alle. Det er essensen av all åndelig utvikling og frigjøringen. Jesu liv er den universelle forvandlingen fra å være en person til å bli identifisert med universell bevissthet eller å bli ett med Gud. Eller for å sitere Mesteren selv: *Jeg og Faderen er ett*. Dette er en indre prosess. Eller fra samme kilde: *Guds rike er inne i oss*.

ET BARN I EN STALL

Når Jesus fødes i en stall under enkle forhold er det et bilde på bevissthetens uavhengighet av verden eller materiell rikdom. Jesus er ikke bare jødernes konge, men alles konge i den forstand at bevissthet er alt. Det er krefter i oss av uvitenhet, egoisme og tilknytning som yter motstand mot denne erkjennelsen. Derfor ville Herodes, den onde kongen, drepe Jesusbarnet for å kunne bevare sin makt.

Å følge Betlehemsstjernen var veien til å finne Jesusbarnet. I en tid uten gatebelysning skulle en tro at alle ville se en slik stor stjerne på himmelen, men i følge historien var det kun de tre vise menn og hyrdene på marken som så stjernen og fant fram til stallen. Denne stjernen var neppe et astronomisk fenomen, men en ledestjerne sett i meditasjon. Hyrder i bibelsk sammenheng er personer som mediterer. Alle som har prøvd å meditere vet hvordan sinnets strøm av kaotiske tanker og følelser er som en saueflokk. Sinnet må bringes under kontroll av konsentrasjon. Hyrdestaven utenom å symbolisere ryggstøtten og hjernen som er det fysiologiske grunnlaget for sinnets prosesser er også den kraften av konsentrasjon i den mediterende.

Det er mange tolkningsmuligheter for de tre vise menn og deres gaver av gull, røkelse og myrra. (Den eteriske planteoljen franckinsense.) Det kan henvise til de tre kreftene av sattva, rajas og tamas eller informasjon, energi og stoff som er de tre kvalitetene i skapelsen. Denne treenigheten finnes i ulike varianter i mange religioner og mytologier. Faderen, Sønnen og Den hellige ånd i kristendom eller som Brahman, Vishnu og Shiva i hinduisme. Det kan også symbolisere de tre verdener eller eksistensplan av kausalt, subtilt og grovt vi finner i vedanta. Eller de tre kvalitetene av kardinalt, fast og bevegelig i astrologi.

17 ÅR I TILBAKETREKNING

Det står lite om Jesus barndom annet enn at han gjorde seg vellykket bemerket med å delta i teologiske diskusjoner bare 8 år gammel. Her ble de skriftlærde satt på plass og han viste en begavelse langt ut over det vanlige. Etter det ble det stille. Hele 17 år av hans liv skriver ingen av hans fire biografier noen ting om. Kanskje levde han i tilbaketrekning i et kontemplativt liv i meditasjon og taushet? Eller reiste han til India og levde under veiledning av en lærer eller guru? Eller lot han seg innvie i mysterieskolene i Egypt?

Spekulasjonene er flere og viser at den åndelige veien krever forberedelse og langvarig praksis før en åndelig mester er klar til å spille en aktiv rolle i verden.

Så en vakker dag 25 år gammel dukker han opp i ørkenen hvor han treffer Døperen Johannes. Her blir han møtt med spørsmålet om han er Elias. Tatt i betraktning at dette var en profet som levde 500 år tidligere tolkes dette av mange som en henvisning til reinkarnasjon og som senere redigering av Bibelen må ha oversett.

Deretter samler han 12 disipler, en for hvert stjernetegn, og starter sin verdensberømte karriere.

FRIGJØRING

Disiplenes glede av Jesus ble kortvarig. Bare et par år etter at han hadde skapt en krets av tilhengere ble hans åndelige gjerning brått avbrutt ved at han ble fengslet og dømt til døden for blasfemi 28 år gammel. Selv om det i en del muslimske monsterstater i dag er dødsstraff for denne form for forbrytelse, var romersk lovgivning på Jesu tid hakket mindre usivilisert. Korsfestelse forekom, men kun for langt mer alvorlige forbrytelser. Med andre ord, nok en spiker i kisten på den historiske og bokstavelige tolkningen av Jesu liv.

Dessverre tolker de fleste kristne Jesu død som en faktisk hendelse. Tilbake står da et grotesk, barbarisk blodoffer til en pervers gud som vil tilgi alle synder til prisen av sin egen sønns uskyldige lidelse og død. Forstå det den som kan.

I det fargesprakende og spektakulære hinduistiske gudегalleriet er Ganesh en annen gudesønn med en lignende skjebne. Shiva kommer ved en misforståelse til å hogge hodet av sin egen sønn. For å reparere skaden erstattes det med et elefanthode. Gutten kommer til live igjen og alle blir glade. Symbolikken er at Ganesh må dø fra sitt gamle jeg, motta et elefanthode symboliserende kunnskap og visdom og på den måten gjenoppstå selvrealisert og med ny kunnskap.

Tilsvarende må Jesus dø på et korset av fornuft. Han legges i en grav og en svær stein av uvitenhet må fjernes for at han skal gjenoppstå til full selvrealisering. På denne måten er Jesu død et bilde på den forvandlingen alle må gjennom av å dø fra sin gamle identitet og tilegne seg ny erkjennelse og realiseringen av min sanne natur som Selvet eller bevissthet.

Denne prosessen av oppvåkningen er livet høyeste mål. Det skjedde for Buddha, Jesus, utallige åndelige mestre – og det kan også skje for deg. Følg Jesus fordi

ingen kommer til Faderen om utenom gjennom ham.

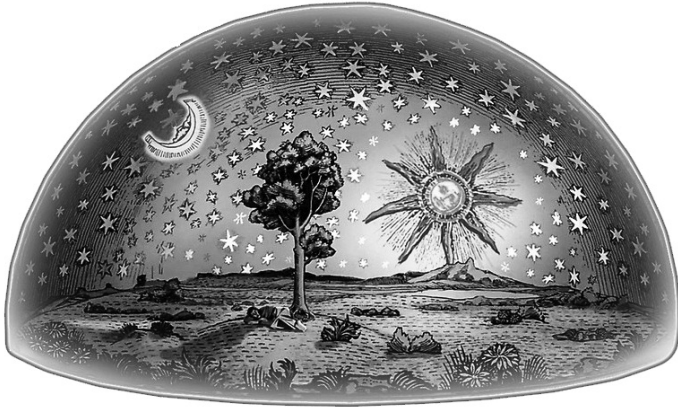
Det betyr ikke at kristendommen er den eneste rette religionen og Jesus er den eneste åndelige læreren. Det betyr at veien til frigjøring og realisering av min guddommelige natur er å bruke samme metode som Jesus, og som ham, forstå hvem jeg er.

Kapittel 6

ASTRO-TEOLOGI

Den kosmiske virtuelle verdens dataspråk

ro det eller ei, – men den røde tråden i Bibelen er astrologi. Når Gud skapte verden på syv dager er det symboler på de syv planetene. Jesus er et symbol på solen og disiplene de tolv stjerneegnene. Astrologi er den opprinnelige vitenskapen om livets dypeste mysterier. Bibelen er en innføringsbok i denne skjulte kunnskapen skrevet i koder. Her avsløres noen av dem.

ASTROLOGI – DJEVELENS VERK?

Bibelen er både *eksoterisk* og *esoterisk*, med ytre historier for folk flest og en skjult indre betydning for de innvidde. Denne kunnskapen var forbeholdt de få og disiplene tilhørte den engere krets som fikk sannheten forklart i samvær med mesteren. De uvitende tolker historiene bokstavelig. Bibelen er noe så paradoksalt

som indoktrinering for massene og samtidig en dyp visdomsbok.

Kunnskap er makt, og makt kan også misbrukes. Derfor foretrekker makthaverne å holde denne kunnskapen for seg selv. Astrologi ble derfor erklært for djevelens verk. Noe folk flest skulle holde seg langt vekke fra, om de ikke vil ende på nærmeste kjetterbål, i inkvisisjonens torturkamre eller bli mistenkt for hekseri og trolldom.

En annen grunn for å undertrykke astrologi er behovet for kontroll. Menneskeheten har vært styrt som en saueflokk siden tidenes morgen. Religion har vært makthavernes fremste ideologiske maktmiddel for å holde befolkningen underdanige, arbeidsvillige, uvitende og ikke stille for mange kritiske spørsmål. Den gang som nå.

Kristendommen har ikke lenger den funksjonen i det moderne samfunn. Det klarer utdanningssystemet, vitenskap, underholdningsindustrien og massemedia mye bedre. I middelalderen var Gud, engler, djevler og demoner ikke noe folk trodde på. Det var en realitet. Det er indoktrineringens ultimate suksess når et tros-system blir en virkelighetsoppfatning. Det samme har skjedd med vitenskapen. Folk tror ikke på oksygen eller at jorden er rund, – det er en realitet. Med vitenskapens skapelsesberetning, verdensbilde og virkelighetsoppfatning er en mytologi erstattet med en annen. Folk flest er fortsatt like religiøse og overtroiske som de alltid har vært. Som Christof sier i filmen *The Truman Show*: «Folk aksepterer den virkeligheten de blir presentert for, – så enkelt er det.»

FØR SYNDEFLODEN

Både kristendom og jødedom står på skuldrene av andre trossystemer før dem. For å finne de opprinnelige kildene må vi spole stadig lenger bakover i historien. Mange sivilisasjoner og historiske epoker har

eksistert før vår. Et stort antall byggverk verden over er tegn på teknologi som langt overgår dagens. Historieoppfatningen med en jevn utvikling fra steinalderen og fram til vårt tids internettsamfunn er på en slik bakgrunn høyst tvilsom.

I følge Bibelen og andre mytologiske historier har det vært flodbølger, eksplosive kataklysmeser og andre katastrofer hvor sivilisasjoner har blitt utslettet og lagt i ruiner. Mye har likevel overlevd. Ikke bare forhistoriske byggverk, men også bruddstykker av kunnskapen de en gang hadde.

I Bibelen står det om Noah og dyrene i arken som overlevde syndefloden. Slike overleverer kom muligens fra et samfunn med et høyt teknologisk og kunnskapsmessig nivå. Nå befant de seg i et stammesamfunn i en ørken tilbake i steinalderen. Til noen uten andre redskaper enn klubber og transportmidlene er esler og kameler, er det en utfordring å forklare datamaskiner, fly, mobiltelefoner og internett.

Slik oppstod mytologier og historier som ligger på mange plan for folk flest og for dem med evne til å forstå, eller var kvalifisert for å bli innvidd i den dypere kunnskapen. Antakelig var det en felles kosmologisk forståelse over hele jorden. Formidlingen i ulike samfunn og kulturer har vært forskjellig, men med nok fellestrekk i en universell kunnskap uendret gjennom alle tider. Denne kunnskapen er fortsatt tilgjengelig for dem som leter i originale visdomstradisjoner og i mytologiens hemmelige koder som vi blant annet finner i Bibelen.

DA GUDENE TOK GREP

Kanskje var disse utslettelsene av tidligere sivilisasjoner så komplett at ingen overlevde og kunne gi denne kunnskapen videre. En annen mulighet er at gudene kom ned på jorden og lærte menneskene forskjellige ferdigheter for å komme videre i sin utvikling. I Bibelen

og særlig i Enoks bok står det om hvordan gudene lærte menneskene å lage ild, utvinne metaller og dyrke korn. De ankom i ildvogner og like raskt forsvant opp i himmelen. Var det ufoer også den gangen? Enoks bok er ikke en del av Bibelen lenger. Den tilhører såkalte apokryfiske skrifter. Det er bøker som senere er blitt utelatt fordi de ikke lenger passer inn den rette lære.

Overføring av kunnskap med guddommelig opprinnelse kan også ha blitt kanalisert fra andre eksistensplan enn vårt til intuitive, synske og andre mottakelige. Da Moses steg opp på berget for å snakke med Gud er det et bilde på at han gikk opp på et høyere mentalt plan i meditasjon. Der mottok han De tid bud skrevet på to steintavler symboliserende de to hjernehalvdelenene. Moses symboliserer i øvrig Merkur, planeten for kunnskap. Moses holdt i sin tid opp en slange på en stav, og vekker assosiasjoner til nettopp Merkur som forbindes med visdommens slange blant annet kjent i logoer for leger, apoteker og handelsstanden.

VERDEN ER ELEKTROMAGNETISK

I de fleste skapelsesmyter oppstår verden slik det er uttrykt i taoisme: *«Fra det ene oppstår de to, fra de to oppstår de tre, og fra de tre oppstår de ti tusen ting.»* Den første setningen i Bibelen er helt på linje: *«I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.»* Himmel og jord er den første polariteten mellom to motsatte krefter, ånd og materie, maskulint og feminint, pluss og minus. Det er tankevekkende at alt som foregår på en dataskjerm består av matematiske kombinasjoner av to tall, 1 og 0.

Bibelen beskriver indirekte at verden er elektromagnetisk bestående av *elektrisitet* og *magnetisme*. Elektrisitet er det maskuline, magnetisme det feminine. El og Mag finner vi igjen en rekke steder i Bibelen og er hva dette henviser til. Gud kalles for Elohim, og andre El-navn er hyppig forekommende: Elias, Daniel,

Israel, Ismael, Abel, Bibel, Babel, Michael, Raphael, Rachel og en rekke andre og henviser til denne maskuline kraften i skapelsen. Vi kan også ta med ord som soel eller sol, eller sjel eller soul.

Da engelen Gabriel kom til Jomfru Maria og sa hun skulle føde et barn, ble hun fortalt at hun skulle kalle barnet Emanuel. Det ble senere til Jesus. Jesus er en solgud, representerende solen og den maskuline åndskraften El. Jesus har sitt kvinnelige motstykke i Maria Magdalena. Det jordiske kalles materie, fra det latinske mater som betyr mor. Det kvinnelige er knyttet til månen eller Luna.

I elektrisitet brukes to tegn for motsatt polaritet, pluss og minus. Pluss er det maskuline og minus det feminine. Pluss-tegnet er siden blitt til selve symbolet på kristendommen, for å vise denne opprinnelige polariteten og at kristendommen er en patriarkalsk og maskulin religion. Korset har videre en rekke andre betydninger. Kors med en sirkel symboliserer jorden. De fire kardinale aksene i horoskopet representerer morgen, middag, kveld og natt, eller de fire årstidene. Derfor finner vi ofte korset omgitt av en sirkel som hentyder til solens vandring gjennom stjernetegnene og de fire årstidene i løpet av året. Disse to aksene utgjør horoskopet. Videre er korset foreningen av den vertikale maskuline åndelige kraften og den horisontale jordiske kvinnelige kraften.

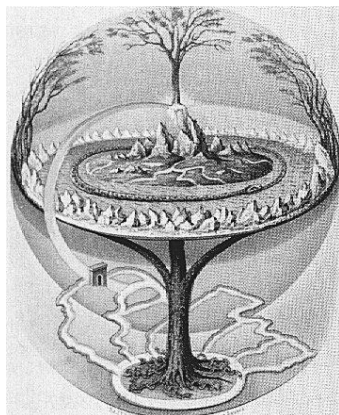
ELEKTRISITET OG MAGNETISME

I følge Nicholas Tesla må vi studere elektrisitet og magnetisme om vi skal forstå verden. Det visste dem som skrev Bibelen, men uttrykte det i et symbolsk språk. Verden oppstår da innenfor et eplelignende torus-felt slik det formes rundt en magnet. Jorden er da i følge Bibelen flere steder, et flatt stasjonært eksistensplan i midten av dette feltet. Over jorden finnes en himmelhvelving som former en kuppel også kalt «the firmament» på engelsk.

Det kalles også en dome og har nedfelt seg i ord som domestic eller home på engelsk som betyr hjem. Eller domecil, domkirke, dommedag og andre avledninger. Firma kjenner vi fra bedrifter og fundament som betyr grunnlag. Ellers er eple brukt flittig i logoer fordi det henviser til jordens magnetfelt.

Et slikt verdensbilde av en flat jord omgitt av et elektromagnetisk kraftfelt finnes i en rekke mytologier verden over blant annet i norrøn mytologi som Livets tre eller Yggdrasil. Også midt i Edens hage stod Livets tre.

Selv om alle i dag tror at jorden er en kule som spinner rundt i verdensrommet, er denne teorien historisk av forholdsvis ny dato. Det står lite i historie-

bøkene at på midten av 1800-tallet var det en aktiv debatt i vitenskapelige kretser om den heliosentriske modellen. At jorden er rund var langt fra den selvfølge det er i dag.

I noen av internetts avkroker har flere begynt å ta den heliosentriske modellen opp til ny vurdering, men dette er et vanskelig tema med enorme konsekvenser.

I dag å påstå at jorden er flat er like kjetterisk som den gang noen påstod den er rund. Test din egen reaksjon på påstanden, – kanskje vil du forstå hvor aldeles absurd og hinsides det ble oppfattet i sin tid da noen hevdet at jorden er rund.

VI ER STJERNESTØV

I det bibelske verdensbildet er stjerner og planeter innenfor himmelhvelvingen. Jorden står stille og alle de andre himmellegemene beveger seg, med unntak av Nordstjernen, rundt jorden. Dette er nøyaktig slik nattfoto av stjernehimmlen tatt med 6-8 timers eksponering viser. Dersom jorden roterer og stjernene står stille vil et slikt bilde kun være mulig å ta på Nordpolen og knapt der, men slike bilder kan tas over det meste av jorden.

Syv himler og syv erkeengler henviser til de syv opprinnelige planetene i solsystemet: Solen, Månen, Merkur, Venus, Mars, Jupiter og Saturn. De ble kalt himmelvandrerne og ikke stjerner, måner og planeter. Alle erkeenglene slutter på el og tilsvarer hver deres planet: Michael, Gabriel, Raphael, Uriel, Selaphiel, Raguel og Barachiel.

Erkeenglene og planetene kan oppfattes som guder, men er snarere energimessige prinsipper av hvordan den opprinnelige polaritet av maskulint og feminint deler seg. Fra to oppstår treenigheten av Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, tilsvarende de tre kvalitetene, kardinal, fast og bevegelig. Videre oppstår de fire elementene. Legg tre og fire samme og det blir syv. Multipliser dem og det blir tolv. 2, 3 og 4 er de mest grunnleggende tallene i vår kosmologiske orden: 2 polariteter, 3 kvaliteter, 4 elementer, 7 planeter og 12 stjerne-tegn. Dette er hele det astrologiske språket. Kosmos finnes i ord som kosmetikk. Det betyr et vakkert arrangement.*

Symmetrien av 7 finnes også i 7 dager i uken, 7 farger i regnbuen, 7 toner i skalaen, 7 metaller og 7 chakraer i kroppen. Når 7- tallet dukker opp i Bibelen er det ofte med henvisning til de 7 planetene. Når 12 dukker opp som Jakobs 12 sønner, Israels 12 stammer og Jesus 12 disipler, er dette en henvisning til de 12 stjerne-tegnene.

Alt står skrevet i stjernene. Vi er stjernestøv. Derfor Bibelens henvisning: «*Av støv er du kommet og av støv skal du vende tilbake.*» 1.Mosebok 3:19. Stjernene ser ut til å ha falt ut av teksten.

Støv er imidlertid med tidens tann blitt til jord. Det gjentas i hver eneste begravelse: «*Av jord er du*

* I mysterieskolene i Egypt var en av opptaksprøvene Sfinxens gåte: Hva går på fire, så på to og så på tre? Svaret er mennesket. Gåten har en dypere mening med henvisning til fire elementer, to polariteter og tre kvaliteter.

kommet, og av jord skal du atter gjenoppstå.» Det er vel og bra å få med seg et bibelvers på sin siste reis, men det bør i det minste være korrekt.

En slik misforståelse hvor det står ingenting om verken jord eller å gjenoppstå i den opprinnelige teksten, burde kanskje korrigeres for fremtidige begravelser? Og hvordan er det i det hele tatt mulig i en religion som betrakter mennesket som et besjelet åndsvesen å avslutte jordelivet med å si at vi er laget av jord? Av ånd er du kommet og av ånd skal du atter vende tilbake, ville være mer i teologisk korrekt ånd. Eller har teologene bare jord i hodet?

JESU DISIPLER – DE 12 STJERNETEGNENE

«*Jeg er verdens lys*», sa Jesus. Utenom at Kristus symboliserer bevissthet er en annen opplagt betydning den mest åpenbare lyskilden i verden, solen. Jesus er en solgud og omga seg med 12 disipler slik solen er omgitt av de 12 stjernetegnene. Beskrivelsene av disiplene i Bibelen har flere steder referanser til mange av trekkene typisk for hvert enkelt stjernetegn.

Væren

Peter var lederen av disiplene. Jesus utpekte ham og sa: «*På denne klippe skal jeg bygge min kirke.*» Peter er en henvisning til Jupiter (Ju-Peter) som representerer kunnskap og visdom. Med andre ord, på kunnskap skal denne kirken bygges.

Denne henvisningen er gått bibel-oversettere flest hus forbi. På engelsk står det, «*..upon this rock, I will build my church.*» Matt 16:18. Derfra er spranget kortere til planeten Jupiter enn fra en klippe. Den katolske kirken har oppkalt sin største og viktigste kirke Peterskirken etter ham.

Peter var den krigerske, ildfulle og spontane. Det var han som hugget av øret til en av de romerske soldatene da de kom for å arrestere Jesus, og som høflig satte

øret på plass igjen. Peter var også den som tre ganger innen hanen galte forrådet sin mester. Det viser til dette tegnets impulsive natur med et raskt og skiftende sinn.

Tyren

Simon var opptatt av penger, eiendom og trygghet typisk for Tyrens tegn. Han snakket høyt om ikke å betale skatter til Cæsar som fikk Jesus til å svare: «*Gi til Cæsar det som tilhører Cæsar, og til Gud det som tilhører Gud.*» Matt 22:21. Han var også kjent som Simon Zealot fordi han var medlem av en jødisk motstandsgruppe mot romerne kalt Zealottene. Det har siden gitt opphav til å være en zeliot som betyr å være fanatisk. Tyren er et fast tegn, kan bli sta, fiksert på ideer og skifter sjeldent mening.

Tvillingene

Jakob var kjent for å være veltalende, ble senere forfatter og forkynner, typisk for Tvillingene. Videre ble han antatt å være en av Jesus fire halvbrødre. I og med at Den hellige ånd var far til Jesus, måtte de andre bli halvbrødre! Kirken hevder han var en fetter av Jesus, andre at han var et barn av Josef før han traff Maria. Tvillingene er ofte knyttet til par, søsken og barn.

Krepsen

Andreas var fisker og hadde dermed tilknytning til vannelementet som Krepsens tilhører. Da han hørte om Jesus var hans første reaksjon å dele det med familien. Krepsen er som kjent familielkjær. Han var ingen leder, men den følsomme og sensitive. Derfor sa Jesus til ham: «*Følg meg, og jeg skal gjøre deg til menneskefisker.*»

Løven

Johannes markerte seg sterkt og var den første lederen av den tidlige kirken. Han har skrevet flere av bøkene i Det nye testamente. Særlig kjent er Johannes

evangeliet og Johannes åpenbaring. Det skinner gjennom i omtale av seg selv en viss ros og stolthet typisk for Løven.

Jomfruen

Fillip var en tenker, utspørrende og alltid undersøkende. Han gikk inn i detaljene som Jomfruer gjør. Han studerte skriftene for å finne bekreftelser på at Jesus var den Messias det var blitt gjort profetier om. Derfor kunne ha si: «*Vi har funnet ham som Moses lover og profetene skrev om.*» John 1:45.

Vekten

Første gang Matteus hørte om Jesus utbrøt han med en viss humor og sarkasme: «*Nasaret, kan noe som helst godt komme fra Nasaret?*» Vekter kan være direkte og noen ganger taktløse, selv om de for det meste er hensynsfulle og diplomatiske. Han ble senere en evangelist kjent for sjarm og god evne til å forkynne.

Skorpionen

Mange mener Judas som forrådte Jesus må ha vært Skorpion på grunn av dette tegnets sans for hemmeligheter, makt, brutalitet og tilknytning til døden. Skorpionen vil vite sannheten. Det var Thomas som tvilte på om Jesus hadde vendt tilbake etter sin død. Han insisterte på å stikke fingeren i siden på Jesus åpne sår. Denne rå og litt makabre siden er skorpionsk. Han ville ha bevis typisk for Skorpionen av å gå til kjernen og få sannheten på bordet.

Skytten

Jakob sønn av Sebedeus var den siste av de tre første lederne representert med hver av de tre ildtegnene. Ildtegn er sterke i seg selv, men tre av dem sammen blir en ustoppelig kraft. Det var disse tre som ga krisendommen den start, utbredelse og slagkraft den fikk. Som Skytter likte han å reise og hadde et skarpt

intellekt. Han var den første av evangelistene som døde som martyr. Skytter er sann mot sine ideer. De kjemper for alt hva de har kjært, dør om så det gjelder, for da er livet ei så svært, døden ikke heller....., som det synges i salmen Alltid freidig når du går.

Steinbukken

Matteus var toller og skatteinnkrever. Han var ansatt av de romerske myndighetene og var som Steinbukker en av samfunnets støtter. Steinbukker kan noen ganger ha to ansikter, et med klippefast tro på en overbevisning, men samtidig leve ut en annen. Matteus tjente samfunnet og myndighetene, og på den annen side fulgte han Jesus som var en outsider, rebell og opprører mot mange samfunnets og makthavernes verdier. Særlig var han kritisk til kirkens menn.

Vannmannen

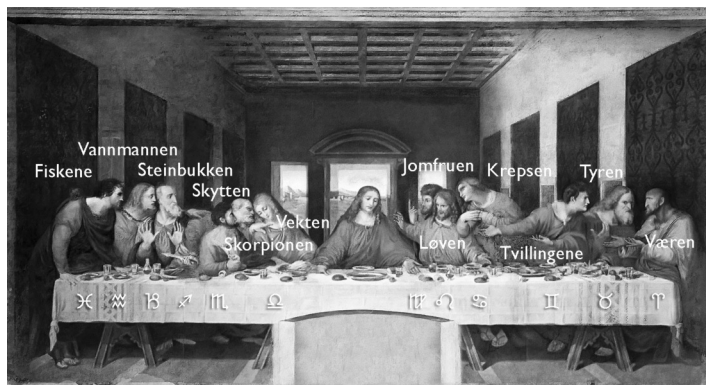
Ved nattverden og det siste måltidet med Jesus var det Taddeus som spurte: «*Hva er grunnen til at du vil åpenbare deg for oss, og ikke for verden?*» Joh.14:22. Vannmannen er filosofisk interessert og vitebegjærlig. De spør gjerne direkte uten smålige hensyn. De er revolusjonære og radikale i sin tenkning, men ofte konservative i praksis.

Fiskene

Judas forrådet Jesus fordi han syntes synd på de fattige. Han mistet tro på sin mester som tillot kostbar olje å bli brukt til å massere føttene hans og snakket mer om himmelens rike enn å hjelpe de fattige her på jorden. Typisk for Fiskene ble han overvældet av følelser og desillusjonert. Han tenkte ikke klart og forrådet Jesus for 30 sølvpenge for å gi til de fattige. Selv med pengene i en pung ved den siste nattverden spurte han Jesus om han var forræderen blant dem. «*Det er vel ikke jeg, mester?*» Symbolet for Fiskene er to fisk. Den ene svømmer oppover og den andre kan synke mot

havbunnen. Judas fulgte den siden av Fiskene, gikk til grunne og hengte seg, desillusjonert og fortvilet.

LEONARDO DA VINCI

Nattverden, det siste måltidet blant disiplene er udødeliggjort i Leonardo da Vincis berømte freske. Det er malt på en vegg i et lite kloster i Milano, mellom 1495 og 1498. Det er 4,6 m høyt og 8,8 m langt. Under krigen ble klosteret bombet og denne vegg var det eneste som ble stående igjen.

I dette bildet er det flere astrologiske referanser. Legg merke til hvordan annen hver av disiplene holder hendene enten utover eller innover. Det viser til utadvendte og innadvendte stjernetegn som også er annen hver i den naturlige zodiaken. Disiplene er videre inndelt i fire grupper med tre i hver. Det representerer de fire elementene med tre stjernetegn i hver.

Legg også merke til bakgrunnen med fire bilder på hver av veggene og tre vinduer i bakgrunnen. Her kommer den tallkombinasjonen av 3 og 4 til uttrykk, av tre kvaliteter og fire elementer. Addert gir det 7 planeter og multiplisert 12 stjernetegn.

Det er også interessant at Leonardo over Jesus hode har plassert en dome med en mulig referanse til himmelhvelvingen som har en slik form.

Leonardo har plassert disiplene langs bordet følgende zodiaken fra høyre mot venstre. Det begynner med Væren og avslutter med Fiskene. En indikasjon på denne rekkefølgen er at den siste disippelen er den eneste hvor føttene vises tydelig og Fiskene har astro-anatomisk herskerskap over føttene.

Peter for bordenden er Væren. Han har en stor rød kappe som en hærfører. Det viser til ildeelementet og til hans rolle som leder for disiplene.

Så følger Tyren, mer tilbaketrukket og i jordfargede klær, elementet Tyren tilhører.

Tvillingene viser store armbevegelser, men snur hodet motsatt retning. Det viser litt av Tvillingens dobbelt-natur av en livlig kommunikator, men ofte overvunnet av tvil og kan trekkes i mange retninger.

Krepsen holder hendene til brystet og fremstår som den medfølende og emosjonelle.

Løven er den mest elegant antrukne og slår ut med armene for å få plass og vise seg fram.

Jomfruen er kjent for å være beskjeden og holde seg i bakgrunnen. Leonardo gir dette tegnet så liten plass at bare et lite hode stikker opp i bakgrunnen.

Jesus sitter i midten med klær dominert av blått og rødt. Det er en fargekombinasjon vi ser i mange sammenhenger. I det norske flagget, i amerikansk politikk eller i Matrix filmene hvor Neo fikk valget mellom den røde eller blå pillen. Disse to fargene symboliserer den åndelige og materielle verden.

Jesus sitter i midten for å signalisere at solen snur etter Jomfruens tegn. Solen som Jesus representerer er i ferd med å forlate denne verden, slik solen «dør» om høsten for å gå inn i høstmørket og vinteren.

Så følger Vekten. Dette Venus-styrte tegnet ser ut som en kvinne sittende med foldete hender symboliserende Vektens sans for likevekt, harmoni og balanse.

Leonardo knytter Judas til Skorpionen. Han fremstår mørkere enn de andre, en skygge er kastet over hans ene side og han holder en liten pung muligens med de

30 sølvpengene. En kniv bak ryggen hans er ytterligere tegn på forræderi.

Skytten peker og ser fremover typisk for dette tegnet av å være visjonær og fremadrettet.

Steinbukken har en tallerken med all maten foran seg og er ofte tegnet med ressurser, midler og makt.

Vannmannen står tett sammen med Steinbukken og viser deres fellesskap ved begge å være styrt av Saturn.

Til slutt følger Fiskene, strekker hals, forsøker å få overblikk og forstå hva som foregår.

FISKENES TIDSALDER

Jesus kalte seg menneskefisker. De første kristne ble kalt for pisces som betyr fisk. Jesus mettet fem tusen med bare to fisk og fem brød. Fisk er et hyppig brukt symbol i Det nye testamente ofte med referanse til Fiskenes tidsalder.

I solens bane rundt jorden skjer det hvert år en forskyvning i forhold til vårjevndøgn. Tropisk tid må justeres i forhold til siderisk- eller stjernetid slik at 21. mars hvert år er på begynnelsen av Værens tegn. For å få kalenderen til å stemme forflytter dette punktet seg stadig lenger bakover i zodiaken. I løpet av 72 år utgjør det en grad, i løpet av 2160 år utgjør det 30 grader og et helt stjernetegn. Det kalles en tidsalder. En syklus av tidsaldre gjennom alle stjernetegnene tar 25 960 år og kalles *Det store året*.

Dette har vært kjent både i vestlige og østlige kulturer lenge før introduksjonen av den heliosentriske modellen. Den astronomiske forklaringen som i dag gis på denne forskyvningen skal være forårsaket av jordens såkalte «presesjonsbevegelse». Det vil si at utenom å rotere skal jordaksen også ha en ekstra spinn slik en snurrebass kan forme sirkler i tillegg til sin egen rotasjon.

En slik tidsalder på omtrentlig 2000 år betyr at jorden kommer under innflytelse av dette stjernetegnet.

Vi har nå vært gjennom Fiskenes tidsalder som Jesus innledet og symboliserte. Det begynte godt med høye idealer av nestekjærlighet, elske sin neste som seg selv, hjelpe de fattige og åpne hjertet for større menneskelighet.

Det gikk ikke helt slik. Istedenfor å uttrykke de høyere sidene ved Fiskenes tegn ble det snarere de lavere som kom til uttrykk. Det ble en lang periode hvor menneskeheten svømte som fisk i en stor stim. Endeløse kriger, slaveri, kolonialisering og godt iblandet religiøs puritanisme og seksualangst hentet fra det motsatte tegnet Jomfruen. Videre kom industrialisering og et forbrukersamfunn hvor de fleste er lønns- og låneslaver. Den største delen av verdens befolkning lever fortsatt i fattigdom, mens en elite av store fisk har spist opp alle de små.

VANNMANNENS TIDSALDER

«Gå inn i byen, og der vil det komme mot dere en mann som bærer en krukke med vann. Følg etter ham.» Mark.14:14.

Dette sier Jesus like før det siste måltidet med disiplene for å vise at etter Fiskenes tidsalder følger Vannmannens. Vi har nå gått inn i denne tidsalderen. Mye optimisme er knyttet til den nye tidsalderen med helhetstenkning, humanisme og revolusjonerende teknologiske løsninger. Det siste har allerede forandret samfunnet dramatisk og mer teknologi er på vei. Kanskje kommer et nytt framtidssamfunn basert på slike verdier?

En mulighet er at de lavere sidene av Vannmannen kommer til uttrykk. Teknologi kan føre til økt kontroll, og en ny verdensorden etter modell av George Orwells 1984 kan bli resultatet. Vannmannen er et lufttegn knyttet til kunnskap og ideer. Gjennom kunnskap om hvordan verden virker er det vårt ansvar å forhindre at det skjer. Muligheten er her, men vil vi gripe den?

Kapittel 7

JOHANNES ÅPENBARING

Verdens mest berømte psykedeliske reise

ohannes åpenbaring har fått mye oppmerksomhet på grunn av profetiene mange relaterer til vår tid. Det har vært dommedagsprofetenes fremste skremselspropaganda til alle tider. Her er det nok ssvovel til å få de fleste menigheter til å stivne av skrekk, falle på kne og bidra flittig til kollekt-bøssen. Her ses nærmere på denne åpenbaringen og undersøker om dommedag er noe å bekymre seg for.

EN INDRE REISE

Johannes Åpenbaring er den siste boken i Bibelen. Det er en tekst mye omtalt, få er fortrolig med og enda færre forstår. Teksten i seg selv er obskur. Den er basert på at evangelisten Johannes får et syn eller åpenbaring. Antakelig har han inntatt noen av naturens hallusinogene planter uten at teksten går i detaljer på dette punktet. Mistanken er likevel berettiget da andre kilder viser til at slike planter var hyppig brukt blant religiøse mystikere og i ulike okkulte tradisjoner på den tiden.

Psykedeliske stoffer er blitt brukt den gang som nå, for tilgang på utvidete sanseerfaringer og for indre reiser for dypere innsikter i psyken og livets indre hemmeligheter. Orakelet i Delfi oppnådde transe fra underjordiske vulkanske avgasser. Sjamaner bruker medisinplanter. Vikingene spiste fluesopp og det norrøne diktet Draumkvedet ble skrevet under innflytelse av slike stoffer, og med mulig litterært slektskap med Johannes åpenbaring. Opplevelsene beskrevet har likhetstrekk med en LSD tripp gått amok. Det byr på utfordringer å trekke fornuft ut teksten. Mange har prøvd. Her er forsøkes å få spaden under en jevnt over uforståelig tekst.

PROFETI FOR DE SISTE TIDER?

I en fargerik ordsalat og psykedelisk blanding av engler, demoner, stjerner, himler, ildkuler, regnbuer, Guds forbannelser, horer, mordere, blodbad og intet mindre enn dommedag og det som verre er, skinner likevel en rød tråd gjennom teksten av Guds oppgjør med ondskapen i verden. Det består av en voldsom utrensning av jorden, enorme destruksjoner, verdenshavene fylt med blod, solen slokner, ild regner fra himmelen, gresshoppeinvasjon, sykdom, pinsler og til slutt gjenopprettelse av harmoni, fred og Guds kjærlighet.

De få menneskene som har overlevd løftes opp i lyset og forenes med Jesus – og der slutter Bibelen.

Grunnen til at Johannes Åpenbaring har fanget manges interesse er fordi skriftet regnes som en profeti over de siste tider på jorden. Den jødisk-kristne kulturen har alltid vært apokalyptisk. Drevet av en tro på at etter oss kommer syndefloden, undergangen er nær og ingen kommer til himmelen uten å gå gjennom helvetes porter for kortere eller lenger opphold.

Dommedagsprofetier føyer seg inn i en generell mentalitet av nekrofilie med en større kjærlighet til døden enn til livet. I religionene kommer det til uttrykk i at livet i himmelen er mye bedre enn på jorden. Derfor er døden attraktiv fordi det er den raskeste veien til himmelen. For muslimene venter 72 jomfruer (og svigermødre). Hellige krigere og selvmordsbombere kan knapt komme dit raskt nok. Å lokke med sex i det hinsidige ser ut til å gå hjem og er nok en av grunnene til at så mange finner denne religionen så sympatisk. Så lavt har kristendommen tross alt ikke sunket, men jevnt over er gjennomgangsmelodien i kristne klagesanger at jo større lidelser på jorden, desto større er belønningen i himmelen.

I valget mellom pengene eller livet, velger de fleste pengene, i hvert fall hvis en er politiker, bedriftsleder, aksjonær eller arbeider og valget står mellom naturen og arbeidsplasser, profitt og økonomisk vekst. Det har med behovet for kontroll å gjøre. Døde ting er mer kontrollerbart enn det levende. Dypest sett er det en frykt for livet.

Gjennom det meste av vestlig kulturs historie har dommedag alltid spøkt i bakgrunnen. Datoen har riktignok blitt utsatt mange ganger, men i vår tid rykker dette skrekkscenariet stadig nærmere. Både fordi vi aldri i historisk tid har vært teknologisk i stand til å utslette oss selv gjennom krig, forurensning og overforbruk av ressurser, og fordi det i Åpenbaringen finnes flere konkrete referanser til vår tid.

TJERNOBYL – FORSMÅK PÅ DOMMEDAG

Gud er som nevnt ikke fornøyd med livet på jorden. Onde makter, djevelen, synd og hor har tatt kontrollen, – så alle himmelens syv engler kaster forbannelser og pinsler over jorden. Her er den tredje engelen i gang:

«Den tredje engelen blåste i basunen, og en stor stjerne falt ned fra himmelen, flammende som en fakkell, og den falt på tredjedelen av elvene og på vannkildene. Stjernens navn var Malurt, og tredjedelen av vannet ble til malurt. Og mange mennesker døde av vannet fordi det var blitt forgiftet.» 8:10-11.

Dette kan være en spådom om atombomben. Men kanskje enda mer nærliggende Tjernobyl-ulykken i 1986 hvor et av Sovjetstatens mange atomkraftverk eksploderte. Tjernobyl betyr på russisk malurt.

Hundretusener døde som følge av katastrofen. Ikke umiddelbart, men av stråleskadene på lenger sikt. Særlig gikk det ut over barn som har mindre motstandsdyktighet mot radioaktivitet enn voksne. Mange døde av kreftsykdommer med ufattelige lidelser for utallige familier. Området ble evakuert og innbyggerne måtte flytte, men skaden var skjedd og sykdommene fulgte med. Langtidsvirkningene i store deler av Europa etter Tjernobyl-ulykken er langt fra kartlagt hvis det overhodet er mulig.

Både vannet og luften ble forgiftet. Store radioaktive skyer drev over Europa og rammet også Norge. Både reinsdyr og sau oversteg tillatte becquerel-verdier. Over natten var kjøtt fra disse dyrene helseskadelig og uspiselig i de neste par tusen år.

Problemet ble heldigvis løst ved å heve becquerel verdiene! Store annonser kom i avisene. Rein- og sauekjøtt kom tilbake til kjølediskene, handlevognene og middagstallerkenene. Det er nå på menyen igjen etter et par ukers opphold og spises med god

samvittighet og norske helsemyndigheters velsignelse. Dette korte skrekkscenariet og forsmak på dommedag i er nå glemt. Norsk landbruk har fortsatt en strålende framtid.

DYRET I ÅPENBARINGEN

Mange har undret seg over hva dyret i åpenbaringen er. Her taler teksten for seg selv:

«Og jeg så et dyr stige opp av havet. Det hadde ti horn og sju hoder. På sine horn hadde det ti kroner. Og på sine hoder hadde det spotte-navn.

Dyret som jeg så, lignet en leopard, og det hadde føtter som en bjørn, og munnen var som munnen på en løve. Og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor makt.

Og jeg så et av dyrets hoder likesom såret til døden, men det dødelige sår ble lagt. Og all jorden undret seg og fulgte etter dyret.

De tilbad dragen, fordi den hadde gitt dyret makt. Og de tilbad dyret og sa: Hvem er lik dyret og kan stride mot det?

.... Det åpnet sin munn til spott mot Gud – til å spotte hans navn og bolig og dem som bor i himmelen.

Og det ble gitt det å føre krig mot de hellige og seire over dem. Det ble gitt dem makt over hver stamme og hvert folk og hvert tungemål og hvert folkeslag.

Alle som bor på jorden skal tilbe det...» 13:1-8.

SJELELIG PSYKODRAMA

Når barn leker politi og røvere eller cowboyer og indianere begynner leken med å dele seg i to grupper, – de rette og de feige, de gode og de onde. Lignende kan en forestille seg at livet på jorden begynte med en slik rollefordeling i livets sjelelige psykodrama.

Kanskje er det slik at vi egentlig er engler som tilbringer tidløs uendelighet i himmelske sfærer. Her faller vi hverandre om halsen, spiller på vakre musikk-instrumenter og forsikrer hverandre at alt er kjærlighet og evig godhet. Inntil en av englene fandenivoldsk sier:

- *Bevis det!*

- *Bevis at alt er kjærlighet.*

Ta deg en inkarnasjon eller to som menneske. Prøv deg i den materielle verden hvor du bli slått, irettesatt og misforstått allerede som barn. Hvor du må arbeide fra morgen til kveld og spise ditt brød i ditt ansikts sved. Hvor pengene styrer verden, alle konkurrer med alle og den enes brød er den andres død. Hvor alt er farlig og ingen overlever. Hvor døden lurder rundt hver eneste sving. Hvor du piskes rundt i hamsterhjulet og bedøves foran fjernsynet utmattet og svimmel etter sentrifugeringen i forbrukerkarusellen. Hvor du rammes av sykdom, sendes i krig, tortureres til døde og ser dem du elsker, barn og familie bli skutt foran øynene dine.

- Da skal vi se hvor mye kjærlighet du har tilbake. Kan du fortsatt elske livet, kan du fortsatt prise Guds herlighet og se at selv det onde er godt?

HVIT OG SORT MAGI

Det er på en slik bakgrunn at vi må forstå at ondskap er en del av livets drama og spiller en viktig rolle. Ondskap gir oss opplevelser og erfaringer vi som sjeler ellers ikke ville få dersom alt er fred og fordragelighet. Ondskap er til vårt eget beste. Det er for sjelelig modning og utvikling. Livet ville bli kjedelig uten. Hva er vel en kriminalroman uten et par mord eller to? Noen må påta seg rollen som forbrytere, kriminelle, despoter, diktatorer, masse mordere, sadister, psykopater og tyranner for å være katalysatorer for sjelelig vekst.

Vi er alle magikere og det er to former for magi. Hvit eller sort, – som på sjakkbrettet, som gulvet i et hvert frimurertempel eller på de fleste politituniformer. Hvite

magikere arbeider for lyset og for å tjene Gud. Sorte magikere arbeider for mørket, for å tjene seg selv og sin gud, djevelen eller Satan. Eller slik den beryktede satanisten Aleister Crowley uttrykte det: «*Do what thou wilt, shall be the whole of the law. Love under will.*»

Essensen av satanisme er egoets totale frihet til å gjøre hva det vil uten konsekvenser. For å maksimere makt, nytelse og personlig tilfredsstillelse. Hensynsløst skal det kunne utnytte, skade, voldta eller drepe hvis det har lyst. Det er den ultimate egoisme av å leve etter sin egne lover. Viljen dominerer over kjærlighet. Det er kjærlighet til egoet, men tross alt kjærlighet.

Mange tenker bare på seg selv, og dette er egoistens ubeviste livsfilosofi. De fleste har skyldfølelse for slike rå, brutale og kyniske krefter i sinnet og prøver å forandre dem. Satanister ser på en slik holdning som svakhet og ynkelig. I følge dem er egoisme ikke noe å skamme seg over. Tvert i mot, de dyrker den og tar den til sin ytterlighet.

Hobby-satanisme er i dag en mote og trend blant unge, – i musikkindustrien, filmbransjen, i tatoveringsmiljøer, blant motorsykkelgjenger og generelt blant personer med lav selvfølelse og behov for å være tøffe. Rockekonsserter er i mange tilfeller rene satanistiske messer hvor deltakerne er intetanende om hvilke krefter de påkaller og hvilke destruktive effekter det kan ha.

Virkelige satanister er likevel noe helt annet. Det er de store spillerne på verdensscenen. De er organisert i egne nettverk, trekker i trådene, har en agenda, starter kriger, ommøblerer verdenskartet, regjerer verden, kontrollerer massemedia og designer kulturen. De styrer menneskeheten som en saueflokk med samme selvfølge en bonde passer på flokken sin. De tilhører eliten hevet ut over vanlige folk som for dem er bare sauer. De synes de påtar seg en viktig jobb og gjør den bra, – at det følger privilegier med, skulle bare mangle.

De vet hvordan verden virker. De er åndelige og vet at den åndelige verden er den virkelige verden. Magi virker og de benytter seg av sin frihet til å gjøre hva de vil. For dem er satanisme en åndelig praksis.

Hvit magi er å sette kjærlighet til Gud over ens egen vilje og tjene Gud fremfor seg selv. Dette er de to mest dominerende religionene på jorden. *Grensene går ikke mellom de ulike religionene, men hvordan de praktiseres.*

Den største delen av menneskeheten er hvite magikere, mens en minoritet er sorte. De kontrollerer og styrer verden gjennom et skjult hierarkisk nettverk av konger, prester, politikere, dommere, banker, multinasjonale selskaper, korporasjoner, organisasjoner, hemmelige samfunn, industri, militær, politi, fengsel, utdanning, vitenskap, medisin, massemedia, underholdningsindustrien og alle sentrale samfunnsfunksjoner. *«Det ble gitt dem makt over hver stamme og hvert folk og hvert tungemål og hvert folkeslag.»* Og *«Alle som bor på jorden skal tilbe det...»*

Slik har det vært siden Babylons dager og lenge før det. Maktens sentrum har flyttet seg fra Egypt, Asia, Midt-Østen, Romerriket, Europa og til London som vår tids Babylon. Navnet er bare en omskrivning. London er fortsatt verdens finansielle senter selv om den politiske stormakten etter 2.verdenskrig flyttet til USA.

DYRETS MERKE

I det en entrer City of London som i likhet med Vatikanet og Washington DC. er egne selvstendige stater, og maktelitens henholdsvis økonomiske, ideologiske og politiske maktsentre, blir en møtt med statuen av en drage.

«Og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor makt.» «De tilbad dragen, fordi den hadde gitt dyret makt.»

Drage er maktelitens fremste symbol. Det finnes i byvåpen, kommunevåpen, på flagg, i statuer, på bilmerker og firmalogoer verden over.

For noen år siden ble det norske flagget på landslags-trøyen til fotballspillerne skiftet ut med en drage og flagget ble plassert i nakken. Slik hunder markerer sine territorier er makteliten tilsvarende aktiv og nærmest besatt av å sette sine okkulte symboler over alt hvor de kan slippe til. Landslagstrøyene måtte imidlertid kastes da makteliten tapte den kampen. Det ble for drøyt.

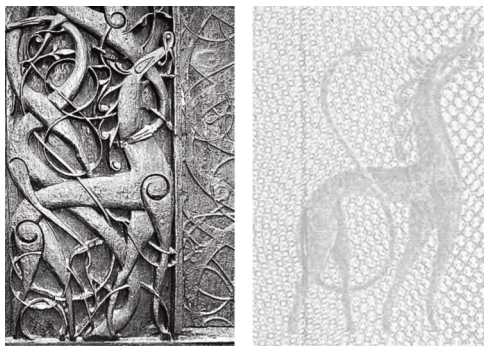
Mer hell har de hatt med det norske riksvåpenet. Det var opprinnelig en løve, men har gradvist skiftet form og ligner stadig mer på en drage. *Snu bildet opp ned og halen former et 6-tall. Gang det med de tre takkene på halen og det gir 666. Tilfeldig?*

Riksvåpenet fra 1844 og dagens.

På hver eneste norske pengeseddel er det bilde av en drage og i hvert eneste norske pass. *

Dragen i passet er på side to, og vannmerket i hver eneste side. Dragen kommer fra Urnes stavkirke og er et dyr med djevelhale, dragemunn og drageman og ellers ukjent i norsk fauna. Halen former et omvendt sekstall. Med enden av halen tredelt kan det ganges med tre og gi 666, – et tall med en litt spesiell betydning.

REPTILER I MENNESKELIG FORM

Denne kjærligheten til drager og reptiler stikker langt dypere fordi de øverste sjiktene av maktpyramiden er reptiler. Muligens finnes det to raser på jorden. Mye tyder på at dette sitatet fra Bibelen henviser til dette: .

«Kjempene var på jorden i de dager, og likeså siden, da Guds sønner gikk inn til menneskenes døtre, som fødte dem barn. Dette er de mektige menn i gammel tid, de navngjetne.» 1.Mos. 6:4.

* Dragemerket finnes på seddelserien fra 1994. Den er gradvist avløst av den nye serien fra 2017. Her er dragen fjernet, mens andre maktsymboler er kommet i stedet. De fleste betalinger skjer nå med micro-chippede kort og kontanter får mindre betydning.

Disse kjempene er ikke mennesker. De er oss underlegne i følelser, men er oss langt overlegne i intelligens. De har kun en menneskelig kropp, men på astralplanet er deres energikropp og vesen av en helt annen natur. De har evnen til å «*shape-shift*». Det vil si de kan skifte mellom disse to formene enten som menneske, eller forvandle seg til sin sanne form som en kaldblodig reptil og personifisering av ondskapen selv.

Gjennom historien har de vært konger, hærførere, prester og tilhørt makteliten som alltid har styrt verden. De gjenkjenner hverandre og er nøye med hvem de gifter seg med og får barn med fordi deres arvelige egenskaper og gener er i blodet.

De mest rendyrkede og høyest opp i hierakiet er psykopater uten menneskelige følelser og ernærer seg av andres lidelse. Negative menneskelige følelser er deres mat. Derfor inntar de posisjoner med makt hvor de kan skape mest mulig lidelse i form av fattigdom, sult, sosialt kaos og en uendelig lang rekke kriger. Hva de kaller krigens teater. For dem er det underholdning og en fest. For mennesker flest uendelige lidelser og smerte.

De er dypt religiøse og deres gud er Satan. De fleste er aktive satanister i en religion med langt større utbredelse enn de fleste er klar over.

Stanley Kubrick lettet litt på sløret i filmen *Eyes Wide Shut* og ga et lite bilde av makteliten fra innsiden. Bare dager etter at filmen var ferdig døde Kubrick uventet av hjertestans. Filmverdenen er ellers full av vampyrer og tegnefilmfigurer som kan skifte form på denne måten. For eksempel i fantasifilmene *Shrek*. Filmen og fiksjonens verden er hvor makteliten ofte gjemmer sannheten i full åpenhet.

David Icke var blant de første til å bringe dette temaet på banen omkring årtusenskiftet i boken *The Biggest Secret*. Dette er konspirasjonsteorier for viderekomende. Ikke alle sover like godt etter kortere eller

lenger opphold i hans verden. Temaet generelt er ikke for de lettskremte. Dem hvor disse påstandene virker for drøye, oppfordres til å studere mer på egenhånd. Her er det malt med en bred pensel. Temaet er dyptgående og langt mer nyansert.

Det hjelper å ha i bakhodet at livet er en film og vi er deltakere i livets psykodrama hvor alle spiller ulike roller. Ondskapen er en test på om vi lar oss skremme, eller fortsatt lever i illusjonen og tror at verden er virkelig.

KULTURER HAR MÅTTE VIKE

«Og det fikk makt til å gi dyrets bilde livsånde, så at dyrets bilde til og med kunne tale, og gjøre så at alle de som ikke ville tilbe dyrets bilde, skulle drepes. 13:15.

Mange som ikke ville tilbe dyrets bilde er drept. Før Columbus antas det at det var 60 millioner indianere i Amerika. I dag er den indianske urbefolkningen desimert til en halv million. Det har foregått et folkemord og nedslakting av indianere historiebøkene har unnlatt å skrive om. Det trekkes heller ikke fram at den amerikanske hærens fremste våpen i deler av denne tiden var Krag Jørgensen geværet produsert av Kongsberg våpenfabrikk. Også Norge har blod på hendene.

I Kongo drepte den belgiske Kong Leopold anslagsvis 10-15 millioner, hvilket kun har etterlatt en fotnote i historiebøkene. De spanske conquistadorene i Sør-Amerika slo sikkert slike rekorder og mistet bare tellingen.

Dette var langt fra de eneste kulturene som har måtte vike for maktelitens underleggelse av jorden. Utryddelsen av urbefolkningene verden over var ikke så mye for å ta deres land og ressurser, men mest for å utrydde deres tenkemåte, verdensbilde og deres mer

naturlige levemåter. De lot seg ikke indoktrinere og kontrollere om de ikke omvendte seg til kristendommen i Vesten eller til kommunismen i Østen.

I dag inntar denne masseindoktrineringen andre former. Religionene spiller mindre rolle. Vitenskapen er blitt den nye religionen. Her er troen tatt til sin motsatte ytterlighet av ateisme og et verdensbilde oppstått av kaos og uten mening. Teknologi er den nye guden i en datafiksert verden gått åndelig konkurs.

MICRO-CHIPPING

Spesielt denne passasjen setter Åpenbaringen i sammenheng med moderne tid og data-alderen:

«Det utvirker at det ble gitt til alle, små og store, rike og fattige, frie og trelle, et merke i sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket: dyrets navn eller tallet for dets navn.» 13:16

Micro-chipping er allerede en realitet. Mange hunde- og katte-eiere har vært hos dyrlegen og fått operert inn en elektronisk micro-chip under pelsen. Det gjør at katten kan passere katteluken i døren og holde fremmede katter unna matfatet. Dyrene kan spores dersom de skulle bli borte.

Med mennesker er denne teknologien litt mer problematisk. Ikke bare Datatilsynet får bakoversveis, men mange reagerer på en slik utvidelse av overvåkingssamfunnet. Med en micro-chip under huden trenger en ikke lenger bank-kort, det er bare å vise fingeren i butikken. Barn kan finnes om de blir kidnappet eller borte. All helseinformasjon vil være tilgjengelig ved akutte innleggelse på sykehus. GPS i bilen ville kunne fange opp en fotgjenger eller syklist lenge før de er i fare for å bli påkjørt.

Chippen vil også kunne sende signaler inn i kroppen. Det gir mulighet for å styre tenkning og hjernen som en datamaskin. For ukontrollerbare og brysomme personer kan chippen forårsake en snarlig og uforklarlig død.

Micro-chipping av hele befolkningen er en viktig brikke i en nært forestående ny verdensorden. Åpenbaringens profeti vil nok gå i oppfyllelse og i nær framtid vil ingen kunne kjøpe eller selge uten den som har dette merket under huden. Bompengebrikkene er allerede innstallert i de fleste biler. Betalingskortene har allerede blitt chippet. Neste steg er at de flytter inn i kroppen. I Sverige som er et foregangsland på så mange spennende områder, kan man allerede kjøpe togbilletter med en chip under huden. Svenske tilstander er på vei også til oss.

DJEVELENS TALL

*Heri består visdommen. Den som har forstand, la ham regne ut dyrets tall! For det er et menneskes tall. Og dets tall er seks hundre og sekstiseks.»
13:18*

Det hviler en mørk aura over tallet 666. Det er djevelens tall, og den som tilber djevelen bruker det flittig. Walt Disney en durkdreven satanist, sørget for å få det med i signaturen sin og utallige kjendiser, popstjerner, filmikoner og praktiserende satanister bruker det flittig bevisst og ubevisst.

Horus øye, det en øye sett på toppen av pyramiden på den amerikanske dollarseddelen er tilsvarende et symbol på maktelitens allianse med mørket og herskeren over jorden. Som alle som bor på jorden skal tilbe, i følge Åpenbaringen.

De som vil opp og fram i verden har skjønt det. For virkelig suksess i politikk, film, media, religion, musikk og alle sentrale samfunnsarenaer må en være på inn-

Kjendiser i film- og musikkbransjen viser hyppig denne okkulte gesten for å vise hvem de får sin suksess og berømmelse fra. De viser det ene øyet og fingrene formet til et 6-tall. Gang det med de tre fingrene og det blir 666.

siden av klubben. En må forstå at for jordisk suksess er det djevelen en tilber.

Og skal en nå ekstra langt kan en som Faust selge sjelen djevelen i bytte mot jordisk rikdom, berømmelse, sex og makt. Dette er ikke bare en talemåte blant enkelte berømte personer i musikkbransjen, – kanskje er det mer realiteter i dette ...than meets the eye. Eller som Bob Dylan synger:

*«But you're gonna have to serve somebody, yes
Indeed you're gonna have to serve somebody
Well, it may be the devil or it may be the Lord
But you're gonna have to serve somebody.»*

Djevelen, Baphomet, Lucifer og ondskap er ikke bare en mytologisk figur for å skremme barn og enfoldige religiøse, men er en levende kraft og herskeren over jorden. Grunnleggeren av teosofien Madam Blavatsky skriver det slik:

Johannes Åpenbaring

«En av de mest skjulte hemmeligheter involverer de såkalte falne engler. Satan og hans opprørskhet vil på denne måten bevise å ha blitt den direkte frelser og skaper av det hellige mennesket. Når den overtroiske oppfattelsen fra kirken opphører vokser Satan inn i et storslagent bilde. Det er Satan som er guden for vår planet og den eneste guden. Satan eller Lucifer representerer den sentrifugale energien i universet, dette evig levende symbolet for selvoppofrelse for menneskehetens intellektuelle uavhengighet.»

H.P. Blavatsky. The Secret Doctrine.

Baphomet, Djevelen, Lucifer, Satan. Kjært barn har mange navn. Er dette det beryktede Dyret i Åpenbaringen?

ZOMBIE-SAMFUNNET ER PÅ VEI

Det pågår en krig og menneskeheten er under angrep. Målet er å frata mennesket dets sjel. Det er å frarøve menneskets dets følelser, lys, glede, nysgjerrighet, aspirasjoner, håp, kjønn og dets menneskelighet.

Det skjer gradvis gjennom en systematisk *dehumanisering* og forvandling av mennesker til maskiner, roboter, zombier og slaver i et datastyrt diktatur med total kontroll over menneskeheten og livet på jorden.

Denne prosessen er på god vei med økende forurensning av jorden, luften og vannet. Masseproduksjon av unaturlig og usunn mat. Eksplosjon av biologisk degenererende sykdommer og en iaktrogenetisk medisindustri som skaper mer sykdom enn den helbreder. Kjemisk forgiftning av atmosfæren. Splitt og hersk gjennom kunstig skapte konflikter mellom sosiale grupper med konstruerte religioner og ideologier som kristendom og islam eller kommunisme og fascisme. Systematisk kontroll og endringer av menneskelige verdier gjennom massemedia. Nedbygging av utdanningsystemet. Destruktive verdier gjennom film- og musikk med grenseflytting av vold og sex for å gjøre følelselivet stadig mer primitivt og begrenset. Kvinnefrigjøring manipulert til maskulinisering, promotering av kjønnsløshet, homoseksualitet og nedbrytning og avskaffelsen av familien.

Listen kan fortsette og er ikke en tilfeldig prosess, men en styrt utvikling fra en maktelite som synes kultur og samfunnsutvikling er for viktig til å bli overlatt til tilfeldighetene. Menneskeheten vil forbli slaver og maktesløse så lenge de er uvitende, hjernevasket og indoktrinert. Så lenge de kun følger flokken og ikke våger å åpne øynene og våkne opp, kan mye tyde på at Johannes Åpenbaring er en profeti for vår tid.

MEN STØRST AV ALT ER KJÆRLIGHETEN

Fr jeg kristen? Neppe. Å gjøre spørsmålet om religion til en personlig identitet i form av å være kristen, hindu, buddhist eller muslim, forutsetter *et dualistisk perspektiv* og er en feil oppfatning av hvem jeg er. Uvitenhet er når jeg identifiserer meg med den personen jeg tror jeg er, med et navn, alder, kjønn, nasjonalitet, relasjoner, familie, jobb, personnummer, adresse – og en kan gjerne tilføye religion eller livssyn til listen.

Ut fra *et ikke-dualistisk perspektiv* er det ingen adskilthet. Jeg er bevissthet, eksistens, væren – jeg er alt. Jeg er solen, stjernene, dyrene, himmelen, blomstene, andre mennesker, – alt jeg opplever er meg. Det er Gud, Selvet eller bevisstheten i sin skapte form. Hvordan kan jeg være noe så begrenset som en liten person som tror på en bestemt tolkning av en flere tusen år gammel bok og som noen i fellesskap har gitt et navn og kalt for kristendom?

Å leve med en slik viten, kunnskap og perspektiv er ikke enkelt, fordi uvitenheten stikker så dypt i sinnet.

Konstant blir jeg sugd tilbake i uvitenhet og dualismens begrensede perspektiv av å identifisere meg med å være en bestemt person med alle mine spesielle preferanser og konstante streben for å maksimere min lykke, unngå ulykke og holde meg innenfor min lille personlige komfortsone. Dette er hva Albert Einstein kalte en form for optisk illusjon.

«Mennesket er en del av helheten, som av oss kalles «universet», en begrenset del i rom og tid. Mennesket opplever seg selv, sine tanker og følelser som noe som er atskilt fra resten - en form for optisk illusjon av sin egen bevissthet. Denne illusjonen er et slags fengsel for oss, som begrenser oss til våre personlige behov og til sympati for kun de personene som står oss nærmest. Vår oppgave må være å frigjøre oss fra dette fengselet ved å utvide vår medfølelse til å omfavne alle levende vesener og hele naturen i sin skjønnhet.»

Denne oppgaven av å frigjøre oss fra vårt mentale fengsel er en praksis. Den består i en konstant påminnelse av hvem jeg er. Frigjøring krever kvalifikasjoner. Det skjer ikke av seg selv. Forholdene må legges til rette ved å rense sinnet for tankemønstre av begjær, lyster, ønsker, frustrasjoner, hat, arroganse, egoisme, sjalusi, bitterhet, smerter og alle uoppgjorte spenninger og konflikter. Det er den sanne betydningen av tilgivelse.

Å lese åndelig litteratur og være med opplyste å inspirerte lærere har alltid vært av stor betydning. Først og fremst er det en indre reise hvor alle må gå sin vei. Meditasjon er sentralt fordi det er en praksis av å roe sinnet og åpne opp for stillheten hvor dypest sett alle svarene finnes. Eller som det står i Salmenes bok:

«Vær stille, og vit at jeg er Gud.» 14:10.

Men størst av alt er kjærligheten

Det finnes to veier til frigjøring. Den direkte veien gjennom kunnskap og den indirekte veien gjennom handlinger. En integrert praksis består av begge. I Bibelen forklares begge gjennom de to historiene om Adam og Eva og Kain og Abel. Resten av Bibelen er en gjentakelse av disse temaene i ulike varianter for dem som ikke forstod de to første historiene.

En slik åndelig praksis er enkel, men vanskelig på grunn av sin enkelhet. Frigjøring er ikke spesielle opplevelser, men selverkjennelse.

Dette virker forstått av Paulus og kommer til uttrykk i den berømte Kjærlighetens høysang som brukes flittig i visler fordi alle er så glad i den siste setningen. Men det forutgående teksten er vel så interessant:

*Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg
som et barn, forsto jeg som et barn.
Men da jeg ble voksen, la jeg av det barnslige.
Nå ser vi i et speil, i en gåte,
da skal vi se ansikt til ansikt.
Nå forstår jeg stykkevis,
da skal jeg erkjenne fullt ut...
Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet.
Men størst blant dem er kjærligheten.*

Et speil i en gåte, – er det ikke nettopp livet som en illusjon? Å bli voksen – er det ikke å få erkjennelse og forstå hvem jeg er?

Ja, kjærligheten er det største, men hva er kjærlighet? Er ikke kjærlighet det jeg retter min oppmerksomhet mot? Er ikke kjærlighet, min egen bevissthet og væren. Er ikke kjærlighet den jeg er?

APPENDIKS

Dere er guder....

Standardåpningen i gudstjenester gjennom tidene har lenge vært at menigheten reiser seg og bekjenner sine synder. I senere tid er dette rykket lenger ut i liturgien og menigheten slipper nå å reise seg under syndsbekjennelsen. Essensen er likevel en dualistisk forestilling om adskilthet mellom mennesket og Gud med en psykologisk effekt av skyld- og skamfølelse. Videre bes det om nåde for *«meg syndige menneske som har krenket deg i tanker ord og gjerninger»*. *«Tilgi meg alle mine synder, og gi meg å frykte og elske deg alene.»*

Sammenblanding av frykt og kjærlighet er hva psykologer kaller for doublebind- kommunikasjon hvor foreldre for eksempel sender doble signaler til barnet. Det skaper forvirring og utrygghet, og i alvorlige tilfeller sinnslidelser.

Syndsbekjennelsen er oppdatert etter Luthers versjon. Prester i Den norske kirken har nå syv forskjellige å velge mellom og alt avhengig hvor syndig menighet de har.

Bibelen virker å ha langt høyere tanker om mennesket enn kirken. Der er vi ikke høyere syndere dømt til evig fortapelse om ikke høyere makter kommer oss reddende til unnsetning. I Bibelen er vi skapt i Guds bilde og er som ham guder. Har kirken glemt dette?

«Står det ikke skrevet i deres lover I eders lov. Jeg har sagt: Dere er guder.» Joh. 10:34

«Jeg har sagt: Dere er guder, dere er alle Den Høyestes sønner.» Salmenes bok 82:6

«Sannelig, sannelig sier jeg dere. Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør, og han skal gjøre større enn disse.... » Joh. 14:12

Når ditt øye er ett....

Tidligere Bibelversjoner kan noen ganger være en fordel å vende tilbake til. Et spennende skriftsted «lost in translation» er Lukas 11:34, i moderne norsk oversettelse og i forhold til King James versjonen av 1611:

«Ditt øye er legemets lys, når ditt øye er friskt, da er også hele ditt legeme lyst, men er det sykt, da er også ditt legeme mørkt.»

«The light of the body is the eye, therefore when thy eye is single, thy whole body is full of light. But when thyne eye is full over evil, thy body is also full of darkness.»

En mulig tolkning er at øyet, det som ser, er oppmerksomhet og bevissthet. Ved å fokusere på det gode blir tilsvarende kroppen og personen et skinnende lys i betydningen av positivitet, godhet, kjærlighet og glede. Mens egoisme, grådighet og begjær har en formørkende effekt på sinnet og personen.

Det er forskjell på et friskt øye, og bare ett øye. Dette ene øye kan være med referanse til «det tredje øyet» eller chakraet midt i pannen. Dette brukes ofte i meditasjon som det mest sentrale punktet for konsentrasjon og regnes i yoga og andre tradisjoner for en døråpner til den indre verden. Det er et sentral punkt til aktivering av kroppens eteriske energifelt eller legeme av lys.

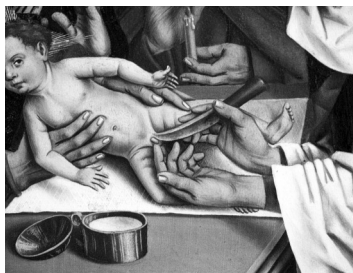
Om religion

«I dag vet vi at en religion innebærer nødvendigvis ikke symboler og ritualer, eller kirker og prester. Hele dette ytre apparatet er kun den overfladiske delen. Essensielt er religion ikke annet enn en samling av kollektive forestillinger og oppførsel utøvd med en bestemt autoritet.»

Emile Durkheim

Omskjæring

Etter at Noah døde 950 år gammel rykket Abraham fram i førersetet for det jødiske folk. Han ble bare 175 år, men fikk likevel utrettet mye. Blant annet innførte han en gammel egyptisk praksis: omskjæring.

«Alt mannkjønn hos eder skal omskjæres. I skal omskjæres på eders forhud; det skal være tegnet på pakten mellom mig og eder. Åtte dager gammelt skal hvert guttebarn hos eder omskjæres, slekt etter slekt, både den som er født hjemme, og den som er kjøpt for penger, alle som hører til et fremmed folk og ikke er av din ætt. ... En uomskåret av mannkjønn, en hvis forhud ikke blir omskåret, han skal utryddes av sitt folk; han har brutt min pakt.»

1. Mosebok 17:10-13.

Denne tydelige befallingen fra Gud ser kristne gjennom fingrene med. I likhet med mange av Bibelens lover og påbud gjaldt dette for en annen tid og kan derfor med god samvittighet utelates. Praksisen ble forlatt i overgangen fra jødedom til kristendom på tross av at Jesus ble omskåret.

Jøder og muslimer er fortsatt ivrige tilhengere av omskjæring. For dem er det en religiøs og sosial plikt ingen av guttebarn blir forskånet fra.

Omskjæring er et drastisk skritt. Dersom dette utføres på voksne skjer det under full narkose. Det er en utbredt forestilling at barn og dyr ikke opplever smerte på samme måte som voksne, derfor er rituell omskjæring av barn uten bedøvelse. Litt skrik fra eller til spiller mindre rolle.

Det må ha vært en rasjonell grunn til denne skikken. Hygiene blir ofte foreslått, selv om det virker usannsynlig tatt i betraktning at hygiene ført ble oppdaget på midten av 1800-tallet. Et forslag fra antropologisk hold er at omskjæring fører større aggressivitet. Uten beskyttende forhud blir kjønnsorganet mer utsatt og dermed aktiverer kjertel- og testosteron-produksjon. Omskjæring kan ha vært en strategi for overlevelse og beskyttelse mot

krigerske nabostammer ved å ha de mest aggressive soldatene. Når både jøder og muslimer som stort sett alltid har vært i krig med hverandre, bruker samme metoden er en i grunnen like langt.

Med økt innvandring og et stadig mer multikulturelt samfunn presser særlig muslimene på for å få omskjæring foretatt på statens regning ved norske sykehus. Noen leger synes det tross alt er bedre enn å slippe amatørerne til hjemme på kjøkkenbenken. Andre leger er i mot omskjæring fordi inngrepet er barnemishandling og ikke medisinsk begrunnet.

Med omskjæring settes religionsfrihet på prøve. Respekten for andres tro, religiøse praksis og skikker har sine grenser. Omskjæring eller kjønnslemlestelse av jentebarn har passert denne grensen og er ulovlig i Norge. I Egypt viser en undersøkelse fra 2000 at 97 prosent av kvinnene var omskåret!

I tider hvor de fleste var analfabeter ble omskjæring for komplisert å forklare. Det var derfor lettere å presentere det som en befaling fra Gud. I tider med utdanning og høyt kunnskapsnivå må det stilles krav til rasjonell begrunnelse, – vi er ikke analfabeter lenger.

Omskjæring viser kanskje den mest negative siden ved religion: Det legitimerer å handle irrasjonelt. Det bryter med at vår menneskelighet som er basert på at vi handler rasjonelt overfor hverandre.

Kast ikke perler for svin

«Kast ikke deres perler for svin. De vil bare trække dem ned med sine føtter, og snu seg mot dere og rive dere i stykker.» Matt 7:6

Dette er et stående uttrykk og brukes for å karakterisere noen for dumme til å forstå klokskapen de blir servert. Men det er mer en advarsel til dem som kaster perlene og feilberegner sitt publikum. Kaster en perle til svin, tror de det er mat. Når perlene er harde og setter seg fast i tennene og gjør vondt er det klart de blir sinte. Eller som Ibsen skrev; Se det fikk Fanden fordi han var dum, og ikke beregnet sitt publikum.

Kristen meditasjon

Med meditasjon og mindfulness økende popularitet var kirkens første reaksjon fordømmelse. Å meditere var en risikosport med fare for demonbesettelse og eller å bli omvendt til hinduisme og andre østlige religioner. Omsider tok kirken til seg, – if you can't beat them, join them. Deretter lanserte de kristen meditasjon for å holde følge med tidsånden.

På en måte er dette et slag i luften fordi meditasjon i seg selv en nøytral teknikk. Det er som et speil som viser sinnets innhold. Det finnes ikke egne kristne speil, – så kristen meditasjon er med en slik definisjon av meditasjon meningsløst.

Meditasjon er vedvarende konsentrasjon på et objekt. Slik definerer Patanjali meditasjon i de berømte Yoga sutraene, selve gullstandarden og et av de eldste kilde-skriftene for yogasystemet.

Et slik objekt kan være pusten i nesene, spontane tanker, flammen på et stearinlys, bilde av et ideal, en bestemt tanke, lydene i omgivelsene, et symbol, et skriftsted, en bønn eller et mantra.

Objektet for meditasjon er viktig, men enda viktigere er selve prosessen av konsentrasjon. Ved å fastholde oppmerksomheten på et objekt vil sinnet protestere. Det vil som en full apekatt tenke på alt mulig annet. På denne måten viser sinnet sitt innhold langt mer dyptgående enn hvis sinnet tillates å flyte fritt. Det renser sinnet for sitt innhold av gamle minner, rastløse tanker, begjær, lyster, vonde følelser, traumer og andre underbevisste tankemønstre.

«I begynnelsen var ordet, ordet var hos Gud og ordet var Gud.» Dette kjente skriftstedet understreker betydning av ord, vibrasjoner og lyd som livets opprinnelige urkraft. Derfor er bruken av mantra ofte sentral i mange meditasjonsteknikker.

Mantra har ulike effekter. Det kan sammenlignes med medisinerplanter. De har også sine egne frekvenser og vibrasjoner og det gjelder om å finne den planten som passer for hver enkelt og til ulike behov. Mantra er også kulturbestemt hvor det finnes mantra i alle åndelige tradisjoner.

Det tetteste en kan komme på kristen meditasjon er å velge et kristent mantra. Jesus skal ha gitt et slikt mantra. Det er på arameisk og betyr, *Gud kom til meg*.

På samme måte som en ikke trenger være hindu for å bruke vediske eller hindu-mantra, trenger en heller ikke være kristen for å ha glede av dette mantraet, fordi lyd-vibrasjonene i seg selv har en virkning. Dette mantraet har en hjerteåpnende effekt, men virker enda dypere ved samtidig kontemplere mantraets mening.

Sitt i en komfortabel stilling med rett rygg, enten på en stol eller i en meditasjonsstilling. Lukk øynene, fall til ro og innstill deg på å meditere. Deretter mentalt gjenta mantraet:

MA RA NA TA

Finn den rytmen som faller naturlig. Det er ingen faste regler for varigheten for en meditasjon. Det virker hver gang. Noen mediterer i ti minutter, andre en halv time, en time eller mer. Mantraet kan også brukes kontinuerlig i løpet av dagen.

Jeg møtte Jesus

Bekjennelser fra en motvillig troende

Tilfeldighetene eller høyere makters uransakelige veier fører en dansk journalist på et reiseoppdrag til Spania. Det hun er i ferd med å oppleve har ingenting i hennes fornuftige, danske oppvekst, utdanning og moderne syn på tilværelsen forberedt henne på. Fra å observere kristne slik intellektuelle flest ser med overbærende medlidenhet, er hun selv i ferd med å bli en av dem. Den 47 år gamle Charlotte Rørth er inntil da normal. Snart oppstår opplevelser hvor grunnmuren smuldrer vekk, starter

en indre reise og endevender det meste hun trodde om seg selv og den verden hun lever i.

MØTE MED JESUS

Historien innleder med et varsel.

«I det proppfulle kirkerommet med kritthvite hvelvinger og en altervegg, som lyser opp av gylne statuer og Maria med Jesus på armen, er messen til hans ære nesten forbi. Kirkegjengerne reiser seg fra trebenkene og hilser til alle sider på naboer, fettere og kusiner og brødre. Plutselig viftes folk til siden, av en liten rund svartkledd kone i flate sko og et tørkle i sin venstre hånd. Hun går rett mot meg, og stiller seg rett foran meg. Hun er så liten, under halvannen meter, at hun ser opp på meg, mens hun trekker pusten hektisk og høylytt.

- Du er utvalgt, sier hun, idet hun forpustet tar mine hender inn til seg og knuger dem hardt mot sitt bryst.....

- Du skal fortelle den viktigste historie i din tid.....

- Jorden skal gå under, og bare de som tror, vil reddes.

«Og du skal fortelle det til alle.»

Tre måneder senere er hun i den spanske landsbyen Úbeda. I mellomtiden har hun vært gjennom overraskende lysfenomener, paralyserende transetilstander, sterke drømmer og intense følelser.

I et 500 år gammelt kapell står hun plutselig ansikt til ansikt med en person hun gjenkjenner som Jesus. Landskapet er som hentet rett ut av Bibelhistorien, han er omgitt av disipler, hun merker varmen, ser ansiktstrekk, øynene, klærne og han snakker til henne. Hun er tilstede i denne scenen for 2000 år siden, samtidig som hun ser og hører turistene som snakker bak henne. Hun både ser Jesus føtter på en tørr grusvei samtidig som hun ser flisene i kirkegulvet. De to virkelighetene flyter over i hverandre. Aldri før har hun opplevd noe så intenst, tilstedeværende og levende. Et uendelig øyeblikk fylt av grenseløs aksept, kjærlighet og godhet.

KUNDALINI

Opplevelsen vekker alle hennes journalistiske instinkter. Hun kaster seg over alt hun kan finne for å forstå denne opplevelsen. For å gjøre det ubegripelige, begripelig. Hun intervjuer religiøse eksperter, henvender seg til vår tids skriftlærde både i og utenfor kirken. Hun leser det meste hun kommer over om emnet og holder seg ikke tilbake overfor familie og venner med å fortelle om sine opplevelser. Samtidig er livet hennes en berg og dalbane av intense følelser. Særlig overraskende er det at hun aldri har følt seg mer erotisk, tent og levende. Andre ser at det lyser av henne. Hun gråter ofte skiftende av både sorg og glede. Hun bobler over av energi, men konsentrasjons- evnen svinger og hun må bare følge med på bølgene og de nye strømningene som for tiden styrer hennes liv.

Hun oppdager tidlig at hennes opplevelser er allerede beskrevet i litteratur og på internettsider og kalles *en vekkelse av kundalini*. Det er en aktivering av eterisk energi i kroppens finere energistruktur og med ofte utvidete, ekstatiske og mystiske erfaringer og opplevelser til følge.

Fenomenet er særlig beskrevet innen yoga. Enkelte yogaformer har til hensikt å vekke denne energien fordi det er snarveien til avanserte meditative tilstander og en større

utnyttelse av hjernen. Det antas at vi kun bruker en liten prosentdel av hjernen. Med en vekkelse av kundalini økes dette betraktelig. De fleste har en hjerne som New York med strømstans. En kundalini-vekkelse er som å skru på strømmen og utnytte hjernens fulle kapasitet.

Antakelig er en kundalini-vekkelse også en aktivering av naturlig forekommende transmitter-substanser i nervesystemet med lignende effekter som LSD, DMT eller ayahuasca og andre medisinerplanter med hallusinogene effekter.

Oftest er en vekkelse av kundalini moderat, men i sjeldne tilfeller dramatisk. Det kan utløses gjennom yoga, meditasjon, psykoterapi, religiøs praksis, sorg, fysisk slag eller for Charlottes del tilsynelatende helt ut av et blå. Minner fra tidligere inkarnasjoner kan også ha vært utslagsgivende hvor spor fra underbevisstheten bobler til overflaten og fører til slike opplevelser.

De mest dramatiske reaksjonene kan være rystelser, lysopplevelser, synske evner, intense følelser, søvnløshet, healing-evner, forøket energi, ekstatiske tilstander, syner og visjoner. Det kan føre til alt fra lett oppstemthet til ute av stand til å leve et vanlig liv. Det kan betraktes som en utrensingsprosess og sammenlignes med å sende vann med høyt trykk gjennom en hageslange. Ligger slangen tilfeldig og kaotisk oppkveilt vil den når vannet settes på, sprelle og virvle ukontrollert rundt på gressplenen. Etter en stund, dager, måneder og til med år går det over.

Psykiatrien har lenge vært uforstående til fenomenet og har reagert med å dempe reaksjonene med medikamenter og andre drastiske virkemidler. I Østen er det større forståelse for denne form for religiøs ekstase og tilsvarende med en forståelse av at det finnes ingen annen behandling enn aksept, vente til det går over og et mer normalt liv kan gjenopptas. Det skjer, men oftest etterfulgt av indre erfaringer, ny innsikt og et forvandlet syn på seg selv.

Kundalini er symbolisert med en slange. Ved en kundalini-vekkelse ser mange for sitt indre en slange som beveger seg opp gjennom ryggsøylen og opp til toppen av hodet.

Slanger som symbol forekommer ofte i Bibelen. Slangen som overbeviste Eva om å spise av Kunnskapens tre blir ofte tolket som et symbol på ondskap, mens slangen er

snarere symbol på visdom, transformasjon og vekking av latente psykiske energier essensielt for et åndelig liv.

Slike ekstatiske opplevelser har skjedd blant en rekke kristne mystikere fra Paulus til Frans av Assisi. Det kalles ved andre navn. En betegnelse ofte brukt er; – å få helligånden.

EN TORPEDO AV TVIL

Dette er det blitt bok av, – hvordan et moderne, rasjonelt menneske, solid forankret i de intellektuelles postmoderne høyborg hvor flere av deres guruer, Nietzsche, Marx og Freud for lengst har erklært Gud for død, et opium for folket eller en misforstått farsfigur. Hennes historie er et friskt pust og kan få mange på andre tanker. Kanskje er det noe i kristendommen likevel? Kanskje er det mer kraft i de foldede hender enn innbilning, selvsuggesjon og placebo? Kanskje er det liv etter døden og det er mer til livet enn bare å ha det gøy og få likes på Facebook?

Lenge har kristendommen vært under angrep. Stadig flere tvilte på holdbarheten i det kristne evangelium om tømmermannen som gikk på vannet, helbredet syke, vekket opp døde, gjorde vann til vin og ble martyr og verdensfrelser. Historiene om inkvisisjon, heksebrenning og middelaldersk fundamentalisme overskygget Bergprekenens budskap om å vende det andre kinnet til. Det overskygget verdiene av nestekjærlighet, barmhjertighet og tilgivelse, på tross av at det utgjør et lite praktisert fundament i vestlig sivilisasjons verdigrunnlag og humanisme.

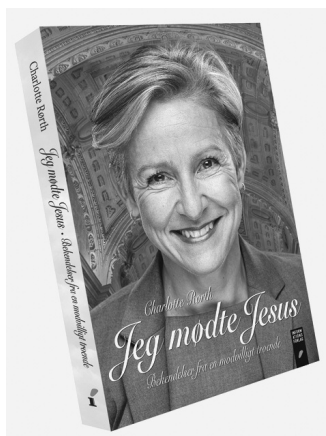
Med vitenskapens krav om rasjonalitet og etterprøvbare bevis mistet kirken grepet. Stadig flere vendte kristendommen ryggen og med utdanning og teknologisk revolusjon ble universiteter og forskningsinstitusjoner de nye templene. Der tilbes guden av menneskets fornuft og tro på seg selv. Tekniske eksperter, vitenskapsmenn, journalister og andre rikssynsere er blitt det nye presteskapet. Den nye religionen heter materialisme og teknologi. Det er hva folk flest tror på. Det utgjør dagens

virkelighetsoppfatning med like sterkt grep på folks tankeliv som det kirken hadde i middelalderen.

Charlotte Rørth's fortelling sender en torpedo av tvil inn i materialismen. Hennes opplevelse av Jesus var nok til å sende henne på leting andre steder etter svar på livets evige spørsmål. Hun har funnet et nytt hjem i kristendommen. Hun går med kors, ber og leser hver morgen hellige skrifter, drar på retreatar og fyller livet sitt med åndskraften som transformerte hennes liv. Hun har ikke faste svar, men hun har funnet en måte å leve med mysteriet.

Boken har fått en varm velkomst og ble i Danmark en sensasjon og en bestselger. Mange lar seg inspirere av hennes fortelling og refleksjoner med bidrag til en for kristendommen hardt tiltrengt fornyelse. Hun har også besøkt Norge og en opptreden i Petrikirken i Stavanger samlet en fullsatt kirke, noe som ellers vanligvis kun skjer på julaften.

ET ÅNDELIG IDEAL FOR VÅR TID

Allerede bokens omslag vekker oppsikt. Charlotte Rørth lyser og ser strålende ut. Er det slik man kommer til å se ut etter å ha møtt Jesus bør kanskje flere tenke på å gå mindre på helsestudioene og oppsøke åndelige rom mer. Delta mer i kirkens seremonier eller oppsøke det indre tempelet av stillhet og kontemplasjon.

Møtet med Jesus var fylt av kjærlighet og aksept. Det lot hun bli ledetråden i sin videre

utforskning av den kristne tradisjonen og med særlig interesse for kristne mystikere med lignende erfaringer som hennes egne.

En vekkelse av livsenergi vitaliserer ofte hele mennesket. Det kan vekke erotiske følelser, økt sanselighet, livsappettitt

og rikere livsutfoldelse. Å bringe denne dimensjonen inn en religion som lenge har vært hysterisk i forhold til alt kroppslig med mest vekt på salmesang, bibellesning, bønnemøter og tynn kirkekaffe, bør være kjærkomment. Slik bringer Charlotte Rørth Jesus inn i vår tid som et levende ideal, i en kultur som for lengst har skiftet sine idealer ut med filmstjerner og sportsidioter.

Jesus som et ideal for nestekjærlighet og det meste en forbinder med et godt menneske er viktig i vår tid hvor kulturen har mistet retning i en postmoderne krise av meningsløshet, pulverisering av informasjon og åndelige verdier i fritt fall. Charlotte Rørths bidrag en inspirasjon til levende religion, ikke bare kristendom, men til det universelle budskapet av å forstå oss selv og vår plass i verden.

LITTERATUR

Kristendom

The Holy Bible - King James versjonen av 1611

Bibelen - Revidert oversettelse av 1930

Helge Hognestad: Morgendemring – En ny spiritualitet

Edgar Cayce – Story of Jesus

Charlotte Rørth: Jeg møtte Jesus

Vedanta

Swami Chinmayananda: The Holy Bhagavad Gita

Swami Dayananda: The Value of Values

Michael James: Happiness and The Art of Being

M. Venkataramiah, Talks with Sri Ramana Maharshi

Swami Sivananda: Sadhana

Paramahansa Yogananda: Autobiography of a Yogi.

Buddhisme

Buddha: Dhammapada

Lama Ole Nydahl: The Way Things Are

Sogyal Rimpoche: The Tibetan Book of Living and Dying

Andre bøker av Christian Paaske:

Kunnskapens Yoga – en introduksjon til Bhagavad Gita

Hvem er jeg? Identitet, kjærlighet og frigjøring

Meditasjon – Fra de opprinnelige kildene

